

Inklusion og integration af nyankomne flygtninge gennem projektet

Humanitære Folkevandringer

- Udfordringer og potentialer

Af Lisanne Kotkiewicz Henriksen

Speciale på Kandidatuddannelsen i Socialt Arbejde – August 2016

Institut for Sociologi og Socialt arbejde ved Aalborg Universitet

Vejleder: Kathrine Vitus

238.602 Anslag

Abstract

This Master's thesis is based on an event called Humanitære Folkevandringer, held by Red Cross, in Svendborg February the 2nd, 2016. The purpose of the event was to create relationships between refugees and local citizens from the city. At the event, the refugees from asylum centres nearby, and the locals, went for an 8 km. walk, where an explorative talk, should create a space for reflection and new perspectives that formed the basis for dialogue. The event makers and participants considered the event an overall success. Between 300-400 people attended.

The aim of the thesis was to examine the challenges and potential of a Humanitarian walk, in relation to the inclusion and integration of newly arrived refugees in Denmark.

I found inspiration in the theoretical perspective, interactionism, to clarify what happened in the interaction between refugees and local citizens. I have used qualitative method, including participant observations and interviews with participants of the event, to gain insight into what happened in the interaction between the refugees and the local citizens during the humanitarian walk.

To analyse the empirical data, I used Erving Goffman's *dramaturgy*, Richard Jenkins theory of *social identity*, *identification* and *categorization*, and Georg Simmel's theory of *the stranger*. By locating the purposes of the humanitarian walk, and the participant's main reasons to attend, I have described the norm of proper behaviour, and used that knowledge to describe the execution of the participants' performances during the humanitarian walk.

Jenkins identity theory is used to analyse what impact the participation in the humanitarian walk, had on the refugees' self-identification.

I found that the humanitarian walk had the potential to create a socially inclusive community, in terms of generating a *group identity*, among all participants involved in the execution of the event, which led to more equal conversations between the participating refugees and locals.

Furthermore, the event had potential to provide a greater coherence between the refugee's inner self-identification and external identifications.

In several contexts the refugees reproduced their *roles* as the newly arrived and the locals reproduces their *roles* as the hosts, which I consider a challenge for inclusion. However, the

event has the potential to promote integration, by creating the scene for the refugees to relating to and acquiring, the cultural and normative standards of the locals, which in several cases they did.

The event also led to integration challenges, because the refugees in some cases did not try to adapt to the locals' normative order, which resulted in an overwhelming experience for one of the local participants.

(Billede fra Humanitære Folkevandrings Facebook-side)

Indhold

1.0 Indledning	6
2.0 Problemformulering	7
3.0 Problemfelt	7
4.0 Definition af Integration og inklusion	12
4.1 Opsummering	15
5.0 Projektbeskrivelse	15
5.1 Sprogbarrierer	16
5.2 Samtalekittet	16
5.3 Medarbejdere	17
5.4 Målgruppe	17
5.4.1 Den lokale arbejdsgruppe	17
5.4.2 Øvrige frivillige	19
5.4.3 Civilsamfund	19
5.5 Kommunikation	19
5.6 Projektet i Røde Kors	20
5.7 Projektledernes arbejdsredskaber	20
5.7.1 Uzma Ahmed	20
5.7.2 Carsten Ohm	22
6.0 Metode	25
6.1 Min egen deltagelse i planlægningen og udførelsen af Humanitære Folkevandringer	26
6.2 Empiriindsamling	27
6.2.1 Interview af projektledere	27
6.2.2 Interview af frivillige lokale	28
6.2.3 Interview af deltagere	30
6.2.4 Observationer	32
6.3 Videnskabsteoretisk afsæt	34
6.3.1 Interaktionisme	34
6.3.2 Forståelse af etnicitet	35
6.4 Generaliserbarhed	35
6.5 Analysestrategi	36
7.0 Teori	37
7.1 Erving Goffman (1922-1982); Hverdagslivets rollespil	37
7.1.1 Selvpræsentation og samhandlingsordenen	37
7.1.2 Områder og områdeadfærd	38
7.1.3 Hold	40
7.1.4 Optrædener	41
7.2 Richard Jenkins (f.1952): Social identitet, identifikation og kategorisering	43
7.2.1 Hvad er identitet og hvad er social identitet?	43
7.2.2 Richard Jenkins opdeling i Ordener	44
7.2.3 Mulige konsekvenser ved kategorisering	47
7.3 Georg Simmel (1858-1918); Den fremmede	50
7.4 Begrundelse for valg og fravalg i teori	51
8.0 Analyse	52
8.1 Præsentation af informanter	53
8.1.1 De lokale	53
8.1.2 Flygtningene	54
8.2 Analysedel 1. Humanitære Folkevandringer i lyset af Goffmans dramaturgiske begrebsapparat	54

8.2.1 Rammerne for projektet	55
8.2.2 Årsager til at deltage.....	63
8.2.3 Grupperinger i projektet.....	71
8.2.4 Hvad skete der i mødet?.....	75
8.2.5 Udfordringer og potentialer ift. inklusion og integration af nyankomne flygtninge.....	89
8.3 Analysedel 2. Flygtningenes identitetsforståelser ud fra Jenkins definition af identitet	92
8.3.1 Flygtningenes forståelse af danskernes syn på dem	93
8.3.2 Den Humanitære Folkevandrings betydning for flygtningene	96
8.3.3 Opsummering	100
8.3.4 Udfordringer og potentialer ift. inklusion og integration af nyankomne flygtninge.....	100
9.0 Kritisk afsnit	102
9.1 Kritik af Goffman	102
9.2 Kritik af Jenkins	103
10.0 Konklusion	104
11.0 Perspektivering	105
11.1 Hvordan er Humanitære Folkevandringer et socialt innovativt projekt?	106
11.2 Hvorfor er dette relevant?	109
12.0 Litteratur.....	110
12.1 Bøger og Tidsskrifter.....	110
12.2 Rapporter	112
12.3 Internetsider	112
13.0 Bilagsfortegnelse.....	114
13.1 Medfølgende bilag	114
13.2 Ikke- medfølgende bilag.....	114

1.0 Indledning

I kølvandet på det øgede antal af flygtninge, der på det seneste er kommet til Danmark, (Danmarks statistik 2015) har Røde Kors opstartet paraplyorganisationen Venner Viser Vej, med formålet at sikre at alle flygtninge der kommer til Danmark, får tilbudt en dansk ven. (Reeholm 2015)

Venner Viser Vej er udarbejdet på baggrund af Røde Kors rapport fra april 2015, kaldet "Anbefalinger til en humanitær flygtningepolitik", omhandlende samme, som dels er baseret på Røde Kors erfaringer i arbejdet med flygtninge i udlandet og i Danmark, og dels som en opfølgning på en række humanitære folkemøder, samt en konference om den globale flygtningekrise, som alle blev afholdt af Røde Kors i begyndelsen af år 2015. (Røde Kors 2015: 4)

Vigtigheden i at alle flygtninge der kommer til Danmark får tilbudt en dansk ven, beskriver de som at;

"Det giver lettere adgang til viden om det danske samfund. Ikke bare sproget, men forståelse for dansk kultur og normer og for de små og store dagligdagsting som NemID, busplaner og kontakt til myndighederne. Det er ting, som vi alle tager for givet, men som er afgørende for at begå sig, trives og for at få et arbejde eller en uddannelse." (Nørskov 2015)

For at Røde Kors kan imødekomme ønsket om at kunne tilbyde alle flygtninge en ven, er deres ambition at skabe et samarbejde med andre aktører, som er aktive på integrationsområdet i Danmark. Røde Kors har ansat en række konsulenter på landskontoret i København, til at hjælpe organisationerne og lokalafdelingerne ude i landet, med at skabe samarbejde på tværs af organisationer, hvor alle ressourcer og kompetencer bliver koordineret. (Reeholm 2015)

Herunder har Røde Kors blandt andre ansat Uzma Ahmed som projektleder. (bilag 6) For at kunne skabe et projekt efter den givne hensigt, kontaktede hun vandrerpædagogen Carsten Ohm, som har udviklet konceptet Folkevandringen, som han også har patent på. (Folkevandringen u.å.)

Konceptet bag Folkevandringen, er at mennesker skal *"flyttes ud af hverdagens trummerum - og ud i naturen, hvor de får lejlighed til at have guidede fornyende samtaler, mens de bevæger sig fysisk gennem vandring."* (Ibid.)

Sammen skabte de eventen Humanitære Folkevandringer, som en integrationsaktivitet der skulle mobilisere civilsamfundet, som bestod af lokalbefolkningen og byens flygtninge, i form af en række folkevandringer, der skulle finde sted i Danmarks byer.

Selve folkevandringen skulle foregå ved en vandring på 8 km., hvor udforskende samtaler med spørgsmål, der skulle skabe rum for refleksion og nye perspektiver, dannede grundlag for dialog. Efter vandringen ville alle mødes ved et opsamlingssted, hvor der var mulighed for at få en skål suppe, og en eller flere musikere ville være til stede, og spille musik i nogle timer. På denne måde blev der skabt grundlag for et større fællesskab.

Som nævnt var formålet med de Humanitære Folkevandringer, dels at flygtningene skulle have mulighed for at møde en dansk ven, og dels at skabe et større samarbejde mellem de aktører der til dagligt arbejder på integrationsområdet. (P Uzma, P Carsten I1)

Jeg har valgt at fokusere på en enkelt folkevandring, som foregik i Svendborg d.29 Februar 2016, for at kunne gå mere i detaljen, og for at undersøge hvad sådan et enkeltstående event i en given by kan medføre af udfordringer og potentialer i forhold til integration og inklusion af nyankomne flygtninge. Med refleksioner og dialogen i centrum, vil jeg undersøge hvad der sker i dette møde mellem flygtninge og lokalbefolkningen, igennem projektet Humanitære Folkevandringer, hvilket leder mig til problemformuleringen:

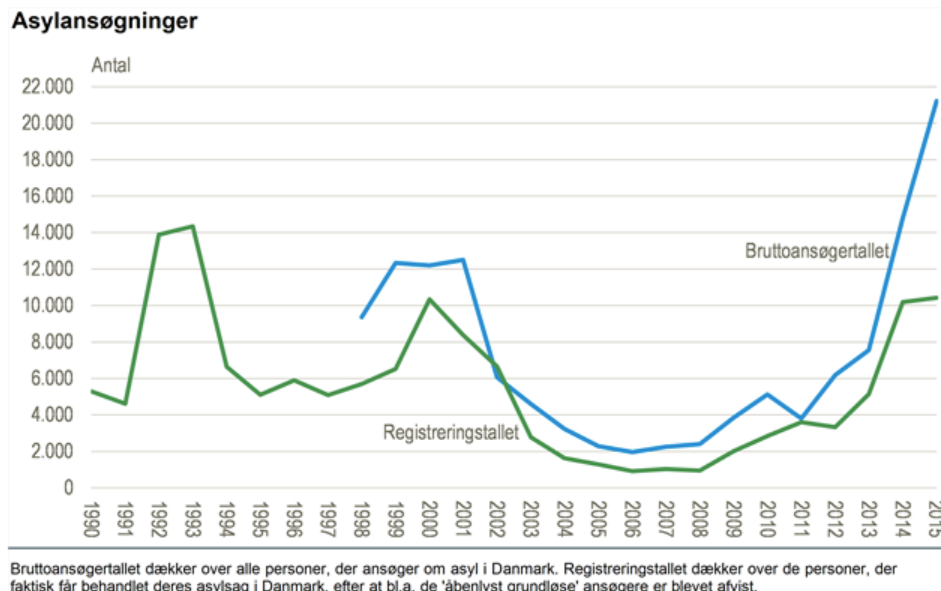
2.0 Problemformulering

Hvilke udfordringer og potentialer kan en Humanitær folkevandring rumme i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge i Danmark?

3.0 Problemfelt

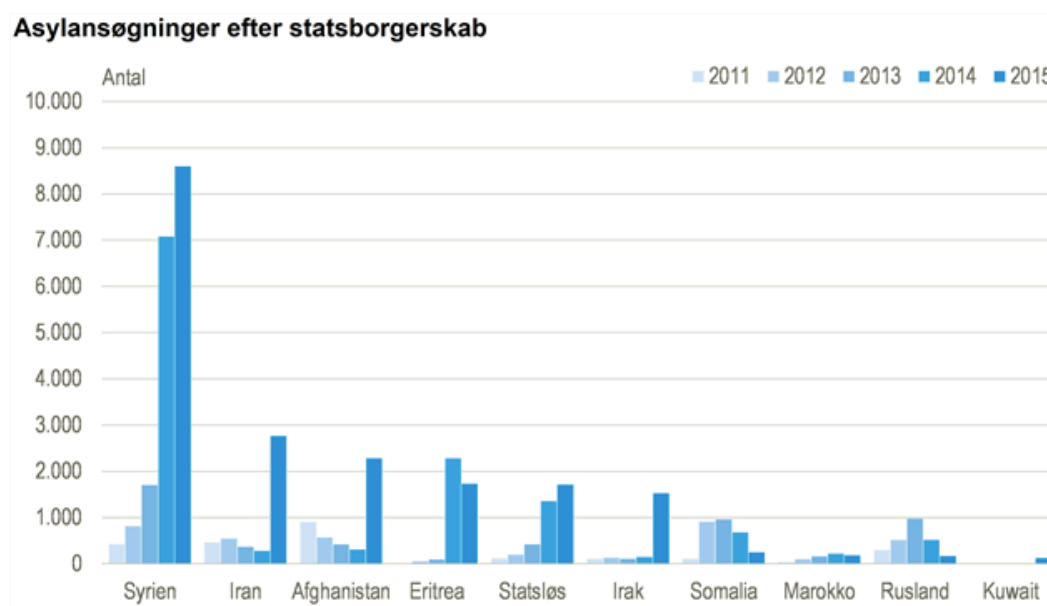
I dette afsnit vil jeg redegøre for problemstillingen omhandlende flygtninge og integration i Danmark, som til dels gør dette emne relevant for faget socialt arbejde, og som til dels er årsag til at Røde Kors har oprettet paraplyorganisationen Venner Viser Vej, og herunder projektet Humanitære Folkevandringer. Slutteligt vil jeg forklare hvorfor jeg finder det relevant for socialt arbejde, at lave en mikrosociologisk undersøgelse af hvad der sker i mødet mellem flygtninge og lokale i et planlagt projekt.

Den sidste optælling fra Danmarks statistik viser at antallet af flygtninge der har søgt asyl i Danmark, ikke har været større siden de begyndte at registrere asylansøgere i 1998. (Danmarks statistik 2015) Ifølge Tabel 1, var der op imod 21.000 der søgte asyl i Danmark i 2015.

Tabel 1 (Danmarks statistik 2015)

På baggrund af borgerkrigen i Syrien, som lige nu er en igangværende konflikt, hvor der kæmpes om hvem der skal lede landet, er flere millioner Syrere flygtet ud af landet. (Havmand 2014) Det ses også på Danmarks statistiks seneste optælling, at de fleste der søger asyl i Danmark kommer fra Syrien.

Tabel 2 (Danmarks statistik 2015)

Der er også flygtninge der er kommet til Danmark fra andre lande. Som det ses i tabellen, er antallet af flygtninge fra Iran og Afghanistan også steget markant i år 2015.

Dette bliver betegnet som en udfordring for Danmark, både af danske politikere og i medierne. (Redder 2016) (Statsministeriet 2016) Blandt andet fortalte den nuværende danske statsminister, Lars Løkke Rasmussen om denne såkaldte flygtningekrise, i hans nytårstale mellem år 2015 og 2016:

"Vi skal alle sammen passe på Danmark. Ikke mindst i en tid, hvor historisk mange mennesker søger mod Europa.

Nogle er på flugt fra krig og forfølgelse. Det er hjerteskrærende. Andre søger væk fra fattigdom. Det er forståeligt.

Men det lægger et tungt pres på Europa og på Danmark. Vi står midt i det, der måske er den største og mest komplicerede krise, vi endnu har set i dette århundrede.

Den måde, vi håndterer krisen på, vil få afgørende betydning for Danmarks fremtid.

Vi kan ikke åbne Danmark for alle. Vi kan heller ikke vende ryggen til og hygge os i smug.

Jeg vil kæmpe for at lede Danmark gennem migrations- og flygtningekrisen på en måde, så vi kan kende vores land, mens krisen står på – og genkende det, når vi er igennem. Med vores økonomi, vores sammenhængskraft og vores værdier i behold.

For lad os være ærlige over for hinanden – vi er udfordret: Det udfordrer vores økonomi, når vi skal bruge mange ekstra milliarder på asylansøgere og flygtninge. Penge, som ellers kunne gå til sundhed, uddannelse og flere private arbejdspladser.

Det udfordrer vores sammenhængskraft, når der kommer mange hertil fra helt andre kulturer. Fremmede over for de uskrevne regler og normer, der er så indlysende for os. Fordi vi er vokset op i en tradition med frihed, frisind, ligestilling og ligeværd. Og det udfordrer grundlæggende vores værdier og billede af, hvem vi egentlig er..."

"...Jeg er glad for, at danske fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer klart har sagt, at de deler regeringens ambition om, at vi skal blive markant bedre til at få flygtninge med i arbejdsfællesskabet.

Nu skal vi sætte handling bag ordene. Det bliver det første, vi tager fat på i trepartsdrøftelserne i det nye år.

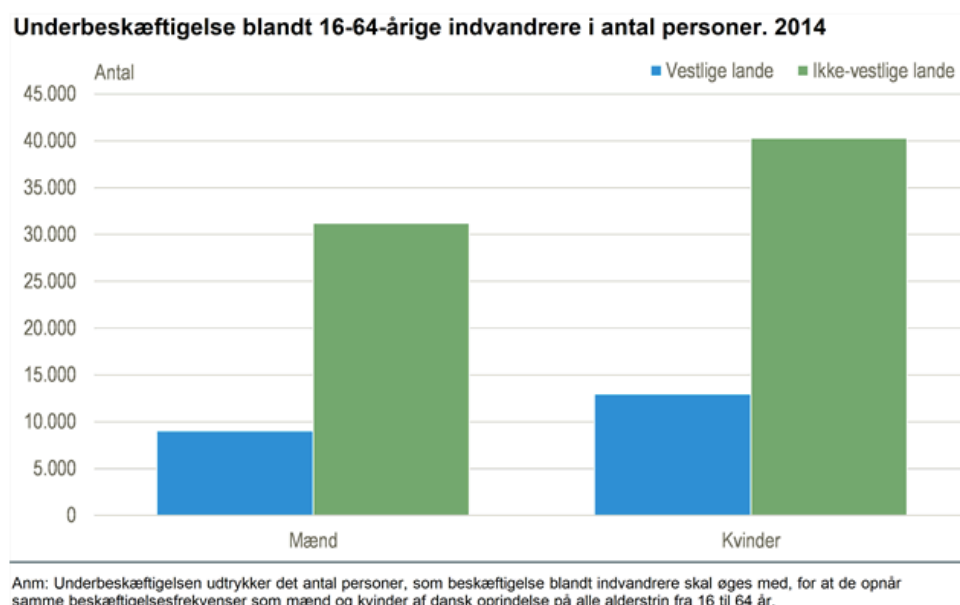
På samme måde vil regeringen invitere kommunerne til en dialog om, hvordan vi i fællesskab

letter den enorme opgave, de står med. Kommunerne skal modtage flere flygtninge og familiesammenførte end i mange år.

Vi skal blive bedre til at integrere dem, der kommer.” (Statsministeriet 2016)

Lars Løkke fortæller i ovenstående nytårstale om, hvordan det udfordrer landets økonomi, at et stigende antal flygtninge kommer hertil, og at dem som kommer, er fremmede overfor vores kulturelle normer. Han italesætter også, at vi i Danmark skal blive bedre til at få flygtninge integreret på arbejdsmarkedet, såvel som i samfundet generelt.

Statistisk set er der i dag en underbeskæftigelse blandt indvandrere fra ikke-vestlige lande i Danmark. I tabel 3, som er en undersøgelse udarbejdet af Danmarks statistik, ses det at der i 2014 var en beskæftigelsesfrekvens på 53,4 pct. blandt mandlige ikke-vestlige indvandrere, hvorimod beskæftigelsesfrekvensen blandt mænd med dansk oprindelse var på 75,8 pct., hvilket giver en forskel på 22,4 pct. Denne forskel på beskæftigelsesfrekvens ses også hos de kvindelige ikke-vestlige indvandrere, hvor forskellen blandt disse og kvinderne med dansk oprindelse var på 27,2 pct.

Tabel 3 (Danmarks statistik 2014)

”Lektor ved RUC, Anders Ejrnæs, forklarer hvordan et netværksperspektiv på arbejdsmarkedstilknytning kan forklare årsagen til denne ulighed i etnisk arbejdsdeling. Udgangspunktet for denne teori er at økonomiske handlinger er indlejret i den sociale struktur ift. Netværksrelationer. (Ejrnæs 2011: 281)

Han forklarer hvordan jobs bliver formidlet igennem uformelle kontakter i stedet for igennem de traditionelle rekrutteringsmetoder fordi både arbejdstager og arbejdsgiver på denne måde har mulighed for at få uformelle informationer om hinanden inden ansættelse.

Herfor er individets sociale kontakter nyttige i forhold til en mulig tilknytning til arbejdsmarkedet. Herunder deler Ejrnæs, inspireret af Gravonetter, netværk op i stærke og svage sociale netværk.

Netværk med stærke bånd er typisk familie, nærmeste venner og slægtninge, hvor netværk med svage bånd er mindre hyppige sociale kontakter. (Ibid.: 282)

Undersøgelser viser at de svage sociale bånd er betydeligt mere effektive i forhold til mobilitetsmuligheder på arbejdsmarkedet. Dette skyldes at de kan etablere en forbindelseslinje (bro) mellem forskellige sociale strukturer eller klikker af aktører, hvilket kan fremskaffe nye informationer. (Ibid.: 283)

Stærke bånd fremmer derimod en mere lukket kultur som kan afskære det enkelte individ fra en række nyttige informationer ift. Arbejdsmarkedet. (Ibid.: 283)

Etniske minoriteter har ikke samme mulighed for at skabe svage sociale netværk, som danskere har. Dette skyldes at de har manglende socioøkonomiske ressourcer og konsekvensen af dette er at de anvender deres stærke bånd til at anskaffe sig et job. Dette kan umiddelbart virke som en god strategi og fordelene er da også at de har mulighed for, både at få arbejde, men også at kunne skaffe jobs til nære familiemedlemmer og venner som er lavt kvalificeret og på denne måde forstærke deres etniske netværk og sikre en tilknytning til arbejdsmarkedet for familiemedlemmer som er dårligt stillede. Problemet med dette kan dog være at de i denne proces ekskluderes fra resten af samfundet og svækker deres mulighed for at etablere svage bånd som kan bidrage til opadgående mobilitet og integration i samfundet. (Ibid.: 284 og 292)

At flygtninge etablerer netværk med danskere kan have betydning for deres hverdagsliv da de på denne måde har mulighed for at etablere svage sociale netværk som kan have indflydelse på deres adgang til arbejdsmarkedet og kan give mulighed for opadgående arbejdsmæssig mobilitet. Ydermere kan det modvirke at der opstår arbejdsmæssige subkulturer der ekskluderer dem fra det danske samfund hvor mistillid og konflikter kan gro.” (Henriksen 2015: s.7-8)

Indvandreres tilknytningen til arbejdsmarkedet har en relevans for det sociale arbejde blandt flere. Blandt andet ses det også at kriminalitetshyppigheden blandt indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande, er større end blandt folk med dansk oprindelse.

(Danmarks statistik 2015) Ligesom at der er flere ofre for partnervold blandt kvindelige indvandrere og efterkommere, end blandt danske kvinder. (Si- folkesundhed 2007)

Røde Kors mener at netværket til danskere er en afgørende faktor, i at indvandrere der kommer til Danmark bliver ordentligt integreret, og med Venner Viser Vej har de til formål at alle flygtninge har mulighed for at skabe netværk til danskere. (Nørskov 2015)

Relevansen for det sociale arbejde, finder jeg også i at der i øjeblikket bliver lavet mange enkeltstående events, for at integrere flygtninge der er kommet til Danmark. Herunder kan f.eks. nævnes projektet "Tøm et asylcenter", som er skabt af organisationen Elsk Aalborg, hvor privatpersoner kan åbne deres hjem for flygtninge fra asylcentre, og de kan spendere en aften sammen, hvor flygtningene kommer hjem til de danske værtsfamilier for at spise aftensmad. (Tv2nord 2016)

Et andet initiativ er skabt af den frivillige ungdomsorganisation DFUNK (Dansk Flygtningehjælp ungdom), som laver udflugter og arrangementer for unge asylansøgere i alderen 15-30 år, hvor de igennem projektet Ung Til Ung, kan møde lokale unge. (Dfunk 2016)

På samme måde er projektet Humanitære Folkevandringer et enkeltstående event, med formålet at skabe relationer mellem flygtninge og danskere. ¹(P Uzma)

Jeg finder det herunder relevant, at undersøge om sådanne events blot finder sted, og at folk der deltager får en god oplevelse, eller om de kan have indflydelse på integration og inklusion af flygtninge, herunder finder jeg det interessant at undersøge hvilke udfordringer og potentialer et enkeltstående event, hvor mødet mellem flygtninge og danskere er i fokus, fører med sig.

4.0 Definition af Integration og inklusion

Da dette speciale handler om hvilke udfordringer og potentialer en Humanitære Folkevandring rummer i forhold til inklusion og integration af nyankommne i Danmark, finder jeg det relevant at definere hvad begreberne integration og inklusion betyder.

Ole Steen Kristensen, Marie-Louise Oberman og Annie Dolmer fra psykologisk institut på Aarhus universitet, har udarbejdet et udmærket notat omhandlende disse to begreber, på

¹ Jeg anser en humanitær folkevandring som et enkeltstående event, i og med at der kun fandt en folkevandring sted i samme nærområde.

baggrund af kendte sociologer, hvorfor jeg vil anvende dette notat til at definere begreberne inklusion og integration.

Inklusion handler om at flytte grænsen mellem to områder, og dermed gøre et område større og et andet mindre. (Kristensen, Oberman og Dolmer 2007: 2) Social inklusion omhandler altså bevægelse mellem grupper, og defineres i forhold til de grupper som individet forholder sig til. I et socialt inkluderet fællesskab findes der lige muligheder for alle, hvorfor det involverer et lighedsbegreb. Modsat er eksklusion defineret som individet der ikke er en del af gruppen. Individet kan godt være inkluderet i en gruppe, men ekskluderet fra en anden. Individet er her passivt, da grænsedragning sker uafhængigt af individet. Derfor omhandler inklusion at man fjerner eller bekæmper barrierer, som kan være ekskluderende. (Ibid.: 2)

Social integration indebærer, i modsætning til social inklusion, et aktivt individ og betegner en bevægelse i nutid, fortid og fremtid. *Social integration handler om, at en mindre del skal indplaceres i noget større.* (Ibid.: 1) i det sociale tilfælde tilegner minoriteten sig, og forholder sig til majoritetens kulturelle og normative orden. (Ibid.: 2) Da integration indebærer et aktivt individ, handler det om at skabe motivation hos dels personen som skal integreres, og dels systemet som personen skal integreres i. (Ibid.: 2)

I sociologisk litteratur har begrebet social integration længe været anvendt. Blandt andet i forhold til at definere et samfunds sammenhængskraft, ud fra samhørigheden mellem delene af et større system. Herunder skal det forstås at *et højt differentieret system stiller større krav til social integration end et lavt differentieret system.* (Ibid.: 3) Dette fænomen undersøgte Emile Durkheim i hans værk Selvmord, hvor han analyserede antallet af selvmord ud fra sammenhængskraften eller mangel på samme i et samfund. Noget lignende undersøgte sociologen Peter Blau, hvor han anså de bånd der binder folk sammen i en gruppe som social integration, og derudover lagde vægt på at individer der ønsker at blive integreret, vil søge at blive accepteret i gruppen ved at gøre indtryk. Dette kaldte han for *impression management*. Hertil kan gruppens medlemmer reagere ved at være imødekommende eller afvisende. (Ibid.: 3)

Sociologen Cohen behandlede begrebet social integration på baggrund af Durkheims værk omhandlende selvmord, og argumenterede for at social integration, hvor individet tilknyttede sig de fælles normer, var beskyttende for individet og regulerede menneskers adfærd. (Ibid.: 4)

Sociologen Niklas Luhman sondrede mellem social integration og differentiering. Herunder var hans argument at eksklusion fører til differentiering, således at det medfører flere systemer, hvorfra man kan være inkluderet eller ekskluderet fra. I Luhmans optik var inklusion og eksklusion et spørgsmål om den måde hvorpå mennesker bliver betegnede som interessante i kommunikation. (Ibid.: 3)

I socialpsykologien er social integration blevet kædet sammen med sundhed, hvor integration i form af at være deltagende, opleve social støtte og at have et socialt netværk påvirker menneskers helbred.

Heri bliver integration kædet sammen med begreber som kultur, deltagelse og social støtte og undersøges på baggrund af individets forskellige roller, samt graden af aktivitet i forskellige sammenhænge. (Ibid.: 3)

Flether og Shaw definerede social integration ud fra graden af kontakt man har til nærmiljøet, og i forlængelse af Cohen der kun kiggede på relationer i nærmiljøet omhandlede Flether og Shaws definition af social integration, også tilknytningen til offentlige instanser og kollektive fællesskaber. (Ibid.: 5)

Baumeister og Leary har undersøgt social integration ud fra en idé om at mennesker har et behov for at føle sig som en del af en gruppe, hvorfor mennesket vil søge at have tætte og meningsfulde relationer. Deres argument er at mennesker har brug for tilknytning, for at kunne overleve og viderefører deres gener. (Ibid.: 5)

Granerud og Severinson definerer pointerer at social integration omhandler tilhørsforhold, og mener at man skal føle sig som en del af samfundet og have sociale netværk, for at være integreret. Herunder argumenterer de for at en tilknytning til arbejdsmarkedet har en afgørende faktor, i og med at det giver en mulighed for at være en del af samfundet og skabe

sig sociale netværk herigennem, ydermere giver det økonomi til at deltage i sociale arrangementer. (Ibid.: 5)

4.1 Opsummering

Det ses her at den afgørende forskel mellem social inklusion og social integration, er at individet er passivt ved social inklusion, hvorfor det er udefrakommende faktorer der skal reguleres i forhold til at bekæmpe ekskluderende faktorer. Ved social integration er individet aktivt, hvorfor motivationen hos individet og det omkringliggende samfund er i fokus.

Ud af disse forskellige definitioner på social integration, ser jeg at integration kan betyde noget forskelligt, alt efter hvilken indgang man har til begrebet. Ifølge nogle sociologer er social integration et spørgsmål om graden af individets tilknytning til nærmiljøet, hvor andre lægger vægten på individets tilknytning til offentlige instanser og kollektive fællesskaber. Nogle ser tilknytning til arbejdsmarked som en afgørende faktor, da det også giver individet mulighed for at blive en del af kollektive fællesskaber.

Man kan være integreret i nogle fællesskaber uden at være det i andre. Vigtigheden af integration ses i forbindelse med betydningen for individets helbred og velbefindende, hvor andre argumenterer for at social integration beskytter individet og regulerer dets adfærd.

5.0 Projektbeskrivelse

I dette afsnit vil jeg lave en uddybende beskrivelse af projektet Humanitære Folkevandringer, samt hensigten med projektet, set ud fra de to projektledere Uzma Ahmed og Carsten Ohms perspektiv. Da der ikke findes noget tilgængeligt materiale der omhandler de Humanitære Folkevandringer, er projektbeskrivelsen udelukkende udformet på baggrund af interviews med projektlederne.

Projektet Humanitære Folkevandringer skulle finde sted i flere forskellige byer, med formålet at mobilisere frivillige og civilsamfund. Måden byerne blev udvalgt på, var ved at kontakte Røde Kors regionskonsulent i lokalafdelingen, og spørge om de var interesserede i at deltage. Hvis de sagde ja, ville Uzma ringe og lave en forventningsafstemning, omkring hvem der skulle varetage de forskellige opgaver ift. projektet, og hvilke datoer de kunne holde planlægningsmøder.

I Svendborg foregik der 3 planlægningsmøder mellem projektlederne, rejseholdet, og de lokale frivillige, inden projektet blev udført. (P Uzma)

Selve eventen startede kl.17 på en hverdagsaften, hvor deltagerne mødtes ved et opsamlingssted, som var et lokalt spillested i centrum af byen. Herfra blev de delt op i grupper af 4 og 4, hvoraf man bestræbte sig på at en gruppe skulle bestå af 2 flygtninge og 2 lokale. Herfra skulle de ud og gå 8 km på en rute, som var bestemt på forhånd. Ruten var lagt ud på eventens Facebook-side nogle dage forinden. De fik udleveret et "Walk and talk kit", som bestod af en taske med 4 lommer i, som hver især indeholdt træstokke med nogle spørgsmål på. Den første træstok skulle læses ved 0-2 km, den næste ved 2-4 km osv. Ved brug af spørgsmålene på stokkene, blev der skabt rum for at holdet kunne gå i dialog og have en udforskende samtale. Undervejs var der en kaffepost, så deltagerne kunne holde varmen i den kolde vintertid. (P Carsten I1)

Efter gåturen kom deltagerne tilbage til opsamlingsstedet, hvor de blev taget imod af flere frivillige med en varm velkomst. En lokal restaurant havde sørget for at der var varm suppe til alle. Et lokalt band sørgede for livemusik, og for at skabe en god stemning som folk kunne slappe af i. (P Uzma)

Formålet med eventen Humanitære Folkevandring var, som beskrevet, dels at flygtningene skulle have mulighed for at møde en dansk ven, og dels at skabe et større samarbejde mellem de aktører der til dagligt arbejder på integrationsområdet. (P Carsten I1)(P Uzma)

5.1 Sprogbarrierer

For at skabe muligheden for at lokalbefolkningen og flygtningene kunne møde hinanden, var det meningen at de skulle gå sammen 2 flygtninge og 2 lokale. Det var ikke alle flygtninge der kunne snakke engelsk, og derfor fik alle deltagerne nogle klistermærker de kunne sætte på deres tøj i forskellige farver, der indikerede deres sprogkompetencer. Herefter stod der flere frivillige og hjalp dem med at blive sat i grupper. (Bilag 6)

5.2 Samtalekittet

Inden gåturen startede fik deltagerne en velkomsguide med anvisninger om hvordan træstokkene skulle bruges i praksis (Bilag 6)

Spørgsmålene i samtalekittet, som skulle bruges under gåturen, var skrevet på træstokke i 3 forskellige sprog, dansk, engelsk og arabisk. Spørgsmålene i samtalekittet vil blive præsenteret i afsnit 5.7.2.2.

5.3 Medarbejdere

Fra Røde Kors landskontor, havde projektlederen Uzma samlet en arbejdsgruppe, kaldet rejseholdet, som skulle fungere som sekretariat for hele projekt Humanitære Folkevandringer.

Denne gruppe bestod af de to projektledere, Uzma Ahmed og Carsten Ohm, samt 6 frivillige med forskellige uddannelsesmæssige baggrunde, herunder mig selv. (P Uzma)

Rejseholdets opgave var at være med til at udvikle konceptet omkring vandringerne. Alle ideer blev vendt i denne gruppe, hvor nogle blev grebet og videreudviklet, mens andre blev fravalgt.

Udover udvikling af konceptet, varetog rejseholdet planlægningen af hvert enkeltstående event i samarbejde med lokalafdelingerne, at lave mediekommunikation igennem Facebook, at sørge for at der var presse der kom og dækkede eventen i hver by, at deltage i planlægningsmøderne i hver by og at lave wakeups. (P Uzma)

Et wakeupcall bestod i, at nogle fra rejseholdet og Uzma tog ned til asylcentrene i nærheden af den by hvor den Humanitære Folkevandring skulle holdes, og gjorde opmærksom på eventen. Der blev delt postkort ud, og der blev taget billeder af dem som havde lyst til at vise deres ansigt og gøre opmærksom på deres deltagelse i eventen. (P Uzma)

I Svendborg deltog der mellem 3-400 lokale og flygtninge i vandringen. (ID Mahdi, M Lis I1)

5.4 Målgruppe

5.4.1 Den lokale arbejdsgruppe

Som nævnt i indledningen var formålet med projektet Humanitære Folkevandringer, dels at skabe et større samarbejde mellem de aktører i den givne by, som til dagligt arbejder på integrationsområdet. Følgende har jeg lavet en beskrivelse af hvem denne arbejdsgruppe af frivillige og ansatte bestod af i Svendborg, samt deres arbejdsopgaver før og under den Humanitære Folkevandring:

- Susanne er daglig leder i Frivillighuset i Svendborg, også kaldet Kontakt Mellem Mennesker. Ift. projektets udførelse, har hun fundet frivillige til at varetage opgaver

til selve eventens udførelse, så har hun stået for kaffebrygning til kaffeposten til dagen hvor folkevandringen foregik. (M Susanne I1)

- Grete er daglig leder i Dansk Flygtningehjælp i Svendborg. Grete gjorde en stor indsats for at sprede budskabet, om at folkevandringen ville finde sted, i hendes netværk. (M Susanne I2)
- Lis, som til dagligt arbejder i Kontakt Mellem Mennesker og er projektleder på projektet Gå Dig Glad, hvor hun arrangerer gåture i Svendborg, med formålet at skabe netværk og livsglæde. Hendes arbejdsopgave ift. den Humanitære Folkevandring i Svendborg har været at lave gå-ruten i samarbejde med Carsten Ohm. Så har hun sørget for at få de praktiske foranstaltninger såsom godkendelser i forhold til ruten i hus og så har hun lavet kortet til ruten og været kontaktperson til kommunen (M Lis I1)
- Viwie er formand for Røde Kors afdelingen i Svendborg. Hendes arbejdsopgave ift. projektets udførelse var først og fremmest at hun havde kendskab til det lokale og stod klar til at gribe ind, hvis det krævede en lokal indsats. desuden koordinerede hun møderne, og sørgede for at holde et overblik og skabe sammenhæng mellem rejseholdet fra lokalafdelingen i København og de lokale fra arbejdsgruppen i Svendborg. (F Viwie I1)
- Zara er medlem af integrationsrådet i Svendborg kommune. Til dagligt arbejder hun på asylcenteret, hvor hun underviser i dansk. Hun gjorde en stor indsats for at skabe opmærksomhed omkring eventen og sammen med Gyvel tog hun til sprogcenteret Lær Dansk, i det lokale fitnesscenter, på en højskole og ud til et basketballhold og uddelte foldere og fortalte om eventen. (F Zara)
- Gyvel er aktiv i Enhedslisten samt i byrådet i Svendborg. Hun har arbejdet frivilligt på forskellige projekter i forbindelse med Frivillighuset, herunder Kontakt Mellem Mennesker. (F Gyvel I1)

- Michael, som en dag tog ind til Frivillighuset, for at fremføre en idé han havde til et projekt og her blev headhuntet til projektet Humanitære Folkevandringer. Hans primære opgaver i udførelsen af projektet, var at finde en location som kunne bruges til opsamlingssted, finde nogle som kunne lave suppen til selve dagen og så kontaktede han musikerne som var at spille musik under eventens udførelse. Derudover har han været med til at koordinere fortællingen om eventen, ved at hænge plakater op forskellige steder og oplyse nydanskere og flygtninge om dette event. (F Michael I1)

5.4.2 Øvrige frivillige

Til eventens udførelse havde vi brug for en del frivillige, til at varetage de forskellige opgaver der kunne løfte eventen.

Herunder hjalp nogle af dem som til dagligt deltager i Lis vandring med at tilpasse ruten. (M Lis I1) Så kom der en del fra ungdomsorganisationerne Dfunk og Røde Kors ungdom. De hjalp med at dele suppe ud, tage imod folk når de kom tilbage fra vandringen, hjalp til ved de forskellige poster på ruten mm. (Bilag 6)

5.4.3 Civilsamfund

For at kunne skabe mulighed for at flygtninge kunne få en dansk ven, var det vigtigt at der både var deltagere fra lokalområdet og flygtninge der deltog i eventen.

Flygtningene blev inviteret da rejseholdet og de lokale frivillige tog ud til asylcentre i nærområdet og lavede wakeucalls. Fra nogle af asylcentre, som typisk lå lidt ude fra byen, blev der arrangeret busser ind til centrum. (P Uzma)

For at skabe interesse for lokalbefolkningen blev der lavet et Facebook-event kaldet Vi Er Svendborg, hvor man kunne tilmelde sig. Ydermere var der flere af de frivillige, som inviterede deres netværk og gjorde opmærksom på eventen ude i byen, ved at hænge plakater op, ligge brochurer ud og tage ud til skoler og fortælle om at eventen fandt sted. (P Uzma)(F Gyvel I1)

5.5 Kommunikation

Som tidligere nævnt, var en af måderne, hvorpå der blev skabt interesse for arrangementet, via Facebook-siden; Vi Er Svendborg. En sådan Facebook-side blev der lavet ved hver by, hvor der skulle finde en Humanitær Folkevandring sted. Desuden var der en hovedside på Facebook kaldet Humanitære Folkevandringer, hvor alle artikler omhandlende

folkevandringerne, og videoer med gæster der fortalte om deres deltagelse, blev lagt op. (Feltjournal)

5.6 Projektet i Røde Kors

I dette afsnit vil jeg beskrive hvilken positionering projektet Humanitære Folkevandringer har haft i Røde Kors. Der endte med at blive lavet færre folkevandringer end først tiltænkt, årsagen til dette vil jeg uddybe nedenfor.

Som beskrevet i indledningen, var projektet Humanitære Folkevandringer en del af paraplyorganisationen Venner Viser Vej.

Ideen med projektet var, at det skulle ende ud i mellem 9 og 12 vandringer, fordelt på forskellige byer rundt om i Danmark, men midt i processen blev der skåret ned på antallet af folkevandringer. Årsagen til dette var, at projektet i begyndelsen var tiltænkt som et startskud, til at de forskellige organisationer der arbejdede med integration skulle samles og samarbejde om at enhver flygtning der blev placeret ude i landets kommuner, skulle tilbydes en ven. Senere fik projektet 12,5 mio. i støtte fra satspuljemidlerne. Politikerne bag denne støtte mente at indsatsen skulle foregå ved dialogmøder, frem for folkevandringer. Der blev herefter ansat en projektmedarbejder til at igangsætte dialogmøderne. Derfor blev projektet Humanitære Folkevandringer skubbet ud på sidelinjen, og for at folkevandringerne ikke skulle tage for meget energi fra lokalafdelingerne rundt om i landet, så der var motivation for dialogmøderne, valgte Røde Kors altså at skære ned på antallet af folkevandringer, hvorfor vi endte med at lave to vandringer. En i Rønne og en i Svendborg. (Bilag 6)

5.7 Projektledernes arbejdsredskaber

Både Uzma og Carsten har arbejdet ud fra nogle metoder, i udformningen af projektet Humanitære Folkevandringer. Dem vil jeg beskrive i dette afsnit.

5.7.1 Uzma Ahmed

5.7.1.1 Fortællinger som værktøj til at møde hinanden ligeværdigt

Uzma arbejdede med det hun kaldte stedsbaseret identitet.

Hun beskrev, i mit interview med hende, at der er mange juridiske aspekter, i om man kan kalde sig dansker eller ej afhængig af juridisk status. Hertil fortalte Uzma:

"Men det er muligt at sige man er en del af en by, for man er beboer og man er nabo til nogen. Du handler der. Du har din hverdag der. Det handler meget om, om man kan genkende sig selv i

den der hverdag. At man møder nogle som man kan hilse på i hverdagen. ” Fortæller Uzma. (P Uzma)

Netop derfor blev eventen også kaldet Vi Er Svendborg på Facebook.

For at skabe en ligeværdighedsfølelse hvor alle deltog på lige præmisser, var spørgsmålene som var strukturerede i samtalekittet, som man skulle svare på under gåturen, lige for alle parter. Hun fortalte at mange flygtninge har mistet nogle af deres centrale elementer, der danner grundlag for deres identitet. Nogle har mistet fællesskaber, nogle har mistet familie, de har måske været igennem en kaotisk periode, og i den forbindelse kan de også have mistet noget af deres mulighed for spiritualitet, forklarede hun. Ved hjælp af spørgsmålene i samtalekittet, blev der skabt mulighed for at folk kunne blive mindet om hvem de er, og at de hører til et sted.

Uzma beskriver hvordan de kan blive mindet om hvilke drømme de har for livet, hvad de godt kan lide at lave og alle de ting man ikke har overskud til at tænke på, når man er i en presset situation. (P Uzma)

For de lokale i Svendborg er der også en mulighed for at åbne op, og fortælle om sine håb og drømme. Igennem fortællinger har alle mulighed for at dele ud af deres unikke historie ligeværdigt. (P Uzma)

5.7.1.2 Empowerment

Uzma har under projektets udførelse, arbejdet med empowerment på to niveauer. Ift. deltagerne i arrangementet og ift. de frivillige lokale.

Ved formøderne og samarbejdet mellem de frivillige i planlægningsfasen, gjorde Uzma en indsats for at give ansvaret videre til dem. Dette gjorde hun hver gang der kom et spørgsmål op, omkring hvad der skulle stilles op med forskellige elementer i planlægningsfasen. Dette gjorde hun for at styrke dem til selv at styre, og tage ejerskab, over projektet, da det var der hvor hun så at projektet voksede. (Bilag 6)

Hun sørgede for at finde nøglepersoner, som havde et særligt kendskab til forskellige målgrupper, og som måske ikke normalt blev anset som dem der havde ressourcer, som der var behov for. Ved formøderne sørgede hun for at fokusere på de kompetencer som netop de havde, og gjorde opmærksom på at de var nogle vi kunne bruge, for på denne måde at skabe mulighed for at netop deres kompetencer kunne komme i spil. (P Uzma)

Carsten fortalte også hvordan de ved at tage imod folks forskellige bidrag til processen, skabte en stemning af, at de arbejdede sammen om projektet, som han håbede kunne skabe en blivende platform for de lokale frivillige at arbejde ud fra. (P Carsten I1)

Ift. deltagerne fortæller Uzma, at de med afholdelse af arrangementet skaber muligheden for at styrke deltagerne i forhold til at møde hinanden. Det var vigtigt for hende at der blev taget godt imod folk når de kom tilbage til opsamlingsstedet, at nogle af os der var frivillige stod og tog varmt imod dem, at de fik en varm skål suppe og der blev spillet noget musik for dem. Her mente hun at vi viste dem at de var vigtige for projektet. Hertil fortalte Uzma:

"Det er dig der er vigtig og det er dig der er frivillig nu. Det er dig der bærer ansvar for at vi kan gøre det her. Vi kan gøre det sammen." (P Uzma)

At folk havde deltaget i dette event, mente Uzma også kunne skabe muligheden for at de, i diskussioner omhandlende flygtninge i fremtiden, havde mulighed for at fortælle deres historie, og om hvordan deres møde havde givet dem et positivt billede, af de personer de havde gået med. Dette forklarede Uzma var empowerment af deltagerne. (P Uzma)

5.7.2 Carsten Ohm

5.7.2.1 Teori U

Carsten har udviklet konceptet om folkevandringer og er stifter og bestyrelsesformand for folkevandringen. (Folkevandringen u.å.)

Konceptet bag vandringerne bygger på en teori kaldet Teori-U. Den er en læringsteori som fokuserer på kollektiv læring, fremfor individuel. Den anvendes som en måde hvorpå man forsøger at skabe nye tanker og handlinger, ved at skabe rum hvor man begiver sig ud på en rejse, hvor man ikke kender hele vejen på forhånd. (P Carsten I2)

Ud fra U-teorien udspringer U-processen, som er et værktøj til at opnå nye erkendelser. Herunder kan man anvende forskellige faser, hvor Carsten i den Humanitære Folkevandring har fokuseret på 3 faser. Den første er nulstilling, hvor man gør en indsats for at deltagerne skal være til stede i nuet og i sine sanser. Den anden fase er det han kalder *presencing*, hvor man indvilliger til at folk skal trække sig tilbage og reflektere. Den tredje fase er skabelse, hvor man ønsker at deltagerne skal skabe noget nyt, som kan give mulighed for nye tanker og handlinger. Dette har Carsten tænkt ind i udformningen af spørgsmålene (P Carsten I2)

Carsten fortæller:

"I spørgsmålene er der indlejret en progression eller en rejse- eller en pædagogisk proces kan man sige."(P Carsten I1)

Denne betyder at man giver folk muligheden for:

"at få koblet sin nysgerrighed på og for at få information fra andre, blive inspireret af andre og få koblet en mere eksistentiel refleksion over ens væren i verden." (P Carsten I1)

5.7.2.2 Udformning af spørgsmålene i samtalekittet

Carsten har gjort sig nogle tanker omkring udformningen af spørgsmålene til samtalekittet, som skulle anvendes under vandringen. Disse var reflekteret i teori-U. Her vil jeg beskrive hvad spørgsmålene var, hvad Carstens tanker bag spørgsmålenes udformning var, og de antal personer man skulle gå sammen under vandringen var.

Spørgsmålene var følgende:

1: "Hvor stammer du fra? (Steder, bedsteforældre, mm.)

Træstokken med dette spørgsmål skulle anvendes under de første 2 km af gåturen, hvor alle 4 personer skulle gå sammen.

Tankerne bag dette spørgsmål var, at det skulle være et, som alle ville kunne relatere til, uanset baggrund. Desuden fortæller Carsten, at der er en ligeværdighed i at knytte den anden, eller de andre, man går med til ens basale identitet, da vi alle stammer et sted fra. Derfor adskiller dette spørgsmål, ifølge Carsten, ikke folk, men bringer dem tættere sammen, og giver folk mulighed for at "lande" så man ikke føler sig så fremmede overfor hinanden mere. Man får muligheden for at folde ens baggrund ud. Der er skrevet steder og bedsteforældre mm. i parentes, sådan at der både kommer en geografisk og familiemæssig dimension i spil, forklarer Carsten. (P Carsten I1)

Folk skulle gå sammen i grupper af 4 under disse første 2 km, da der på denne måde blev skabt mulighed for, at man fik knyttet forbindelse til flere personer. Carsten mener at 4 personer er det maksimale man kan gå sammen, hvis alle skal have mulighed for at samtale og lytte til hinanden. (P Carsten I2)

2: "Hvad værdsætter du?"

Træstokken med dette spørgsmål skulle anvendes mellem 2. og 4. km, der var to af disse træstokke med spørgsmål, da folk her skulle gå sammen 2 og 2.

I forhold til U-processen er dette en fase hvor man skal grounde, eller med andre ord lande, fortæller Carsten. Derudover bliver der, i denne fase, knyttet en sansedimension på. Hensigten med spørgsmålet er, at det skal give energi og trække nogle ressourcer frem hos folk.

Det andet formål med spørgsmålet var at give folk mulighed for at opdage, at de ikke var så forskellige, på trods af at de kom fra forskellige kulturelle baggrunde. At man kan sætte pris på nogle af de samme ting i livet. Carsten så også, at dette spørgsmål kunne give et mulighedsrum for at deltagerne kunne aftale at ses efter eventen, i andre sammenhænge, hvor de måske fandt at de havde samme interesser. (P Carsten I2)

Grunden til at man her skulle gå i grupper af 2 og 2, var for at skabe et lidt mere fortroligt rum mellem deltagerne end hvis alle 4 fra gruppen gik samlet.

3: "Hvordan tager du ansvar?"

Denne træstok skulle anvendes mellem 4. og 6. km. på ruten. Der var 4 af disse træstokke i samtalekittet, da meningen var at folk skulle gå alene.

Tanken bag dette spørgsmål var, at folk skulle komme ud af en mulig offerrolle og søge ind i en fordybelse i sig selv, for at nå frem til en erkendelse af *"hvem er jeg og hvad er mit bidrag til jorden?"* (P Carsten I2)

Carstens intention var også at folk begyndte at reflektere over hvordan de tidligere i livet havde taget ansvar, for hvis de havde taget ansvar tidligere i livet, var det muligt at gøre det igen. Ved at skabe en refleksion omkring ansvar, mente Carsten at der var grobund for at deltagerne kunne opleve sig selv som en ressource. (P Carsten I2)

Ved at folk gik alene, var der ikke mulighed for at de kunne gå og gemme sig, ikke få sagt så meget eller synes at det de andre sagde var noget vrøvl, forklarede Carsten. De fik her mulighed for at gå og reflektere inde i dem selv og over de spørgsmål der blev bragt i spil. (P Carsten I2)

4: "Hvad er dit næste skridt- og hvorfor?"

Denne træstok skulle anvendes mellem 6 og 8 km på ruten og her var det igen meningen at man skulle gå 2 og 2 sammen, hvorfor der var to træstokke.

Tanken bag dette spørgsmål var at få lavet en ordentlig afrunding for deltagerne, med en mulighed for at få sat ord på de tanker og samtaler man havde gjort sig under vandringen, og en mulighed for at få italesat hvordan disse kunne omsættes til handling. (P Carsten I2)

Årsagen til at man ved de sidste 2 km skulle gå sammen to og to igen, var for at få delt nogle af de tanker, man havde mulighed for at gå med inde i sig selv ved spørgsmål nr.3. Desuden forklarede Carsten, at den første handling mod at tænke eller handle på en ny måde, er at dele det med en anden. (P Carsten I2)

Carsten forklarede at man også kan sige at der er et usynligt 5. spørgsmål, da man kommer tilbage til opsamlingsstedet, hvor der er suppe og musik, og man har mulighed for at dele sine oplevelser med andre der også har deltaget i eventen. (P Carsten I2)

6.0 Metode

Jeg vil i dette afsnit redegøre for mit videnskabsteoretiske udgangspunkt og hvilke metodiske overvejelser jeg har gjort mig ift. empiriindsamlingen til dette speciale.

For at skabe et overblik over informanterne i dette speciale, har jeg udarbejdet et skema hvor de bliver præsenteret ved navn og type af informant. Jeg har interviewet 3 typer af informanter, herunder projektledere, frivillige lokale og deltagere i folkevandringen. Derudover har jeg selv lavet en deltagerobservation, som derfor også er tilføjet skemaet. Under frivillige lokale har jeg både haft informanter der har arbejdet frivilligt og informanter der har arbejdet lønnet, men i det frivillige arbejdsfelt, hvorfor de er kaldet medarbejdere. Under deltagere har jeg både interviewet ikke-danske deltagere og danske deltagere, hvorfor jeg har kategoriseret dem. I sidste kolonne har jeg skrevet hvordan jeg vil omtale informanterne i dette speciale. Nogle af informanterne har jeg interviewet 2 gange og derfor har jeg fremstillet denne under to forskellige navne, nemlig I1 og I2.

Informant	Type af informant	Kategori	Fremstilling i specialet
Uzma	Projektleder	Projektleder	P Uzma
Carsten	Projektleder	Projektleder	P Carsten I1/ P Carsten I2
Susanne	Frivillig lokal	Medarbejder	M Susanne I1/M Susanne I2
Lis	Frivillig lokal	Medarbejder	M Lis I1/ M Lis I2
Michael	Frivillig lokal	Frivillig	F Michael I1/ F Michael I2
Gyvel	Frivillig lokal	Frivillig	F Gyvel I1/F Gyvel I2
Viwie	Frivillig lokal	Frivillig	F Viwie I1/ F Viwie I2
Zara	Frivillig lokal	Frivillig	F Zara
Wasim	Deltager	Ikke-dansk Deltager	ID Wasim
Mahdi	Deltager	Ikke-dansk deltager	ID Mahdi
Gunver	Deltager	Dansk deltager	D Gunver
Kate	Deltager	Dansk deltager	D Kate
Bodil	Deltager	Dansk deltager	D Bodil
Lisanne	Deltager	Dansk deltager	Bilag 7

6.1 Min egen deltagelse i planlægningen og udførelsen af Humanitære Folkevandringer

Dette speciale tager udgangspunkt i problematikker om integration, som beskrevet i problemfeltet, afsnit 3.0.

Da jeg med dette speciale vil se nærmere på integration af de nye flygtninge der er kommet til Danmark i slutningen af 2015 til nu, syntes jeg det var interessant at tage udgangspunkt i, hvordan en stor hjælpeorganisation som Røde Kors, har valgt at sætte ind i forhold til at skabe integration for de nye flygtninge. Inden jeg begyndte at arbejde på projektet Humanitære Folkevandringer, arbejdede jeg på et andet integrationsprojekt i Røde Kors, kaldet Rød Grød Med Karim, som var et pilotprojekt under det nye tiltag Venner Viser Vej. Herigennem hørte jeg om Humanitære Folkevandringer og syntes det var interessant at tage fat på et pilotprojekt, som også kan betragtes som et socialt eksperiment, da ideen med Humanitære Folkevandringer inden opstart, var at undersøge om det skulle fastimplementeres i Røde Kors. Jeg var inspireret af dette projekt, da jeg så at problemstillingen ift. integration, blev grebet på en ny innovativ måde og var interesseret i at se hvilke udfordringer og potentialer dette projekt rummede.

For at kunne undersøge udfordringerne og potentialerne bedst muligt, kontaktede jeg projektlederen Uzma Ahmed, med henblik på at undersøge muligheden for at kunne skrive

speciale om projektet. Herefter startede jeg selv i planlægningsgruppen, også kaldet rejseholdet, hvor jeg arbejdede i 1 1/2 måned op til at jeg skulle skrive speciale samt 1 måned ind i specialeprocessen.

Jeg valgte selv at arbejde på projektet, da jeg på denne måde kunne lave observationer, både under planlægningen af eventsne og under selve projektets udførelse. Jeg kunne ligeledes få et førstehåndsperspektiv på projektledernes arbejde og refleksioner bag projektet. Som Kristiansen og Krogstrup beskriver har man som forsker, *ved at opholde sig i subjekternes sociale miljø, adgang til at vurdere de sociale processer, dynamikker og kræfter, der for eksempel udspiller sig gennem konflikter og forandringer....* Derved har man mulighed for *at studere grupper, organisationer eller andre sociale miljøer ud fra et procesperspektiv og i deres egen kontekst til forskel fra et mere fastlåst og statisk perspektiv.* (Kristiansen og Krogstrup 2015: 10-11)

Da folkevandringerne blev skåret ned til to, fremfor de ni til tolv som det først var tiltænkt, blev det en hurtig beslutning at mit speciale kun skulle handle om folkevandringen i Svendborg, og ikke om vandringerne i en helhed, som jeg først havde tænkt. Det gjorde også at jeg var nødt til at finde mine informanter meget hurtigt, da vi fik beskeden om at projektet blev lukket 3 dage inden vandringen i Svendborg. Jeg nåede at få fat i en masse gode informanter da vi lavede vandringen i Svendborg, hvilket jeg vil uddybe nedenfor.

6.2 Empiriindsamling

Som udgangspunkt for dette speciale har jeg lavet et ekspertinterview med de to projektledere, Uzma Ahmed og Carsten Ohm, hvorfor jeg først vil beskrive mine metodiske overvejelser for dette. Så har jeg lavet interview med de frivillige lokale der har været med til at arrangere den Humanitære Folkevandring i Svendborg, for at få et overblik over hvad deres arbejdsopgaver har været i forhold til projektet. Så har jeg interviewet deltagerne i vandringen, som både bestod af flygtninge og lokale, for at kunne undersøge hvad der skete i mødet mellem flygtningene og lokalsamfundet igennem projektet.

Efterfølgende vil jeg beskrive mit metodiske afsæt for resten af min empiriindsamling.

Så vil jeg kort skabe et overordnet indblik i hvordan analysen i dette speciale er opstillet.

6.2.1 Interview af projektledere

Da Humanitære Folkevandringer var et relativt nyt projekt, fandtes der ikke noget tilgængeligt datamateriale der beskrev projektet. Derfor lavede jeg et interview med projektlederne, som skulle danne grundlag for udgangspunktet i specialet.

Formålet med disse interviews var at få nedskrevet en beskrivelse af projektet Humanitære Folkevandringer, som senere er anvendt indledningsvist i specialet. Jeg har tilrettelagt interviewsne efter at få afdækket en komplet beskrivelse af projektet Humanitære Folkevandringer. Derfor var dette et faktuel interview, hvor jeg fokuserede mindre på fortællerens perspektiv og livsverden og mere på faktuel information. (Kvale 2009:171)

Da jeg selv arbejdede på projektet Humanitære Folkevandringer, havde jeg en del kendskab til projektets udformning. Disse dannede til dels grundlag for mine spørgsmål til projektlederne.

Interviewsne med projektlederne fandt sted helt i begyndelsen af min specialeskrivning. Da jeg senere i forløbet fik brug for svar på nogle flere spørgsmål, kontaktede jeg Carsten Ohm igen, for et mindre interview. Begge projektledere har jeg arbejdet tæt sammen med under udførelsen af eventsne Humanitære Folkevandringer, og de har fungeret som nogle gode sparingspartnere der også, udover ved selve interviewsne, har inddraget mig i deres tanker omkring projektet. Begge interviews forløb flydende og det var tydeligt for mig at mærke at de var meget engagerede i deres arbejde.

6.2.2 Interview af frivillige lokale

Som omtalt har jeg under de frivillige lokale, både interviewet medarbejdere og frivillige. Jeg har valgt at samle dem under samme navn, Frivillige lokale i dette speciale, da de alle arbejder indenfor det frivillige arbejdsfelt eller har med frivillige at gøre i deres daglige virke.

Da min hensigt med dette speciale i begyndelsen var at undersøge hvilken forandring en Humanitær Folkevandring kunne skabe på organisationsniveau blandt deltagene lokale frivillige, har jeg lavet nogle uddybende interviews med de frivillige lokale deltagere. Da jeg i dette speciale kun vil anvende disse interviews i projektbeskrivelsen og i perspektiveringen, vil jeg langt fra få brug for alt hvad der blev talt frem i interviewsne, men jeg vil alligevel beskrive i dette metodeafsnit hvordan interviewsne er foregået, på trods af at de altså ikke får plads i analysen. Jeg har valgt, på trods af at jeg undervejs i processen har skiftet fokus i min problemformulering, alligevel at anvende disse interviews i specialet, da jeg mener de danner grundlag for en uddybende perspektivering.

Jeg har i alt interviewet 6 frivillige lokale, og jeg har lavet to interviews med dem hver, undtagen en, da jeg gerne ville undersøge hvordan en Humanitær Folkevandring kunne skabe forandring igennem empowerment iblandt dem. Den ene af de lokale som jeg valgte

ikke at interviewe igen, oplevede jeg ved mit første interview med hende, ikke havde oplevet en forandring som jeg kunne spørge ind til ved andet interview, hvorfor jeg ikke lavede et andet interview med hende.

For at kunne måle forandringen, interviewede jeg dem dagen efter projektets udførelse. Jeg lånte et lokale i Frivillighuset i Svendborg, og havde lavet aftaler med dem, så de kom i løbet af dagen, en og en. Jeg har ikke lavet interviews med alle de frivillige der har været med i projektets planlægningsfaser, men dem som jeg anså for at være nøglepersoner og som kom fra forskellige organisationer.

Ved 1. interview har jeg spurgt en del ind til, hvordan det har været for dem at deltage og hvilke arbejdsopgaver de har påtaget sig, eller er blevet fordelt, under planlægningen af eventen, men også hvilke nye indsigter eller nye måder at arbejde sammen på, der var opstået på baggrund af deres samarbejde om projektet Humanitære Folkevandringer.

Mine spørgsmål i dette første interview var dels inspireret af Kvale og dels af Spradley. Jeg har brugt Spradley til udformningen af mine spørgsmål, da jeg synes at jeg på denne måde kom godt omkring fulde beskrivelser og detaljerede beskrivelser med hans begreber grand-tour og mini-tour, derudover brugte jeg eksempel spørgsmål og kontrast spørgsmål, for at få informanten til at forestille sig situationen og derved bringe detaljerede fortællinger, som Spradley anbefaler. (Spradley 1979) Kvale har jeg mest ladet mig inspirere af, til at stille opfølgende spørgsmål under interviewet. (Kvale og Brinkmann 2009:155-157)

En måned efter det første interview tog jeg tilbage til Svendborg, for at interviewe de samme frivillige lokale, som jeg havde interviewet 1. gang. her havde jeg udformet mit spørgeskema efter hvilke forandringer informanterne i første interview havde fortalt mig de oplevede eller så potentialer i, i deres fremtidige arbejde. Dette blev derfor nogle forholdsvis korte interviews.

Alle interviews forløb flydende, og det var tydeligt for mig at mærke at de alle sammen var meget passionerede omkring deres daglige arbejde på integrationsområdet, såvel som deres engagement i den Humanitære Folkevandring.

6.2.3 Interview af deltagere

Jeg har lavet interviews med 5 af deltagerne i den Humanitære Folkevandring som fandt sted i Svendborg d.29 Februar 2016. Herunder 3 danske, lokale fra Svendborg og 2 flygtninge fra asylcenteret Holmegaard på Langeland.

Da dette projekt er målrettet mod at mennesker skal mødes på tværs af kulturer, har jeg valgt at nogle af informanterne skal være deltagere fra andre kulturer.

Jeg blev introduceret til den ene af informanterne, Wasim, som var flygtning, igennem en af de frivillige lokale fra Svendborg. Hun fortalte mig at han snakkede godt engelsk, hvilket var vigtigt for mig, da jeg på den måde undgik at skulle indlemme en tolk i interviewet, da det kan være en svær opgave at finde en tolk der både er kulturelt dygtig og kan sproget, og da dennes tilstedeværelse kan påvirke interaktionen mellem mig som forsker og informanten. (Kvale 2009: 164) Wasim kom til Svendborg dagen efter folkevandringen, hvor jeg mødte ham i Frivillighuset og lavede interviewet. Dette interview forløb flydende og Wasim havde en masse at fortælle. Da interviewet fungerede på engelsk og mine spørgsmål var formuleret på dansk, måtte jeg under interviewet oversætte dem til engelsk. I og med at hverken mit eller Wasims modersmål er Engelsk, har jeg gjort mig nogle overvejelser over at vi begge må fortolke. Han fra sit modersmål sprog til engelsk, og jeg fra engelsk til dansk når jeg skal anvende hans udsagn i mit speciale, som er skrevet på dansk.

Da Wasim kan 7 forskellige sprog og til dagligt også arbejder som tolk, spurgte jeg ham om han kunne finde en person mere fra asylcenteret han boede på, som havde deltaget i den Humanitære Folkevandring i Svendborg, og som han kunne tage med til Frivillighuset i Svendborg når jeg vendte tilbage 1 md. efter, for at lave flere interviews. Det ville han gerne, og han ville også gerne fungere som tolk, såfremt han fandt en som ikke snakkede engelsk eller dansk.

Wasim kom og mødte mig i Frivillighuset en måned senere, sammen med Mahdi fra Afghanistan. Mahdi snakkede hverken engelsk eller dansk og derfor fungerede Wasim som tolk. Dette fungerede ikke lige så flydende som det første interview jeg havde med Wasim, og svarene blev ikke så dybdegående. Da Wasim fungerede som tolk, ladede det til at han hørte hvad Mahdi fortalte, og oversatte med hans egen fortolkning af Mahdis ord. Jeg fik dog nogle generelle betragtninger og oplevelser fra Mahdi som var gode. Også her fungerede kommunikationen mellem Wasim og jeg på engelsk, hvilket igen gør at jeg skal fortolke

nogle af de ting der bliver sagt på dansk, da jeg skriver mit speciale på dansk og jeg er igen klar over, at nogle sproglige nuancer kan gå tabt.

Derudover lavede jeg interviews med 3 danske lokale fra Svendborg. Da min funktion efter folkevandringen i Svendborg var at lave videoer med korte interviews af deltagerne, blev jeg her opmærksom på hvilke af deltagerne der var gode til at forklare sig og efter endt interview, spurgte jeg dem om de havde lyst til at deltage i et interview til mit speciale. Jeg spurgte 8 personer og de sagde alle ja. Jeg udvalgte 3 rent tilfældige af disse, Bodil, Gyrithe og Kate, og lavede et tlf. interview med dem, et par dage efter folkevandringen. Alle interviews forløb flydende.

Det mest hensigtsmæssige for specialet ville have været, at jeg havde lavet et interview med disse informanter i rum med dem, men da ingen af informanterne havde mulighed for at møde op til et interview imens jeg var i Svendborg, valgte jeg at lave telefoninterviews i stedet. (Kvale og Brinkmann 2009)

Med disse interviews ville jeg gerne høre om deltagernes baggrund for at deltage i folkevandringen, og deres oplevelse af hvordan det havde været for dem at deltage.

Mine spørgsmål i dette interview var dels inspireret af Kvale og dels af Spradley. Jeg har brugt Spradley til udformningen af mine spørgsmål, da jeg synes at jeg på den måde kom godt omkring fulde beskrivelser og detaljerede beskrivelser med hans begreber grand-tour og mini-tour. Derudover brugte jeg eksempel spørgsmål og kontrast spørgsmål, for at få informanten til at forestille sig situationen, og derved bringe detaljerede fortællinger, som Spradley anbefaler. (Spradley 1979) Kvale har jeg mest ladet mig inspirere af, til at stille opfølgende spørgsmål under interviewet. (Kvale og Brinkmann 2009:155-157)

Jeg har valgt at have en fænomenologisk indgangsvinkel til interviewdeltagerne da jeg *søger en præcis beskrivelse af, hvordan bestemte fænomener opleves fra et førstehåndsperspektiv.* (Brinkmann og Tanggaard 2010: 31) Dermed antager jeg at der ikke findes nogen *virkelighed nedenunder eller hinsides erfaringen*, og jeg går ud fra at andre kan erfare det samme. (Juul og Pedersen 2012: 427)

5.2.4 Observationer

Da jeg tager afsæt i et interaktionistisk perspektiv har jeg fokus på det der i sin blotte fortand kan observeres. Herunder er *formålet at se på, hvorledes den sociale verden og mening skabes, eller konstrueres, i interaktion og forhandling imellem mennesker.* (Juul og Pedersen 2012: 223) Udover dette har jeg fokus på at interaktionen skabes i en institutionel kontekst i form af Humanitære Folkevandringer, da disse er med til at skabe rammerne for den sociale interaktion der finder sted. (Ibid.: 223)

Mit formål er at undersøge den meningsproduktion der finder sted ved det jeg observerer, men også at jeg som forsker er deltagende og dermed er med til at danne denne meningsproduktion. (Mik-Meyer og Järvinen 2005:15)

6.2.4.1 Deltagende observation

Som metode til dataindsamling har jeg lavet deltagende observation da jeg havde adgang til feltet i dets naturlige omgivelser. Det vil sige at omgivelserne som er objektet for min undersøgelse allerede eksisterede før jeg som forsker trådte ind i den. Desuden *befandt jeg mig i feltet på feltets præmisser.* (Kristiansen og Krogstrup 2015: 46) Jeg var selv aktivt deltagende i feltet imens jeg observerede, for at opnå en indsigt "indefra". Her var jeg under en folkevandring total deltagende, altså hvor jeg deltog i hele folkevandringen som andre deltagere. Jeg valgte ikke at røbe min identitet overfor de andre gæster til arrangementet, da jeg på denne måde bedst kunne opnå en total-oplevelse af feltet indefra, som det anbefales af Kristiansen og Krogstrup. (Ibid.: 51-52) Jeg har gjort mig nogle etiske overvejelser omkring dette, da jeg er blevet i besiddelse af informationer som i litteraturen kaldes guilty knowledge, hvor der kan bringes tvivl om hvorvidt publiceringen af mit speciale, kan have konsekvenser for de involverede, og jeg har skulle overveje hvad jeg har skulle stille op med/hvordan jeg har formidlet min viden. (Ibid.: 114) Jeg har derfor reflekteret over hvordan jeg ville bruge min viden i dette speciale, og da jeg mener at gevinsten er større end omkostningen for at bruge min opnåede viden i analysen, har jeg valgt at bruge den, men at beskrive det på en måde så de involverede parter bliver anonyme, sådan at det ikke forvolder skade på de involverede parter.

Spradley deler deltagende observation op i grader af deltagelse, hvor passive participation er hvor man indgår med den laveste grad af deltagelse, og Complete som den højeste grad af deltagelse, som det ses i tabel 4:

DEGREE OF INVOLVEMENT	TYPE OF PARTICIPATION
High	Complete
	Active
	Moderate
	Passive
Low	
(No involvement)	Nonparticipation

Tabel 4 (Spradley 1980: 58)

Jeg har valgt at deltage i feltet med en moderate participation, som Spradley beskriver er der hvor forskeren søger at opnå en balance, mellem at være en insider og en outsider mellem deltagelse og observation. (Spradley 1980: 80)

For at dokumentere mine observationer, har jeg under interviewet ført noter. Jeg har fulgt Spradleys anbefalinger til forskellige typer af noter, som jeg har beskrevet nedenfor. Jeg har desuden, som Spradley anbefaler, gemt alle dokumentationer i form af avisudklip, billeder, video, optagelser, feltnoter og alt andet der kan være med til at understøtte undersøgelsen. Når jeg i mit speciale henviser til nogle af disse dokumentationer, kaldes de feltjournal. (Spradley 1980)

Feltnoter og uddybende beskrivelser:

Jeg har nedskrevet konkrete beskrivelser af hvad der er sket, i stedet for at opsummere og generalisere, da der kan gå en masse viden tabt i det. I mine feltnoter har jeg beskrevet forskellige dimensioner af feltet, som Spradley anbefaler. (Spradley 1980: 77-78) Uddybning af dette kan ses i observationsguiden, bilag 2. Under selve observationen har jeg skrevet stikord, som jeg senere har anvendt til at huske på situationen. Dette har jeg gjort ved at have en lille notesbog med mig, som jeg skrev stikord i når jeg havde mulighed for at være alene. Selve nedskrivningen foregik så umiddelbart efter observationen som muligt, for at få nedskrevet en så detaljeret beskrivelse som muligt. (Ibid.: 70)

Dagbog:

Jeg har under hele forløbet ført en dagbog, som Spradley anbefaler. Her har jeg nedskrevet oplevelser, idéer, fejl, tanker, forvirringer, problemer der opstår undervejs mm. Dette gøres så man er opmærksom på hvilke tanker og følelser der har indflydelse på forskningen. (Spradley 1980: 71-72)

6.2.4.2 Observationer til Folkevandring

Da en folkevandring kun fandt sted med de samme mennesker en gang, var det ikke muligt at blive i feltet over længere tid for at forstå deltagerne i feltets livsverden, som det anbefales. (Kristiansen og Krogstrup 2015: 56) Det var kun muligt at forstå den ud fra den oplevelse de fik den ene dag. Dette var dog også de præmisser som deltagerne var under, og derfor den mest gyldige viden jeg kunne indsamle. Som beskrevet gik jeg selv med under vandringen i Svendborg, hvor jeg blev sat sammen med to syriske mænd og en ung dansk kvinde. Jeg har valgt at inddrage min egen oplevelse af eventen i analysen.

6.2.4.3 Observationer til interne møder

Vi har holdt flere interne møder i sekretariatet, også kaldet rejseholdet, op til folkevandringerne. Dette gjorde vi typisk hver mandag i 4-5 timer, hvor vi blandt andet snakkede om hvor vi var henne med vores individuelle opgaver, og vi luftede vores tanker ift. at forbedre projektet.

Udover det, så mødtes vi i mindre grupper for at forberede folkevandringerne. Her mødtes vi typisk i Nørrebrohallen for at arbejde. Jeg har nedskrevet nogle få observationer fra vores interne møder, mens resten af møderne er indlejret i min hukommelse og forståelse af projektet, da jeg har arbejdede på projektet siden december 2015.

6.3 Videnskabsteoretisk afsæt

6.3.1 Interaktionisme

Som videnskabsteoretisk afsæt er jeg inspireret af et interaktionistisk perspektiv. Det vil sige at jeg antager at *betydningen af en handling eller et fænomen skabes i interaktion mellem mennesker eller mellem mennesker og ting*. (Mik-Meyer og Järvinen 2005: 10)

Da Jenkins i hans beskrivelse af *den institutionelle orden* er inspireret af Marx, hvis sociologi hviler på en strukturforklaring (Juul og Pedersen 2012: 91) og Foucault, som er betegnet som en poststrukturalist (Fuglsang, Olsen og Rasborg 2013: 146) vil analysen få steder bære præg af disse tilgange. (Jenkins 2006: 46)

Med inspiration fra Ian Hacking, som har skrevet en tekst omhandlende hvordan han mener at Michel Foucaults og Erving Goffmans teorier kan komplimentere hinanden i stedet for at være modstridende, finder jeg at Jenkins beskrivelse af *den institutionelle orden* og det interaktionistiske perspektiv kan komplimentere hinanden, da det interaktionistiske

perspektiv har et bottom-up perspektiv og *den institutionelle orden* anlægger et top-down perspektiv. (Hacking 2004: 277-278)

6.3.2 Forståelse af etnicitet

Da formålet med eventen netop er at flygtninge og danskere skal mødes og interagere med formålet at danne relationer, vil jeg kort skitsere hvilken forståelse for etnicitet jeg påtager mig i dette speciale. Til dette har jeg valgt at anvende politologen Simon Østergaard Møller, da han i teksten "Etnisk stigmatisering og outsideridentitet i Danmark" skitserer en udmærket beskrivelse af hvordan etnicitet og kultur anskues ud fra et interaktionistisk perspektiv. Denne beskrivelse er ydermere udarbejdet på baggrund af flere af de teorier jeg har valgt at anvende i dette speciale, heriblandt Goffmans teori om *stigma* og hans anskuelse af *social identitet*. (Møller 2009: 33)

Møller påpeger at etnicitet her skal forstås som en social konstruktion, og derfor at den er foranderlig på tværs af tid og rum. Med denne indgangsvinkel til etnicitet påtager jeg mig et anti-essentialistisk syn på identitet, hvilket betyder at jeg bevæger mig væk fra tanken om at mennesket har en kerne og en essens inde i sig som der er uforanderlig. (Ibid.: 36)

Måden hvorpå etnicitet produceres, reproduceres og transformeres er igennem spændingsfeltet mellem selvidentifikation og ekstern kategorisering, altså opdelingen i *dem* og *os*. Identiteter og dermed etnicitet defineres i opretholdelsen af disse grænser. (Ibid.: 36)

6.4 Generaliserbarhed

Jeg vil i dette afsnit diskutere hvorvidt undersøgelsens resultater kan generaliseres.

Dette afsnit om generaliserbarhed er relevant i forhold til at definere hvorvidt der kan generaliseres fra resultaterne af undersøgelsen ved den Humanitære Folkevandring som specifik case, til andre relevante situationer.

Generaliserbarheden skal forstås ud fra de 5 interviews af deltagere af den Humanitære Folkevandring i Svendborg samt min egen deltagerobservation, som jeg har inddraget i analysen.

Da jeg i min undersøgelse har specificeret den dokumentation der ligger til grund for undersøgelsens resultater og har ekspliciteret mine argumenter, har læseren mulighed for at vurdere hvorvidt resultaterne af undersøgelsen kan generaliseres til en lignende situation, hvorfor jeg vil argumentere for at dette speciale til dels er *læserbaseret* hvilket vil sige at læseren kan bedømme hvorvidt resultaterne er generaliserbare. (Kvale og Brinkmann

2009:290) Da jeg her argumenterer for at resultaterne kan generaliseres er vurderingen af generaliserbarhed til dels også *forskerbaseret*. (Ibid.: 290)

Jeg vil læne mig op af Karpatschofs pointe om at en slutning fra en case til alle er irrelevant i forhold til en samfundsvidenskabelig kvalitativ metode. Derimod pointerer han at *abduktive fænomenbestemmelser* er relevante i den forstand at resultaterne af en undersøgelse kan være *et forslag til en teoretisk bestemmelse af et givent fænomen*. (Karpatschof 2016: 457) Jeg mener altså at denne undersøgelse kan give nogle forslag til beskrivelsen af nogle bestemte fænomener, herunder i konstellationen af at danskere og flygtninge møder hinanden i institutionaliserede rammer, som har til formål at bringe dem tættere sammen.

6.5 Analysestrategi

I analysen tager jeg udgangspunkt i teorien hvor jeg finder det mest relevant, og jeg tager udgangspunkt i empirien, der hvor jeg finder det mest relevant.

Analysen er delt op i to analysedele. I den første del af analysen tager jeg udgangspunkt i Goffmans dramaturgiske begrebsapparat, i anden analysedel tager jeg udgangspunkt i Jenkins begrebsapparat. Dette skal blot forstås på den måde at teorierne danner rammerne om hvert deres afsnit. Jeg har i hver analysedel inddraget andre af de anvendte teorier, der hvor jeg finder at de overlapper hinanden eller supplerer hinanden hensigtsmæssigt. Hver analysedel afsluttet med et underafsnit, hvor jeg analyserer hvilke udfordringer og potentialer en Humanitær Folkevandring kan rumme i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge, ud fra de repræsentative analyser. Der er steder i analysen hvor jeg finder at mine valgte teorier ikke er tilstrækkelige til at analysere anvendte nedslag i empirien, hvorfor jeg vil pointere dette, ligesom at jeg løbende i analysen vil føre diskussioner af de valgte teorier i forhold til empirien, hvor jeg finder det relevant. For at tydeliggøre hvornår jeg har anvendt de repræsentative teorier, har jeg sat de anvendte begreber med skrå skrift. På baggrund af min fænomenologiske indgangsvinkel, har jeg været meget eksplicit i analysen, hvor jeg har anvendt et omfattende brug af citater fra den indsamlede empiri og klargjort hvor og hvornår jeg foretager fortolkninger, for at sikre en gennemsigtighed, som Juul og Pedersen anbefaler. (Juul og Pedersen 2012: 427)

7.0 Teori

I dette kapitel vil jeg udarbejde en uddybende beskrivelse af de valgte teorier og begreber til dette speciale, herunder Erving Goffman og *hverdagslivets rollespil*, Richard Jenkins og *social identitet* og Georg Simmel og *den fremmede*.

7.1 Erving Goffman (1922-1982); Hverdagslivets rollespil

Erving Goffman interesserede sig for *social samhandlen* på mikroniveau, og hvordan selvet igennem interaktion med andre bliver konstrueret op og opretholdt. (Andersen og Kaspersen 2007: 210-212) I Goffmans værk *Hverdagslivets Rollespil*, fremlægger han et vælg af begreber til at indfange, organisere og klassificere menneskers interaktion med hinanden ved anvendelsen af teatermetaforer. (Jakobsen og Kristiansen 2014: 38) Netop hans mange begreber og udbyggede metaforer, finder jeg interessant i forhold til at tydeliggøre hvordan deltagerne af den Humanitære Folkevandring interagerer med hinanden.

Jeg vil følgende præsentere de begreber jeg finder relevante for analysen af mødet mellem deltagerne i den Humanitære Folkevandring.

7.1.1 Selvpræsentation og samhandlingsordenen

En *samhandlingsorden* skal i Goffmans optik forstås på samme måde som en orden i mange andre sammenhænge som f.eks. den økonomiske eller den politiske, hvor den har sine egne regler og ressourcer, men i denne angående menneskeligt samkvem. (Jakobsen og Kristiansen 2002: 74)

En *social samhandling* kan defineres som værende *indviders gensidige påvirkning af hinandens handlinger, når de er i hinandens fysiske nærvær*. (Goffman 2014: 65)

Al den ansigt-til-ansigt kontakt der foregår, mellem individer, ved en given lejlighed, kaldes for en *samhandling* og er synonymt for et møde. Heri er *optræden* defineret som *al den aktivitet, en given deltager udøver ved en given lejlighed, og som tjener til på nogen måde at påvirke nogle af de andre deltagere*. (Ibid.: 65)

Mennesket vil have indøvede handlingsmønstre med sig, som der udfoldes under dennes *optræden*, dette kaldes for personens *rolle*. (Ibid.: 65)

Ifølge Goffman indeholder alle ansigt-til-ansigt situationer altså en orden og struktur og i menneskers hverdagsrutiner vil der altid være en fare for sammenbrud af denne orden. Det er i alle interaktionsdeltageres interesse at opretholde og beskytte den sociale orden, og

dermed i sidste ende den *rolle* de hver især repræsenterer. (Jacobsen og Kristiansen 2002: 64)

Goffman pointerer, at det for alle involverede parter, gælder om at *udtrykke og fastholde en bestemt definition af situationen*, hvilket vi ifølge Goffman gør igennem *indtryksstyring*. *Indtryksstyring* handler om at vi *forsøger at påvirke de øvrige deltageres definition af situationen* igennem vores adfærd og er samtidig den måde hvorpå de øvrige deltagere gør en indsats for bevidst at overse hvis den *optrædende* begår fejl, er selvmodsigende i hans fremtræden eller lignende. Alle parter vil på denne måde gøre en indsats for at opretholde en fælles definition af situationen, så ingen taber ansigt. (Jacobsen og Kristiansen 2014: 20-21) *Selvpræsentationen* udgør den *rolle* som individet indtager i den *sociale samhandling*, og dermed stiller krav til de andre deltagere om at acceptere og behandle ham som. (Ibid.: 21)

Den *optrædende* vil tilpasse sine *roller* alt efter hvem *publikum* er, og på denne måde vil den samme person kunne spille mange forskellige *roller*. For at sikre at det *publikum* som individet spiller en slags *rolle* overfor ikke vil være den samme som han eller hun spiller en anden *rolle* overfor i andre sammenhænge, foretager den *optrædende* en *publikumadskillelse*. *Publikum* vil ofte acceptere den *rolle* de får vist af den *optrædende*, og i denne situation antager de at de ser den eneste sandhed om dette individ, og at den *optrædende* ikke rummer mere end hvad han eller hun fremstiller. (Goffman 2014:92-93)

Under mine interviews med deltagerne fra den Humanitære Folkevandring, spørger jeg deltagerne ind til deres formål med at deltage i eventen. Igennem den fortælling som deltagerne giver mig, forventer jeg at få en indsigt i hvilket formål de har med deres *optræden* og derfor hvilken *indtryksstyring* der vil præge deres *optræden*, hvilket jeg anvender i analysen af hvad der skete under eventens udfoldelse.

7.1.2 Områder og områdeadfærd

Da deltagerne af den Humanitære Folkevandring, ved at deltage, indgår i projektets rammer og derfor indtræder et bestemt rum hvori kommunikationen kan foregå, finder jeg Goffmans metafor om *områder* relevant, da denne netop rummer en beskrivelse af rammer. Et *område* definerer Goffman som:

"Et hvilket som helst sted, der i en eller anden grad er afgrænset af barrierer for, hvad der kan opfattes." (Goffman 2014: 141)

Dette fænomen kan bestå i mange forskellige udformninger og kan sådan set anvendes i hvilken som helst konkret social indretning.

I *området* vil en *optræden* finde sted af de involverede parter og Goffman beskriver hvordan det indtryk og den opfattelse som bibringes, typisk vil fylde hele *området* og tidsrummet og at ethvert individ som er til stede, vil kunne iagttage og indoptage denne. (Ibid.: 141)

Konstruktionen af *optrædener* i et *område* kan anordne sig på forskellige måder. Det kan for eksempel være med en *optrædende* og et stort *publikum* ved en forelæsning, eller det kan være *optrædener* som rummer forskellige mindre grupper, hvor en verbal samhandlen finder sted. (Ibid.: 141) Da den Humanitære Folkevandring ligger op til at deltagerne skal gå sammen i mindre grupper eller klynger og konversere, har sidstnævnte mest relevans i forhold til dette speciale. I en sådan situation kaldes *området* for *facadeområdet*. I denne konstellation er en del af *optræden* henvendt til *facadeområdet*. Med den person hvis *optræden* man har i centrum omtales de andre som også er *optrædende*, som *publikum*, *iagttagere* eller *meddeltagere*. (Ibid.: 65 og 141)

En *optræden* i *facadeområdet* er en metafor for individets bestræbelse på at give et indtryk, hvori hans eller hendes handlinger i *området* er udtryk for visse normer. (Ibid.: 142)

Goffman pointerer at det er vigtigt at man beskriver de herskende normer for anstand, når man undersøger sociale organiseringer. (Ibid.: 143)

På samme måde som der findes et *facadeområde*, findes der også et *bagsideområde*, også kendt som *frontstage* og *backstage*. Hvor *forsideområdet* udgør det sted hvor individerne spiller deres *roller*, på baggrund af deres antagelse af hvilke normer og standarder der gør sig gældende inden for dette *område*, udgør *bagsideområdet* det sted hvor individet, skjult fra *publikum*, kan lade alle de sider de undertrykker af sig selv på *scenen*, komme til udtryk, med andre ord, smide masken.

Bagsideområdet har mange funktioner. Her behøver individet ikke at nedtone eller kontrollere information om sig selv, som i *facadeområdet* kan have indflydelse på den *facade* der ønskes opretholdt. (Jacobsen og Kristiansen 2002: 100) Det er her at dele af den personlige *facade* kan rettes til og *optræden* kan gennemgås og kvalitetstjekkes. (Goffman 2014: 146)

Når deltagerne dukker op til eventen, mener jeg at de er prægede af at være i *facadeområdet*, og derfor spiller en *rolle*. Der er dog tidspunkter, hvor jeg ser at deltagerne træder ud af denne *optræden*, og opfører sig på en mere "naturlig" måde, hvorfor jeg forstår at de under eventens udfoldelse, også er prægede af en vis *bagsceneadfærd*. Dette vil jeg komme nærmere ind på i analysen.

7.1.3 Hold

Da deltagerne i den Humanitære Folkevandring er opdelt i grupper som en del af konceptets idé, nemlig flygtningene og de lokale, finder jeg det nærliggende at inddrage Goffmans begreb *hold*. Dette definerer han som værende *en gruppe individer, der samarbejder for at fremføre en enkelt rutine*. (Goffman 2014: 119)

Dette kan være ved ensartede individuelle *optrædener*, eller uensartede *optrædener* men som tilsammen udgør en helhed, som kan betragtes som et *hold*. (Ibid.: 119) Ved at indgå i et *hold*, er hver enkel deltager af *holdet*, så at sige, tvunget til at stole på sine holddeltageres gode opførsel, da hvert enkelt medlem har mulighed for at ødelægge skuespillet med en upassende adfærd. Man er også afhængig af at alle holddeltagerne udfører en *optræden*, der er i overensstemmelse med den samlede definition på situationen.

På denne måde vil der være en gensidig afhængighed holddeltagerne imellem, som forbinder dem. Denne gensidige afhængighed udgør en sammenhængskraft, som går på tværs af den socioøkonomisk status, som kunne udgøre forskelligheder holddeltagerne imellem. Når et individ indtræder i en gruppe vil han eller hun automatisk indtræde i en formel relation med sine holdkammerater. (Ibid.: 121)

I Goffmans begrebsliggørelse af *hold*, gør han opmærksom på at man, med to grupper der er karakteriseret af sociale organiseringer, kan pege på hvilke af de to typer af *hold* der besidder mest magt. (Ibid.: 136)

Med begrebet *dramatisk dominans*, forklarer han med metaforer hvordan nogle danner en *rolle* der kan minde om et hof, hvor andre danner lokale helte. Heri forklarer han, at medlemmerne af et *hold* kan råde over forskellige grader af magt, dette kan både finde sted imellem hver enkelt deltager på hvert *hold* og mellem to forskellige *hold*. (Ibid.: 136)

7.1.4 Optrædener

Herunder vil jeg uddybe hvad Goffman beskriver, der kan ske indenfor et individs *optrædener*. Goffman har udarbejdet en meget detaljeret beskrivelse af dette og jeg har valgt at inddrage de af hans begreber, som jeg finder relevante at anvende i analyseafsnittet.

facade:

Facade beskriver Goffman som værende:

"standard udtryksmekanismer, som individet forsætligt eller utilsigtet gør brug af under sin optræden" (Goffman 2014: 71)

Herunder kan det menneskelige drama udspille sig i det som Goffman kalder for en *kulisse*. *Kulissen* omfatter omgivelserne og *rekvisitter* som f.eks. møbler, fysisk indretning, udsmykning mm. Hvis der anvendes en *kulisse* ift. en given *optræden* vil *forestillingen* ikke finde sted før man befinder sig i *kulissen* og *forestillingen* må nødvendigvis slutte når man forlader *kulissen*. (Ibid.: 71)

Den *personlige facade* henviser til de andre dele af udtryksudstyret. Det er de dele som vi identificerer med den *optrædende* som person, og som han eller hun bringer med sig over alt. Herunder er nogle af fast karakter såsom alder, størrelse, udseende, køn, rang og racemæssige kendetegn, hvor andre er mere omskiftelige eller flygtige, såsom ansigtsudtryk som kan skifte fra et øjeblik til et andet. (Ibid.: 72)

Den *personlige facade* deler Goffman op i yderligere to stimuli, herunder *ydre* og *maner*.

Ydre refereres til den stimuli der på et givent tidspunkt fortæller noget om den *optrædendes* sociale status og om dennes aktuelle rituelle tilstand. det vil sige hvilken aktivitet han eller hun er i færd med at udføre såsom afslapning, arbejde eller en formel social aktivitet.

Manerer refereres til de stimuli der på pågældende tidspunkt fortæller os om hvilken *samhandlingsrolle* han eller hun vil spille i situationen, hvori man kan forvente at *maneren* fordrer en bestemt opførsel, såsom at en undskyldende *maner* kan *give det indtryk at den optrædende forventer at blive ledt af andre*. (Ibid.: 72-73)

Det kan forventes at der er en facadesammenhæng, sådan at der er en sammenhæng mellem *ydre* og *maner*.

Det vil sige at vi forventer, at forskellene i social status mellem samhandlingsdeltagerne vil blive udtrykt på en eller anden måde gennem overensstemmende forskelle i de tilkendegivelser der kommer af en forventet samhandlingsrolle. (Ibid.: 73)

Det kan også forekomme at *ydre* og *maner* strider imod hinanden.

Ligesom man vil forvente en sammenhæng imellem *ydre* og *maner*, vil man også forvente en sammenhæng af *ydre*, *maner* og *kulisse*. Her kan undtagelser af sammenhæng ligeledes finde sted. (Ibid.: 74)

Disse begreber vil jeg anvende i analysen, hvor den Humanitære Folkevandring vil udgøre *kulissen* og *rekvisitter* omkring den planlagte aktivitet. Dette er naturen og omgivelserne som deltagerne går i, og samtalekittet og velkomstguiden som deltagerne anvender under vandringen. Også opsamlingsstedet, hvor deltagerne mødes til varm suppe, dans og musik udgør *kulissen* for deltagernes *optræden*. Herunder er det relevant at se på hvilken *personlig facade* de forskellige deltagere bringer med sig og om jeg finder en sammenhæng mellem *kulisse-ydre* og *maner* eller ej.

dramatisering:

"Når et individ er i selskab med andre, lader han typisk sin aktivitet rumme tegn, der dramatisk fremhæver og gengiver bekræftende kendsgerninger, der måske ellers ville forblive skjulte eller uklare." (Goffman 2014: 77)

Denne mobilisering af aktiviteten, udfører individet for at det han/hun gerne vil formidle, kommer til udtryk og har betydning for andre.

Dramatiseringen kan ske i form af, at den *optrædende* giver udtryk for sine angivelige evner, men den kan også vises gennem handlinger der udføres på et splitsekund.

I gruppesammenhænge vil man se en større sammenhæng mellem de rutiner som en gruppe udfører, hvor nogle bliver betonet mere og andre mindre. (Ibid.: 77)

Jeg finder det interessant at anvende dette begreb såfremt jeg finder nogle steder i empirien hvor deltagernes opførsel eller holdenes rutiner bærer præg af *dramatisering*.

udtryksstyring:

Ligesom den *optrædende* anfører små tegn som han ønsker skal fremhæve nogle sider hos ham selv, vil *publikum* også lægge mærke til andre små tegn og diskrete signaler som er uoverlagte eller tilfældige, eller de kan misforstå et tegn for dens tilsigtede betydning. Dette kan have ubejlelige følger, i form af at den *optrædendes* tilsigtede betydning bliver negligeret og *publikums* engagement i *samhandlingen* kan blive svækket. (Goffman 2014: 95)

Disse tegn kalder Goffman for *utilsigtede gestus* og de kan deles op i tre forskellige slags, hvoraf jeg her nævner den anden form for *utilsigtet gestus*, da det er denne som jeg ser finder sted under den Humanitære Folkevandring.

I den anden form for *utilsigtet gestus* kan den *optrædende* virke for engageret eller for uengageret i *samhandlingen*. Det kan også være at han eller hun kommer med upassende udbrud som f.eks. latter eller banden mm. (Ibid.: 96)

7.2 Richard Jenkins (f.1952): Social identitet, identifikation og kategorisering

I følgende afsnit vil jeg tage udgangspunkt i Richard Jenkins teori om *social identitet*. Teorien anvendes til at undersøge, og søge en forståelse for, hvordan interaktionen deltagerne imellem, under udførelse af den Humanitære Folkevandring, påvirker især flygtningenes identitetsforståelser.

Jeg har opdelt dette afsnit i flere underafsnit.

Det første underafsnit er kaldet; *hvad er identitet og hvad er social identitet*, herunder vil jeg beskrive hvordan Jenkins definerer *identitet*.

For at kunne forstå kompleksiteten i Jenkins definitioner af *identiteter* har jeg inddraget et afsnit om hans *opdeling i ordener*.

Herefter kommer der et afsnit kaldet *mulige konsekvenser ved kategorisering*, hvor jeg vil beskrive hvilke konsekvenser kategorisering kan have for individet.

7.2.1 Hvad er identitet og hvad er social identitet?

Fra et sociologisk synspunkt er identitetsbegrebet knyttet til et forsøg på at forstå hvordan mennesker definerer sig selv, ud fra tilknytning til andre og til de personlige selvforståelser af individers individuelle personlighedstræk. (Jenkins 2006: 10)

"Inden for sociologien henviser identitetsbegrebet til såvel de selvkategoriseringer, som individer foretager med reference til de strukturelle aspekter af gruppemedlemskab som eksempelvis forskellige sociale roller, medlemskaber og kategorier... som til de forskellige

karaktertræk, et individ fremviser, og som andre tillægger en aktør ud fra hans eller hendes adfærd. På en måde er identitet den mest offentlige side af selvet” (Jenkins 2006:10)

Ifølge Richard Jenkins skal *identitet* forstås som noget der bygges oven på selvet. Selvet er derved, det han kalder, menneskets primære *identitet*, og i form af samhandlen med omgivelserne bliver selvet tilføjet nuancer og detaljer som bygger vores *sociale identitet*. (Jenkins 2006:14)

For at den sociale verden kan eksistere er *social identitet* nødvendig, beskriver Jenkins. Meningsfulde relationer bygges og etableres ud fra vores forståelse af hvem vi selv er og hvem andre er, hvorfor vi altid vil søge en forståelse for, og en definition af vores egen og andres *sociale identitet*. På denne måde kan vi også beslutte hvordan vi skal gebærde os i forhold til andre. Vi har desuden et behov for at præsentere os selv over for andre, i overensstemmelse med den *identitet* vi tildeler os selv, for at gøre det lettere for andre at danne sig et indtryk af hvem vi er, på en måde som er passende i forhold til vores eget selvbillede. (Ibid.: 12)

Social identitet handler derved om *selve måden, hvorpå vi forstår os selv og andre og dermed om selve grundlaget for det, vi kalder samfund*. (Ibid.: 12)

Etableringen og ændringerne i vores *sociale identitet* foregår som en forhandling og kommunikation i dynamiske processer og er ikke af fast karakter. Tilskrivelse af meninger om os selv og andre bliver forhandlet gennem enighed og uenighed mennesker imellem, og på denne måde skabes og ændres vores *identitet* i en løbende og dynamisk proces. (Ibid.: 12)

Da dette speciale omhandler hvilke udfordringer og potentialer en Humanitær Folkevandring kan rumme i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge i Danmark, har jeg i analysen de nyankomne flygtninge i fokus, i min analyse af hvordan eventen påvirker deres identitetsforståelse.

7.2.2 Richard Jenkins opdeling i Ordener

For nemmere at kunne forstå kompleksiteten i Jenkins identitetsbegreb, har jeg valgt at inddrage hans opdeling i ordener.

Jenkins funderer *identitet* i 3 forskellige ordner. Disse er henholdsvis; *den individuelle orden*, *samhandlingsordenen* og *den institutionelle orden* og omhandler følgende:

Den individuelle orden: Individuel *identitet* giver ifølge Jenkins ikke mening uden den sociale kontekst individet befinder sig i. *Selvet dannes ud fra en dialektisk syntese af indre og ydre definitioner.* Jenkins mener at *selvet er gennemgribende social konstrueret*, om end vi som individer stadig er uensartede og unikke. (Jenkins 2006: 43)

Inspireret af Mead og hans begreb *den generaliserede anden*, pointerer han at selvet er socialt konstrueret, og at selvbevidsthed opnås ved at påtage sig den andens position. Dermed kan man ikke se sig selv, uden også at se sig som andre mennesker gør. (Ibid.: 43-44)

Jenkins understreger at vores *identitet* kommer til udtryk ved kropsliggørelse. Han skriver om dette:

"At mennesket har en krop, er et af de mest iøjnefaldende træk ved os, såvel som den udstrakte kommunikative og ikke-utilitaristiske anvendelse, vi gør af den. Den menneskelige krop er på en og samme tid referencen til individuel kontinuitet, et tegn på kollektiv lighed og forskellighed, og et lærred, hvorpå identifikationen kan lege." (Ibid.: 44)

Samhandlingsordenen: Hvor vi på den ene side har vores tanker om os selv, som der som beskrevet, er afhængig af at man ser sig selv igennem andres øjne, er tankerne andre mennesker tænker om os også vigtige for vores *identitet*. Heraf *indre-ydre-dialektikken*. Vi søger at validere vores *identitet* blandt de mennesker vi omgås. Hertil henviser Jenkins til Goffman og begrebet *selvpræsentation* i interaktionen, som omhandler hvordan vi til dels er herre over hvad vi afsender, men ikke kan sikre os at modtageren fortolker eller modtager vores budskab som vi ønsker det. Hertil forklarer Jenkins vigtigheden af Goffmans begreb *indtryksstyring*, hvorigennem vi som mennesker forsøger at "være"- og "blive betragtet som"- "noget" eller "nogen" for på succesfuld vis at kunne antage bestemte identiteter. (Ibid.: 45)

Jenkins pointerer at en selvbevidst beslutningsmodel, som Goffmans, er yders hensigtsmæssig for at forstå menneskelig adfærd. (Ibid.: 45)

Et andet vigtigt aspekt i *samhandlingsordenen* er at vi ikke kun forsøger at identificere os selv, men også andre, ligesom vi også bliver identificeret af andre i *indre-ydre-dialektikken*. (Ibid.: 45)

Netop denne *dialektik*, forklarer Jenkins, kan genkendes i sociologi om stempling og afvigelse. Heri beskrives at *interaktionen mellem indre og ydre definition kan ses som en internaliseringsproces*.

Ifølge denne teori kan *internalisering forekomme hvis den pågældende officielt stemples inden for en bestemt institutionel ramme*. (Ibid.: 45)

Hertil tilføjer Jenkins at et fremtrædende aspekt som han ikke mener bliver fremsat i stemplingsteorien, er at den tillagte autoritet til bestemte *identiteter*, bærer magten til trænge sig ind på den individuelle oplevelse. På denne måde er det et spørgsmål om hvem der bærer magten til at definere situationen og hvordan andres identifikation bærer konsekvenserne, og hermed pointerer Jenkins at *det er evnen til at generere disse konsekvenser der betyder noget*. (Ibid.: 45)

Den institutionelle orden: *Institutioner skal forstås faste handlemønstre, der bisidder gyldighed i forhold til "den måde, man gør ting på", og som sådan anerkendes de af aktørerne*. (Jenkins 2006: 47)

Inspireret af Marx, som sondrede mellem "*en klasse i sig selv*" og "*en klasse for sig selv*", hvor en klasse i sig selv forklares som *forenet i beskuerens øjne via tilskrivning af specifikke kollektive karakteristika*, kalder Jenkins et kollektiv som defineres af andre for *kategorisering*. (Ibid.: 46)

En klasse for sig selv forklares som *individerne bliver klar over deres fælles situation og definerer, i overensstemmelse hermed, sig selv som medlemmer af samme kollektiv*. (Jenkins 2006: 46) Dette er et kollektiv som defineres af medlemmerne selv, og er hvad Jenkins kalder for en *gruppe*. (Ibid.: 46)

Gruppeidentifikation og kategoriseringer ses igen her i form af *indre-ydre-dialektikken*. Disse to former påvirker hinanden gensidigt og kan tilføre hinanden næring.

Jenkins påpeger at det typisk er i politiske sammenhænge at *kategoriseringer* finder sted, da det ofte er her at *kollektive identiteter hævdes, forsvares, pålægges eller trodses*. (Ibid.: 46)

Dette henleder os til *magts centrale position i forhold til identiteters opretholdelse og forandring*. (Ibid.: 46) Med inspiration fra Foucaults magt-begreb eksisterer, erhverves og allokeres *identiteter* i forhold til magtrelationen, hvorfor *identifikation er noget der kæmpes om*, såvel som i klassificering af individer som hele befolkninger. (Ibid.: 46)

Inspireret af Barth, beskriver Jenkins hvordan social *identitet* er foranderlig og altid til forhandling. Ligesom med *samhandlingsordenen* skal en accept af en *gruppeidentitet* finde sted fra signifikante andre, førend *identiteten* bliver "optaget". Derfor skal *identiteter findes og forhandles ved deres grænser, der, hvor det indre og det ydre mødes*. (Ibid.: 46-47)

Netop i denne grænselinje konstrueres *gruppeidentitet* i interaktion med andre. *Grænser kan overskrides, men er varige til trods for, at mennesker krydser dem, og identitet konstrueres i de transaktioner som foregår omkring og på tværs af grænselinjen. Det er i disse transaktioner, at en balance indtræffer mellem (indre) gruppeidentifikation og andre (ydre) kategorisering.* (Ibid.: 47)

Der er Sammenhæng mellem hvilke grupper og fællesskaber eller *kategorier* individer er en del af og hvilke muligheder og begrænsninger disse giver dem. Institutioner *kan bidrage til skabelse, vedligeholdelse og forandring af konsistente kollektiver og klasser af personer... og allokeres i forhold til magtrelationer.* (Ibid.: 48)

Jenkins pointerer at der finder to væsentlige ting sted: *For det første er identitet en praktisk bedrift, en proces. For det andet kan individuel og kollektiv identitet betragtes ud fra en samlet model over det dialektiske samspil mellem indre og ydre definitionsprocesser.* (Ibid.: 48)

7.2.3 Mulige konsekvenser ved kategorisering

For at vi som mennesker kan være del af et kollektiv, må vi i denne gruppe have noget til fælles. For at finde fællesheden må forskelligheden uundgåeligt findes. Med andre ord er det i grænsen mellem at definere forskelligheden for det kollektiv man er en del af og "de andre", at vi bliver klar over hvad vi er og hvad vi ikke er. (Jenkins 2006: 105)

Som mennesker *kategoriserer* vi rutinemæssigt som en nødvendighed, for at kunne overskue kompleksiteten i den menneskelige verden. (Ibid.: 108)

Ved at kategorisere mennesker efter køn, alder, nationalitet, arbejde mm. fastholder vi som individer vores egen positive og sociale identitet. Igennem kategorisering dikotomiserer vi og opdeler mennesker i "dem" og "os". (Skytte 2009: 81-82) (Henriksen 2015: 7)

"Hvis mennesker tror, at noget er virkeligt, så er det, om ikke andet, virkeligt i sine konsekvenser." (Jenkins 2006: 108)

Denne sociologiske lærersætning som er formuleret af W.I. Thomas fra University of Chicago, beskriver vigtigheden i at forstå hvilke intersubjektive virkeligheder mennesker handler ud fra og definerer deres sociale liv på. I denne sammenhæng beskriver den hvordan kollektive definitionsprocesser bestemmer at grupper eksisterer. (Ibid.: 108)

I forhold til *kategorisering* vil hovedvægten ligge på konsekvenser, altså hvordan *kategoriseringer* skaber konsekvenser for medlemmerne af det *kategoriserede* kollektiv. (Ibid.: 109)

Dette finder jeg interessant at se på i to forskellige henseender, i forhold til den Humanitære Folkevandring. For det første finder jeg det interessant at se på hvordan grupper og *kategorier* finder sted i form af den gruppeopdeling i flygtninge og de lokale som er præsenteret i eventen Humanitære Folkevandringer, men også hvorvidt disse *kategoriseringer* finder sted uden for projektet. Ydermere bliver der under deltagelse i den Humanitære Folkevandring skabt en ny gruppe i form af deltagere i folkevandringen. Derfor vil der uundgåeligt også findes en form for definition af "de andre" sted, og på denne måde bliver der i processen med at skabe et fælles "vi" også skabt et fælles "de". Dette vil jeg komme nærmere i analysen.

Ved institutionelle rekrutteringsprocedurer skabes og reproduceres individuelle og kollektive *identiteter*, som er kendetegnet ved samme livsmuligheder og erfaringer. (Ibid.: 48)

Da allokering af personer i bestemte positioner *medfører ressourcer og repressalier eller straffe*, vil *sammensætningen og fordelingen af positioner i og uden for organisationer*, som er *udfald af politiske relationer og kampe*, have betydning for individet. (Ibid.: 48)

Herunder pointerer Jenkins: *Hvordan du identificeres, kan påvirke hvad, og hvor meget, du får. Allokering er en del af den proces, som genererer identifikation: At blive nægtet eller bevilget adgang til bestemte ressourcer vil sandsynligvis præge opfattelsen af, hvad det betyder at være et X eller et Y.* (Ibid.: 198)

Her har magtrelationer en vigtig rolle, i og med at identifikationer er noget der kæmpes om. Herunder udvikles strategier som midler og mål i politisk henseende. (Ibid.: 48)

Jeg finder konsekvenserne ved *kategorisering* relevant, da flygtningene jeg interviewede nævnte at de mente at danske politikere og medierne fremstiller et negativt og ensidigt billede af flygtninge, hvilket jeg vil komme nærmere ind på i analysen.

Stereotypificering og stigmatisering:

En mulig konsekvens af *kategorisering* kan være at vi forholder os til de forventninger vi har til individet ud fra de forestillinger vi gør os om dem, fremfor at forholde os til den person vi

har med at gøre. Marianne Skytte definerer *stereotypificering* som *forenklede beskrivelser af antagne kulturtræk ved bestemte typer af mennesker* (Skytte 2009: 83) Disse beskrivelser er ofte ensidige, fordrejede og overdrevne. *Stereotypificering* kan ske i mødet mellem mennesker som er fremmede for hinanden, dette kan f.eks. være forskellige etniske grupper. *Det potentielt farlige ved stereotypificering er at stereotypificering kan udvikle sig til fjendebilleder eller sågar stigmatisering.* (Ibid.: 83)

Stigmatisering kan ske på baggrund af en persons ydre eller kulturelle træk som er anset som mindreværdige. Marianne Skytte beskriver *stigmatisering* som:

den proces, hvorigennem en person tilskrives nogle bestemte negative egenskaber på grund af enkelte (tilfældige) handlinger, kropslige kendetegn, etnisk baggrund, social position eller lignende. Egenskaber, der herefter kommer til at klæbe ved personen gennem omgivelsernes fokusering på træk, der kan bekræfte etiketten. (Ibid.: 84)

Det uheldige ved *stigmatisering* er at det med tiden internaliseres i personens *identitet*, sådan at han/hun får en negativ selvopfattelse i overensstemmelse med det negative *stigma*. (Ibid.: 84)

Jenkins skelnen mellem *nominel* og *faktisk identitet*, hvor han forklarer at den *nominelle identitet* er *det stempel som individet identificeres med*, men som det ikke har *internaliseret*. Hvor *faktisk identitet* forklares ved resultatet af et individ der har gennemgået en *stemplingsproces*, som er en proces hvor *stempling* over tid har konsekvenser for individet, og munder ud i at individet *identificerer sig med sit stempel*. (Jenkins 2006: 102)

Kategorisering er som beskrevet en nødvendighed for at vi som mennesker kan udvikle *identitet* og skabe kollektive fællesskaber, men den kan også være begrænsende og hindrende for udvikling af socialt fællesskab og solidaritet i tilfælde af at den udvikler sig til *stereotypificering* og *stigmatisering*. (Skytte 2009: 85)

Jeg finder begreberne *stereotypificering* og *stigmatisering* relevante i forhold til de interviews jeg har lavet med deltagerne da nogle af dem har fortalt mig hvordan de har haft oplevelser af at være kategoriseret og hvordan dette har haft uheldige følger for dem.

7.3 Georg Simmel (1858-1918); Den fremmede

Jeg har valgt at anvende Georg Simmels teori om *den fremmede*, da konstruktionen af dette event netop foregår ved at nogle lokale borgere skal møde flygtninge, som lige er kommet til byen og derfor er fremmede for de lokale i byen.

Simmels teori om *den fremmede* omhandler *den fremmede* som ham der er kommet til for at blive på ubestemt tid, og ikke ham der er vandrende og som kommer i dag men tager af sted i morgen (Simmel 1998: 95)

Simmel beskriver at det essentielle ved *den fremmede* er at han er en potentiel vandrer, der selv om han ikke er gået videre *stadig eksisterer inden for en symbolsk sfære, der er karakteriseret ved bevægelsen "kommen og gåen"*. (Kofoed og Simonsen 2010: 17)

Det karakteristiske ved *den fremmede* er at han befinder sig i en gruppe med et afgrænset rum, hvori han ikke har været tilhørende fra start. Han vil bibringe kvaliteter og egenskaber som ikke tilhører denne gruppe. (Simmel 1998; 95) (Kofoed og Simonsen 2010: 17)

Simmel beskriver at *den fremmede*, så længe han bliver oplevet som fremmed, ikke kan være "jordejer" for de andre. Simmel bruger her ordet jordejer som metafor for livssubstans. Med det mener han, at *den fremmede* hele tiden vil være i bevægelighed og derfor på en og samme tid lever i en syntese mellem nærhed og fjernhed, mellem tilknytning og afsondring og mellem en tendens af at være indenfor og udenfor. *Den fremmede* har derfor mulighed for at komme i berøring med det meste men har ikke en organisk tilknytning til noget, hvilket Simmel beskriver som *slægtsmæssige, lokale og erhvervsmæssige fikseringer*. (Simmel 1998:97)

På denne måde bliver *den fremmede* en relationel figur. (Kofoed og Simonsen 2010: 18)

Med understøttelse af Simmels begreb om *den fremmede* antager jeg at gruppen af deltagende flygtninge ikke kan være jordejere, som er synonymt for livssubstans, hvorfor de i yderste tilfælde vil have karakter af at besidde en *rolle*, hvori de hele tiden vil leve i en form for fjernhed, afsondring og at være udenfor. De lokale vil have karakter af at besidde en *værtsrolle*, da de har en organisk tilknytning til Svendborg og det er flygtningene som er *kommet til*. (Gudykunst 1983) Da *den fremmede* ifølge Simmel ikke kun er udenfor men lever i en syntese mellem at være indenfor & udenfor og nær & fjern på samme tid, vil jeg også forvente at graden af *rollen* som *den fremmede* og *værtsrollen*, mellem flygtningene og de lokale, vil tage sig forskelligt ud i forskellige situationer.

Dette vil jeg have øje for og analysere nærmere i analysen af hvad der sker under selve vandringen.

7.4 Begrundelse for valg og fravalg i teori

Jeg har valgt at anvende Erving Goffman og Richard Jenkins som hovedteoretikere for dette speciale, da jeg synes de supplerer hinanden meningsfuldt.

Først og fremmest finder jeg Goffmans begrebsapparat fra hverdagslivets rollespil meget anvendeligt, da han her udpensler *social samhandling* ned i meget små detaljer og ved at anvende hans begrebsapparat har jeg rig mulighed for at undersøge hvad der sker i mødet deltagerne imellem.

I forhold til valget om Jenkins beskrivelse af *identitet* har jeg valgt Jenkins frem for Goffman, da jeg mener at Jenkins eksplicitte forklaring af *indre-ydre-dialektikken* giver en god og anvendelig forståelse for *identitet*.

Som udgangspunkt har Goffman og Jenkins nogle lighedspunkter i deres opfattelse af *identitet*, hvilket også ses i Jenkins værk om *social identitet* hvor han beskriver hvordan han blandt andre er inspireret af Goffman. (Jenkins 2006: 96-99)

Her kritiserer Jenkins dog Goffman i forhold til hans begrebsliggørelse af *identitet*, som han finder problematisk, da Goffman sonder mellem *social identitet* og *personlig identitet*. Her pointerer Jenkins at der i hans terminologi kun findes *sociale identiteter* og at *andre er aktive skabelser af vores identitet*. (Ibid.: 98)

Jeg ser dog at Goffman mener det samme, i og med at han pointerer at *jegidentitet* er konstrueret på baggrund af individets sociale erfaringer. (Goffman 2009: 147) Ydermere beskriver han også hvordan individet kan være eksisterende socialt inden det er født eller efter det er dødt, så individets *personlige identitet* kan så at sige eksistere på tidspunkter hvor det ikke engang har en fornemmelse for sin egen *identitet*. (Ibid.: 147)

På denne måde ser jeg også at Goffman implicit forholder sig til *indre-ydre-dialektikken*. Da Jenkins beskriver denne eksplicit finder jeg, som skrevet, anvendelsen af hans definition af *identitet* mest anvendelig.

I forhold til Goffmans begreb *social samhandling* og det Jenkins kalder for *samhandlingsordenen*, finder jeg igen Jenkins relevant i forhold til hans eksplicitte forklaring

af hvordan vi påvirker hinanden, ved at vi søger at validere vores identitet igennem andre ved hjælp af *indre-ydre-dialektikken* relevant. Her trækker Jenkins også på Goffman og nogle af hans begreber, hvorfor de i denne forståelse på nogle punkter overlapper hinanden.

I forhold til at forstå kompleksiteten i hvad der foregår i en Humanitær Folkevandring, har jeg valgt at inddrage Jenkins begreb om den *institutionelle orden*, hvor Jenkins er inspireret af Marx, hvis sociologi hviler på en strukturforklaring (Juul og Pedersen 2012: 91) og Foucault, som er betegnet som en poststrukturalist (Fuglsang, Olsen og Rasborg 2013: 146)

Jeg har dels valgt at anvende Marianne Skyttes tekst om *kategorisering og kulturopfattelse* til at forklare hvad *stereotypificering* og *stigmatisering* går ud på. Da Goffman har udviklet teorien om *Stigma* (Goffman 2009), og Jenkins også har beskæftiget sig med fænomenet i hans værk *social identitet* (Jenkins 2006), var det nærliggende at anvende dem til at forklare hvad *stereotypificering* og *stigmatisering* går ud på, men da jeg ikke vil udfolde begrebet særligt i analysen, men blot benævner fænomenerne, finder jeg Marianne Skyttes tekst relevant, da hun fremsætter en kortfattet og opsummerende beskrivelse af begreberne *stereotypificering* og *stigmatisering*.

Simmels teori om *den fremmede* finder jeg relevant, da jeg finder at flygtningenes *rolle* i folkevandringen ser ud til at bære præg af at de er *de fremmede* der er kommet til byen, og da de lokale i flere situationer ser ud til at være prægede af at bære en *værtsrolle*.

8.0 Analyse

Følgende analyse er delt op i to analyseafsnit.

Der vil dog først komme et afsnit med en præsentation af informanterne.

I første analysedel, kaldet *Analysedel 1, Humanitære Folkevandringer i lyset af Goffmans dramaturgiske begrebsapparat*, analyseres Humanitære Folkevandringer ud fra Goffmans dramaturgiske begrebsapparat, med inddragelse af Simmels og Jenkins begrebsapparat, hvor jeg finder det relevant at inddrage disse. I næste analysedel kaldet *Analysedel 2. Flygtningenes identitetsforståelser ud fra Jenkins definition af identitet*, analyseres betydningen af deltagelsen i folkevandringen, for de deltagende flygtninges *identitetsforståelser*, i dette afsnit inddrages Goffmans begrebsapparat hvor jeg finder det

relevant. Hver analysedel afsluttes med et underafsnit kaldet *Udfordringer og potentialer ift. inklusion og integration af nyankomne flygtninge*, hvor jeg analyserer hvilke udfordringer og potentialer en Humanitær Folkevandring kan rumme i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge.

8.1 Præsentation af informanter

I dette afsnit vil jeg kort introducere til informanterne der er genstand for min analyse. Herunder de lokale og flygtningene. Deltagerne bliver præsenterede ved navn og alder, hvad de laver til dagligt og hvem de gik sammen med under den Humanitære Folkevandring.

8.1.1 De lokale

Bodil:

Bodil er en ældre kvinde som bor i Svendborg. Hun er nu på efterløn, men inden hun kom det, arbejdede hun som frisør og voksenunderviser. Under vandringen gik hun sammen med en ung fyr fra Eritrea. De gik kun de to sammen. (D Bodil)

Kate:

Kate er en kvinde på 30 år der bor i Ollerup, 5 km fra Svendborg, hvor hun læser på den frie læreruddannelse. Når hun ikke studerer arbejder hun som handicaphjælper for en udviklingshæmmet pige. Hun har tidligere arbejdet i Dfunk, som samarbejdede med asylcentre i området.

Under den Humanitære Folkevandring gik hun sammen med en anden ung kvinde fra hendes skole og to unge fyre fra Afghanistan. (D Kate)

Gunver:

Gunver bor til dagligt i Svendborg. Hun er 53 år gammel og er holdt op med at arbejde, da hun har været udsat for en trafikulykke som har gjort hende uarbejdsdygtig. Før ulykken arbejdede hun som optikker. Til dagligt arbejder hun frivilligt 2 ½ timer ugentligt i Dansk Flygtningehjælp, hvor hun laver ture for kvinderne på asylcentre. Gunver kom til den Humanitære Folkevandring sammen med hendes mand, og under vandringen gik de sammen med en mand fra Syrien som havde 4 af hans 5 børn med på gåturen. (D Guver)

Lisanne:

Lisanne er mig selv. Jeg arbejdede selv på projektet, men gik med som deltager under vandringen i Svendborg. Jeg læser en kandidat i socialt arbejde og derudover arbejder jeg på et krisecenter for voldsramte kvinder. Under den Humanitære Folkevandring gik jeg sammen med en ung pige fra Svendborg og to unge fyre fra Syrien. (Bilag 7)

8.1.2 Flygtningene

Wasim:

Wasim er fra Afghanistan og er 24 år gammel. Han er flygtning og havde boet på asylcenteret Holmegaard på Langeland i de 5 måneder han ved interviewets udførelse havde været i Danmark. Hans asylsag var stadig under proces. Wasim er uddannet fra gymnasiet og har studeret "air-traffic control" i Afghanistan. Han håber på at kunne bruge sin uddannelse, når han får opholdstilladelse i Danmark. Han bruger sin dagligdag på at arbejde som tolk på asylcenteret som han bor på, og på et nærliggende hospital og så går han til danskundervisning to dage om ugen. I hans fritid løber han. Under gåturen var der flere grupper der kom til at gå meget tæt på hinanden og de snakkede med hinanden på kryds og tværs. Derfor nåede Wasim at snakke med mange forskellige under gåturen. Da han gik sammen med flere flygtninge som ikke kunne snakke dansk, oversatte han også samtaler mellem nogle af de flygtninge og lokale han gik sammen med. (ID Wasim)

Mahdi:

Mahdi er fra Afghanistan. Han er 39 år gammel og har boet i Danmark i 4 mdr. Han kom herop med sin kone og deres to børn. I Afghanistan var han landmand og havde en gård med dyr og marker som han passede til dagligt. Nu bor han på asylcenteret Holmegaard på Langeland.

Under vandringen gik han sammen med 4 danskere, 1 iraner og 3 afghanere, så de gik to grupper sammen, og snakkede lidt sammen på kryds og på tværs. (ID Mahdi)

8.2 Analysedel 1. Humanitære Folkevandringer i lyset af Goffmans dramaturgiske begrebsapparat

I denne første analysedel tager jeg udgangspunkt i Goffman dramaturgiske begrebsapparat, til at analysere hvad der skete i mødet mellem flygtningene og de lokale deltagere, under den Humanitære Folkevandring.

Denne analysedel er delt op i yderligere fire underafsnit.

Det første afsnit omhandler rammerne for projektet, det andet omhandler deltagernes årsager til at deltage, så kommer der et afsnit med en diskussion omhandlende grupperinger i projektet efterfulgt af en analyse af hvad der skete under selve vandringen.

Som skrevet er afsnittet udarbejdet på baggrund af Goffmans dramaturgiske begrebsapparat, med inddragelse af andre teorier og begreber hvor jeg finder det relevant.

Afsnittet afsluttes med et underafsnit, hvor jeg analyserer hvilke udfordringer og potentialer en Humanitær Folkevandring kan rumme i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge.

8.2.1 Rammerne for projektet

For at opnå en forståelse for hvad deltagerne er "gået ind til" ved at vælge at deltage i den Humanitære Folkevandring i Svendborg, handler dette første analyseafsnit om, hvad rammerne er for projektet. Afsnittet er udbygget på baggrund af Goffmans dramaturgiske begreber. Dette har jeg valgt at gøre, da jeg finder hans definition af *områder* og *områdeadfærd* relevant, til at skabe en forståelse af rammen for projektet.

I og med at Røde Kors definerer anstanden for de herskende normer for projektet, kan det forventes at hele *området* og tidsrummet som projektet foregår under, vil være præget af en hvis *områdeadfærd*. Herunder har Røde Kors, med folkevandringen, skabt *kulissen* hvori deltagerne af folkevandringen kan udfolde deres *optrædener*.

Indledningsvist vil jeg beskrive hvilke rammer Røde Kors har opsat for projektet. Herefter vil der være et underafsnit hvor jeg analyserer hvilket *facadeområde* deltagerne indgår i ved at deltage i den Humanitære Folkevandring. Så kommer der et afsnit omhandlende *korrekt anstand*, i form af en analyse af hvad korrekt opførsel vil være under den Humanitære Folkevandring.

Som invitation til eventen Humanitære Folkevandringer i Svendborg d.29 Februar 2016 havde vi, i Røde Kors, lavet en Facebook-invitation kaldet Vi Er Svendborg. I denne invitation stod der følgende:

"Sæt kryds i kalenderen! 29. februar viser venner vej når Røde Kors i samarbejde med Dansk Flygtningehjælp, Venligboerne, Kontakt Mellem Mennesker, Humanitært Fællesskab, og en masse andre ildsjæle afholder humanitær folkevandring i Svendborg. Glæd jer til en dag i venskabet's ånd, hvor en god gåtur i naturen vil skabe grobund for nye venskaber mellem lokale

og flygtninge.

Nogle gange kan det være svært at finde sin egen stemme når debatten om flygtninge raser i TV og på de sociale medier, og det kan være rigtig svært at finde ud af hvor man skal starte, hvis man føler at man egentlig gerne vil gøre noget for de mange, der ankommer til Danmark fra konflikter rundt om i hele verden. Andre gange er det svært at vide, hvordan man skal gribe det an, hvis man som ny i Danmark gerne vil lære sine nye naboer at kende.

I Svendborg er vi mange, der ønsker at vi skal lære hinanden bedre at kende, og vi vil gerne hjælpe andre med at tage det første skridt mod det første 'hej!'. Vi ønsker derfor at invitere ALLE i Svendborg til at gå med os på en humanitær Folkevandring.

Så lad bilen stå, lad telefonen ligge i lommen, sluk computeren, og kom med ud i naturen og mød nye og gamle Svendborgensere. Sammen vil vi gå, hvor olielamper lyser op og viser vej, og under stjernerne vil vi have en vandrende dialog flygtninge og lokale imellem, hvor vi vil reflektere over, hvordan vi hver for sig og sammen kan gøre Svendborg til et endnu bedre sted at bo for nye og gamle.

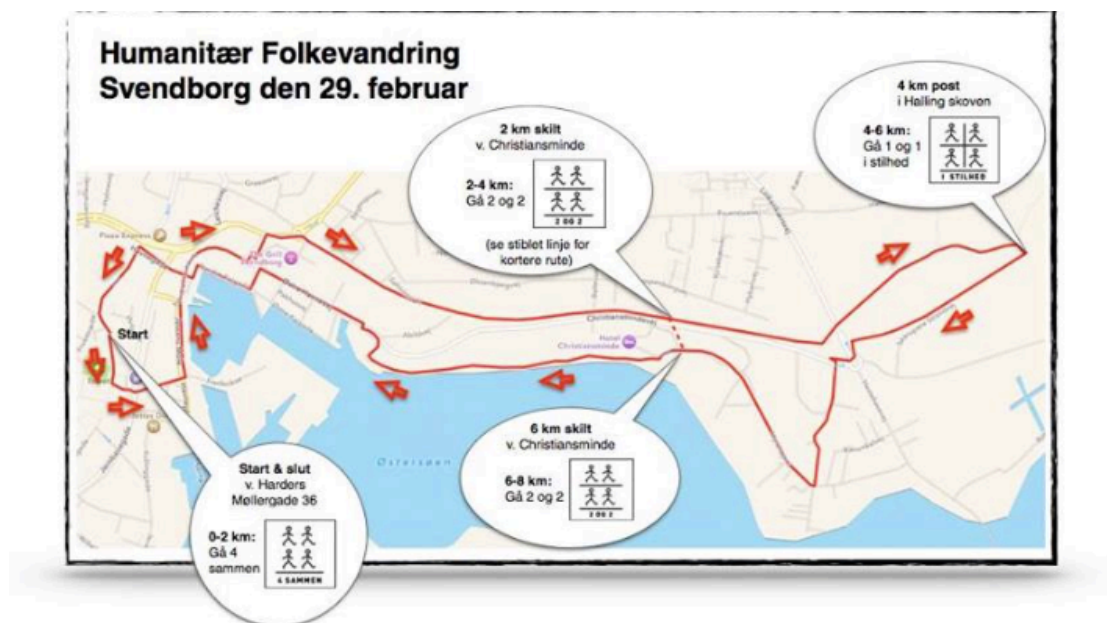
Vandringen starter ved Harders kl. 17, d. 29.02.2016, hvor turen også afsluttes med en varm skål suppe. Vi håber at vandringen blot vil være første skridt mod en masse nye positive initiativer og relationer. Så tag en varm hue på hovedet og din kollega, nabo, kæreste eller ven under armen og kom med! Hvis I lover at komme med godt humør, så lover vi en unik oplevelse. Mere info følger snarest.

De Humanitære Folkevandringer er et humanitært initiativ under Venner Viser Vej, hvor Røde Kors i samarbejde med forskellige organisationer og foreninger skaber Humanitære Folkevandringer rundt om i Danmark for at sætte fokus på den frivillige indsats med flygtninge. For yderligere information kontakt da Uzma Ahmed på uzmah@rodekors.dk.

#walk4humanity"

(feltjournal)

På Facebook-siden var der også lagt et billede op af ruten som deltagerne skulle gå under vandringen. Denne kan ses her:

(Feltjournal)

Flere af deltagerne havde hørt om eventen via Facebook. (D Bodil, D Gyrithe)

Nogle af deltagerne havde hørt om eventen gennem lokalavisen, hvor der også var opslået en artikel nogle dage forinden eventen fandt sted. (D Bodil) (Schmidt S 2016) Heri stod der tid og sted for eventen, et udklip af eventens invitation fra Facebook-siden Vi Er Svendborg, og at man forventede at der ville dukke omkring 300 mennesker fra hele Sydfyn og øerne, samt flygtningecentrene op til folkevandringen. (Schmidt 2016)

Mange af deltagerne havde hørt om eventen gennem de frivillige lokale deltagere, som gjorde en stor indsats for at tage rundt til de forskellige asylcentre og andre institutioner i nærområderne, og gøre opmærksom på at eventen ville finde sted. (ID Wasim, ID Mahdi, D Kate)

Nogle af de frivillige lokale hængte også plakater op flere steder i byen, og den lokale radiostation sendte nyheden om folkevandringen ud til deres lyttere. Der var dog ikke nogle af deltagerne der fortalte, at de havde hørt om eventen derigennem. (P Uzma) (Radio Diablo 2016)

De fleste af deltagerne havde tilmeldt sig eventen på Facebook og havde dermed læst ovenstående invitation inden de deltog i folkevandringen. (ID Wasim, ID Wasim, D Kate, D Bodil)

Når deltagerne dukkede op til arrangementet blev de, som skrevet i projektbeskrivelsen, afsnit 5.0, udstyret med et samtalekit og en guide til hvordan samtalekittet skulle anvendes.

Dette samtalekit skulle anvendes til at deltagerne kunne snakke sammen om de spørgsmål der stod på træstokke, som lå i en pose med lommer. På velkomstguiden stod der følgende:

VELKOMST GUIDE TIL HUMANITÆR FOLKEVANDRING I SVENDBORG 29. FEBRUAR 2016

Formålet med De Humanitære Folkevandringer er at bygge bro.

Vandringen foregår på en 8 km rute markeret med røde lygter med lys i.
Du deltager ved at finde sammen på et hold af 4 personer, som går turen sammen.

Ved start får hvert hold udleveret et "samtale-kit". I samtale-kittet er fire lommer med træstokke med spørgsmål, som skal åbnes hver 2. km (se nedenfor). Træstokken fungerer som "talestav", dvs. den der har træstokken kan sige noget - de andres opgave er at lytte.

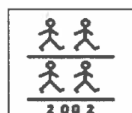
Jeres hold starter, når holdet foran jer drejer til venstre ud af porten.
Her åbner i samtale kittets rum nr. 1 - læser spørgsmålet på træstokken højt og lader samtalen starte.

Fra 2 km skiltet deler i for en stund holdet i to par.
Hvert par med en træstok med et spørgsmål* fra rum nr. 2.

Fra 4 km skiltet går I alene 1 og 1 - i stilhed.
Hver person med sin egen træstok med et spørgsmål* fra rum nr. 3.

Fra 6 km skiltet går I igen sammen i to par.
Hvert par med en træstok med et spørgsmål* fra rum nr. 4.

Efter de 8 km vandring byder vi på lidt til maven og afrunding på Harders.
Der vil være mulighed at købe øl, vin, te og kaffe mv.

Alle samtale-kit skal med os videre til Humanitære Folkevandringer i andre byer, så put træstokkene med spørgsmål tilbage i kittet undervejs og aflever det til en Røde Kors official, når I kommer i mål.

VIGTIGT

- Officials vil stå på ruten hver 2. km.
- Nødtelefon nummer: 2010 2001.

Røde Kors Humanitære Folkevandringer afvikles i samarbejde med www.folkevandringen.dk

(Feltjournal)

Samtalekittet indeholdt følgende spørgsmål:

1: "Hvor stammer du fra? (Steder, bedsteforældre, mm.)

2: "Hvad værdsætter du?"

3: "Hvordan tager du ansvar?"

4: "Hvad er dit næste skridt- og hvorfor?"

(P Carsten I2)

8.2.1.2 Facadeområde

Røde Kors havde, som skrevet, skabt *kulissen* hvori deltagernes udfoldelse af deres *optrædener* kunne foregå. Man kan forvente at deltagerne indtræder på *facadeområdet*, hvori deres *optræden* kan udfolde sig, så snart de møder op til den Humanitære Folkevandring og eventen begynder. Med afsæt i Goffmans begrebsapparat, vil det sige at i alt den afgrænsede tid som Røde Kors har rammesat eventen indenfor, vil deltagerne opføre sig på en måde hvor al den aktivitet de udøver vil tjene til at påvirke de andre deltagere.

Ud af deres Facebook-invitation kan man læse følgende:

"Sammen vil vi gå, hvor olielamper lyser op og viser vej, og under stjernerne vil vi have en vandrende dialog flygtninge og lokale imellem, hvor vi vil reflektere over, hvordan vi hver for sig og sammen kan gøre Svendborg til et endnu bedre sted at bo for nye og gamle.

Vandringen starter ved Harders kl. 17, d. 29.02.2016, hvor turen også afsluttes med en varm skål suppe."

Det kan altså læses ud af invitationen at *kulissen* som de *optrædende* vil skulle opføre deres *optræden* på, vil starte på spillestedet Harders kl.17, og at *kulissen* derudover vil bestå af en gåtur. På billedet af ruten kan deltagerne danne sig et overblik over hvilken vej de skal gå, og de kan læse sig frem til at der vil være olielamper og at *kulissen* vil være udenfor, da det er beskrevet at de vil kunne se stjernerne under gåturen. Det fremgår ligeledes af

velkomstguiden, som deltagerne fik overrakt ved ankomst, at der vil være *røde lygter med lys i*. Når de kommer tilbage til Harders, efter de har været ude at gå vil der være varm suppe, og først herefter vil eventen ophøre. I alt den afgrænsede tid som dette event tager, vil deltagerne befinde sig på *facadeområdet*, hvorfor man kan forvente at deres *optræden* vil udspille sig i denne givne og afgrænsede tid.

Velkomstguiden samt samtalekittet kan siges at være *rekvisitter* som deltagerne kan benytte sig af på *facadeområdet*. Ligeledes vil de røde lamper som er omtalt i velkomstguiden og de "officials", dette i form af Røde Kors medarbejdere (Bilag 6), som vil stå ved hver 2. km. være *rekvisitter* som er til rådighed under deltagernes *optræden*.

På velkomstguiden står der at; *jeres hold starter når i drejer til venstre ud af porten*, hvorfor man også kan forstå det som at *facadeområdet* først begynder når deltagerne, med det *hold* de skal gå sammen med, er begyndt at gå.

8.2.1.3 Korrekt anstand

For at opnå et overblik over hvad jeg ud af Røde Kors invitation samt velkomstguiden og samtalekittet kan udlede er de herskende normer, samt hvilken norm der opstilles for anstand eller korrekt opførsel, har jeg her opstillet disse punktligt:

Røde Kors invitation:

- *"Glæd jer til en dag i venskabets ånd, hvor en god gåtur i naturen vil skabe grobund for nye venskaber mellem lokale og flygtninge"*

Røde Kors definerer her, at en gåtur i naturen kan skabe grobund for nye venskaber. En korrekt opførsel vil derfor være, at man er åben for at skabe nye venskaber. De definerer her på forhånd at der er en opdeling i to forskellige større grupper, herunder "flygtninge" og "lokale", og at det er imellem disse to på forhånd bestemte grupper, der altså skal dannes nye venskaber. Derfor kan man forvente at en korrekt opførsel vil være, at flygtningene gør en indsats for at snakke med de lokale og vise sig fra sin bedste side overfor dem, og at de lokale vil gøre det samme overfor flygtningene.

- *"Nogle gange kan det være svært at finde sin egen stemme når debatten om flygtninge"*

raser i TV og på de sociale medier, og det kan være rigtig svært at finde ud af hvor man skal starte, hvis man føler at man egentlig gerne vil gøre noget for de mange, der ankommer til Danmark fra konflikter rundt om i hele verden. Andre gange er det svært at vide, hvordan man skal gribe det an, hvis man som ny i Danmark gerne vil lære sine nye naboer at kende.”

I dette citat pointerer Røde Kors at der finder en debat sted i de sociale medier, og når de skriver at det kan være svært at vide hvor man skal starte, hvis man vil gøre noget for flygtninge, kan det læses ud af dette, at en korrekt anstand ved at dukke op til dette arrangement, vil være for at *gøre noget* som lokal for flygtningene. På samme tid henvender dette citat sig også til flygtningene, som gerne skal dukke op til dette arrangement for at lære de lokale at kende. På denne måde henvender invitationen sig ikke på lige fod til de to grupper, hvorfor en korrekt anstand vil være forskellig for gruppen af lokale, som gerne skal *gøre noget* for flygtningene og for flygtningene som gerne skal fokusere på at lære de lokale at kende.

- *”I Svendborg er vi mange, der ønsker at vi skal lære hinanden bedre at kende, og vi vil gerne hjælpe andre med at tage det første skridt mod det første 'hej!'. Vi ønsker derfor at invitere ALLE i Svendborg til at gå med os på en humanitær Folkevandring.”*

Da der står at ”vi” er mange der ønsker at lære hinanden bedre at kende, kan det her læses at man indgår i en allerede eksisterende gruppe ved at vælge at dukke op til dette arrangement, som både rummer deltagerne og dem som har planlagt og udfører eventen, da afsendelsen af invitationen kommer fra dem. Ved at denne gruppe af et ”vi” gerne vil hjælpe med at tage det første skridt kan det læses at man har en støtte i ryggen, i forhold til at tage det første skridt mod det første møde flygtninge og lokale imellem.

- *”..en vandrede dialog flygtninge og lokale imellem, hvor vi vil reflektere over, hvordan vi hver for sig og sammen kan gøre Svendborg til et endnu bedre sted at bo for nye og gamle.”*

Her definerer Røde Kors at det er korrekt anstand at flygtningene og de lokale skal snakke sammen imens de går, og at de i denne samtale kan snakke om den by de bor i eller i hvert fald tænke over hvordan de sammen kan gøre Svendborg til en god by at bo i sammen.

Velkomstguiden:

- *Formålet med de Humanitære Folkevandringer er at bygge bro.*

I og med at Røde Kors her skriver at formålet er at *bygge bro*, henvises der her igen til, at det man gerne vil med projektet, er at flygtninge og danskere skal skabe en form for relation til hinanden. Korrekt anstand vil derfor være at flygtningene er åbne for at danne relationer til de lokale og omvendt.

- *Du deltager ved at finde sammen på et hold af 4 personer som går turen sammen.*

Her pointeres det at man ved at deltage skal finde sammen med andre i et *hold* på 4 personer. Korrekt anstand vil derfor være at finde sammen i disse grupper som man skal gå ruten sammen med.

- *Ved start får hvert hold udleveret et "samtale-kit". I samtalekittet er fire lommer med træstokke med spørgsmål, som skal åbnes hver 2. km (se nedenfor). Træstokken fungerer som "talestav", dvs. den der har træstokken kan sige noget- de andres opgave er at lytte..*

Der står udførligt her at den som har træstokken kan snakke og det kan de andre ikke, hvorfor korrekt anstand vil være at den som holder træstokken snakker mens de andre lytter til den som bærer træstokken.

- *Jeres hold starter, når holdet foran jer drejer til venstre ud af porten. Her åbner i samtalekittets rum nr.1- læser spørgsmålet på træstokken højt og lader samtalen starte.*
- *Fra 2 km skiltet deler i for en stund holdet i par. Hvert par med en træstok med et spørgsmål* fra rum nr.2.*

- *Fra 4 km skiltet går i alene 1 og 1 – i stilhed. Hver person med sin egen træstok med et spørgsmål* fra rum nr. 3.*
- *Fra 6 km skiltet går i igen sammen i to par. Hvert par med en træstok med et spørgsmål* fra rum nr. 4.*

I disse 4 punkter står der udførligt hvordan samtalekittet skal anvendes, hvorfor det vil være korrekt anstand at følge denne forklaring slavisk.

Det er også beskrevet her, hvordan træstokkene skal danne grundlag for dialog, hvorfor korrekt anstand vil være at snakke om de spørgsmål der står på træstokkene.

8.2.2 Årsager til at deltage

I dette afsnit vil jeg beskrive hvad årsagen var til at deltageren valgte at dukke op til den Humanitære Folkevandring, dette gør jeg da jeg anskuer deltagernes fortællinger til mig som et værktøj, hvori jeg har mulighed for at forstå hvad deres begrundelse for at deltage i folkevandringen var. Som Goffman pointerer er det vigtigt at beskrive de herskende normer for anstand når man undersøger sociale organiseringer. Som det kunne læses ud af afsnit 8.2.1, har Røde Kors lavet en beskrivelse af herskende normer for anstand. Jeg mener dog også at kunne argumentere for at deltagernes årsager til at deltage i eventen kan definere den herskende anstand, hvorfor jeg finder det relevant at inddrage dette afsnit. Jeg antager at deltagernes årsager til at deltage, sammen med Røde Kors irammesættelse af projektet, vil give sig til udtryk i den måde de opfører sig på, i samspillet med deres gå-partnere, under den Humanitære Folkevandring.

Under mine interviews med deltagerne forventer jeg at de fortsætter den iscenesættelse af sig selv, som har gjort sig gældende under vandringen, hvilket vil sige at jeg forventer at de stadig er prægede af at de udfører en hvis *optræden*. Denne forventning har jeg, i og med at jeg ved at de er klar over at jeg arbejder for Røde Kors, og skal lave disse interviews for at skrive speciale om den Humanitære Folkevandring. Interviewsituationen kan anskues som værende et andet *facadeområde* hvori *optrædener* kan udspille sig.

Om ikke andet ser jeg her at jeg har en adgang til at forstå deltagernes italesatte intentioner med at deltage i vandringen og denne viden vil jeg anvende til at analysere hvilken *rolle* deltagerne indtager i den *sociale samhandling*, og dermed stiller krav til sit *publikum*, herunder den anden gruppe af deltagere, om at acceptere.

Det er dog ikke til at vide om deltagerne har andre intentioner med at deltage end dem de fortæller mig, som ikke kommer frem i lyset. Man kunne gå ud fra at deltagernes reelle årsag til at deltage ville være at finde i deres *bagsceneadfærd*. Her finder jeg Goffmans begrebsapparat utilstrækkeligt da det ikke rummer en forståelse for hvilke bevæggrunde deltagerne kunne have til at deltage.

Som det sås i tidligere afsnit, er det allerede defineret på forhånd hvilke grupper deltagerne tilhører, nemlig flygtningene og de lokale. Jeg antager på den baggrund at deltagerne, ved at vælge at dukke op til dette arrangement, er bevidste om at de indgår i disse grupper under projektets udførelse.

Som det kunne læses ud af Røde Kors invitation, vil korrekt anstand ved at dukke op til dette arrangement, være for at *gøre noget* som lokal for flygtningene. På samme tid henvender dette citat sig også til flygtningene, som gerne skal dukke op til dette arrangement for at lære de lokale at kende. Denne ulige henvendelse til flygtningene og til de lokale, ser jeg også finder sted i deltagernes fortællinger om årsagerne til at vælge at deltage i eventen. Dette vil jeg gerne komme nærmere ind på, hvorfor jeg her vil fremsætte deltagernes forklaringer af årsager til hvorfor de har valgt at deltage i den Humanitære Folkevandring.

Jeg har delt afsnittet op i flygtningenes årsag til at deltage, og i de lokales årsag til at deltage, efterfulgt af et afsnit omhandlende forventede *roller*. Herefter kommer der et afsnit hvor jeg vurderer disse resultater i forhold til generaliserbarhed. Slutteligt vil der være et afsnit, hvor jeg sammenligner mine fund i nærværende afsnit med Simmels definition af *den fremmede*.

8.2.2.1 Flygtningenes årsag til at deltage

Da jeg spurgte deltageren Wasim om hvorfor han valgte at deltage i den Humanitære Folkevandring, svarede han:

"So now, Danish people can have chance to ask the questions and then we can have the same chance to ask questions from them, because we only get news about each other through TV. From the radio, newspaper and TV and sometimes they are unfair to the Danish people and to the immigrants. The government says we restrict the rules and the people are supporting it. But

then there is maybe between a hundreds or thousands of immigrants. So the people say: Okay, all of them are bad.” (ID Wasim)

Når Wasim her fortæller, dels hvordan de lokale og flygtningene som grupper normalt kun hører om hinanden gennem medierne, og at medierne nogle gange er unfair overfor flygtningene, og dels at regeringen fortæller hvordan nogle flygtninge overtræder reglerne i Danmark, men det kan føre til at den danske befolkning får en idé om at alle flygtninge er på denne måde, antager jeg at han valgte at dukke op til dette arrangement for at vise at noget andet var tilfældet, da han var bekymret for at danskere tror, at alle flygtninge er som medierne og politikerne fremfører.

Den historie som Wasim fortæller om at medierne og regeringen skaber et billede af nogle få flygtninge, og at dette kan lede til at befolkningen vil tænke at det gælder alle flygtninge, lyder til at bekymre ham. Wasims bekymring overfor denne institutionalisering, går ud på at fremstillingen af flygtninge i mange tilfælde er negativ og ensidig. Denne forenkede beskrivelse af antagne kulturtræk ved en bestemt type af mennesker, og i dette tilfælde flygtninge, kan forklares ved *stereotypificering*.

Da jeg spurgte deltageren Mahdi om hvorfor han valgte at deltage i den Humanitære Folkevandring, svarede han:

”To know the people and let the people know us” (ID Mahdi)

Jeg kan udlede af dette korte svar at han dukkede op til arrangementet for at lære danskerne at kende og give danskerne mulighed for at lære ”dem” at kende. Dette kan sammenlignes med Røde Kors definition af korrekt anstand, var at dukke op for at lære danskerne at kende, som flygtning.

Når Mahdi siger ”os” i stedet for ”mig” antager jeg at han mener ”os flygtninge”. Og når han siger ”menneskene” antager jeg at han snakker om de lokale, fordi det er denne måde han italesætter grupperne af de lokale og flygtningene under hele mit interview med ham. (ID Mahdi) Denne italesættelse bekræfter min antagelse om at deltagerne indgår i projektet i de på forhånd definerede grupper *flygtningene* og *de lokale*. (uddybning i afsnit 8.2.3)

Da jeg havde afsluttet mit interview med Mahdi, fortalte han mig, hvad han syntes var vigtigst ved den Humanitære Folkevandring som event. Jeg sagde til ham at jeg gerne ville have samtalen optaget, så vi tændte for mikrofonen igen, og om vigtigheden af den Humanitære Folkevandring, fortalte Mahdi:

"So slowly this is a part of a positive start, a new friendship. Now the people get to know the refugees, and also the refugees get the idea that the people are not scared of there is the lack of language barrier. The main problem goes back to the language and also the media. And then in one kind of this event is help that if people see refugees they are not feel kind of threatened or they will not have the fear from them." (ID Mahdi)

Når Mahdi her fortæller at "menneskene" har mulighed for at lære flygtningene at kende, og at flygtningene får en idé om at "menneskene" ikke er bange for at der vil være sprogbarrierer, forstår jeg at han med "menneskene" her igen mener danskerne, i og med at det er denne måde han italesætter de to grupper på under hele interviewet (ID Mahdi)

Ud over at Mahdi fortæller at hovedproblemet grunder i sprogbarrierer, fortæller han også at de grunder i medierne. Her forstår jeg at han ser disse to aspekter som problematiske. Han forklarer her hvordan dette event vil føre til at mennesker, forstået som danskere, ikke føler sig truede eller er bange for flygtninge.

På baggrund af dette antager jeg at Mahdi har en idé om at danskere føler sig truede eller er bange for flygtninge, og at dette grunder i mediernes fremstilling af flygtninge, da han fortæller om medierne og den frygt som han mener at danskere kan have overfor flygtninge, i samme tråd.

Mahdi fortalte i ovenstående citat også, at eventen kan være begyndelsen på en ny start og nye venskaber, herunder forstår jeg at han mener nye venskaber mellem de lokale deltagere og flygtningene. Dette kan sammenlignes med hvad jeg fandt i afsnit 8.2.1, var Røde Kors irammesættelse af korrekt anstand.

På baggrund af min antagelse om at Mahdi har en idé om at danskere, dels føler sig truede eller er bange for flygtninge, og dels at der kan være en sprogbarriere som danskere er bange for at imødegå, antager jeg at han i sin *optræden*, under den Humanitære Folkevandring, vil bære præg af dette og derfor udvise en adfærd der viser de lokale, at de ikke skal være bange for danskerne.

8.2.2.2 de lokales årsag til at deltage

Da jeg spurgte den lokale deltager Kate om hvorfor hun valgte at deltage i den Humanitære Folkevandring svarede hun:

"Jamen jeg tror sådan.. jeg har længe gået og tænkt sådan, at jeg har brug for at finde min måde at bidrage til at tage ansvar overfor denne her situation de her flygtninge de står i. Og når man læser i medierne, så får man jo nærmest en klump i halsen over og ondt i maven, ikke, fordi man ser hvor mange der bliver behandlet rigtig skidt og jeg synes det er vigtigt at vi tager ansvar for vores medmennesker og viser dem kærlighed og respekt..." (D Kate)

Når Kate fortæller at hun har valgt at dukke op til denne event, fordi hun gerne vil tage ansvar over for den situation som flygtningene står i, og senere i hendes svar fortæller at hun ser i medierne hvordan flygtninge bliver behandlet rigtig skidt, forstår jeg at hun vælger at dukke op til den Humanitære Folkevandring for at give flygtningene en bedre behandling, end den som hun mener at hun ser igennem medierne at de får. Dette betegner hun som at hun gerne vil vise dem kærlighed og respekt. Jeg forventer at hendes *optræden* i *facadeområdet* vil bære præg af dette, sådan at hun vil opføre sig kærligt og respektfuldt overfor gruppen af flygtninge.

Da jeg spurgte deltageren Gunver om hvorfor hun valgte at dukke op til den Humanitære Folkevandring svarede hun:

"Ja.. fordi jeg tænkte jo flere frivillige der vælger at deltage fra alle samfundslag, jo vigtigere er det. At vi signalerer noget andet end regeringen signalerer." (D Gunver)

Når Gunver siger *frivillige* antager jeg at hun mener de lokale i og med at hun i resten af mit interview med hende omtaler gruppen af flygtninge som flygtningene. (D Gunver)

Når Gunver her fortæller at hun mener det er vigtigt at deltage for at signalere noget andet end regeringen, forstår jeg at hun mener at regeringen signalerer noget andet end man gør ved at dukke op til eventen. Hvad hun mener at regeringen signalerer kommer hun ikke nærmere ind på i mit interview med hende. Men jeg finder forståelsen af hvad hun mener med at signalere noget andet end regeringen, ved at se hvad der kunne læses ud af afsnit 8.2.1, hvor Røde Kors skrev i deres invitation, at man som lokal skulle dukke op for at *gøre*

noget for flygtninge, hvorfor jeg her vil antage at Gunver mener at man ved at dukke op til eventen viser at man gerne vil *gøre noget* for flygtninge og at regeringen viser noget andet.

Bodil svarede til spørgsmålet om hvorfor hun valgte at dukke op:

"Fordi jeg synes det er vigtigt at bakke op om dem der kommer til byen og det er vigtigt vi får hilst på dem og mødt dem fordi vores by er jo så lille så vi møder dem jo hele tiden. Og så er det altså.. de er super glade når man råber hej og så tænker de ej, så kender jeg også nogle her ikke.. det ligger mig meget nært at deltage i sådan noget" (D Bodil)

Når Bodil her fortæller at hun synes det er vigtigt at bakke op om dem der kommer til byen, antager jeg at hun mener flygtningene eftersom at de fleste er kommet til byen for nyligt. (uddybning i afsnit 8.2.3) Ved at fortælle at hun vil bakke op om flygtningene, antager jeg at hun dukker op til arrangementet for at vise flygtningene at hun er glad for at de er kommet til byen som hun bor i. Når hun fortæller at hun gerne vil hilse på dem ,og at de bliver super glade når hun møder dem og råber hej, antager jeg at hun vælger at dukke op til folkevandringen for at give flygtningene mulighed for at lære nogle at kende fra byen, sådan at flygtningene har nogle der hilser på dem, når de møder hinanden på gaden.

8.2.2.3 Forventede roller, flygtningene og de lokale

På baggrund af de to interviews med deltagere fra gruppen af flygtninge, samt de tre interviews med de lokale deltagere, vil jeg, i dette afsnit, lave nogle nedslag i de hovedtræk jeg kan se gør sig gældende for hvorfor de har valgt at deltage i eventen.

Både Wasims og Mahdis forklaringer af årsager til at deltage i den Humanitære Folkevandring, bærer præg af at de frygter at danskerne har en *stereotyp* opfattelse af flygtninge som er negativ, hvorfor jeg forventer at de under deres *optræden* vil prøve at vise danskerne, at ikke alle flygtninge er som de mener at medierne og politikerne i Danmark fremstiller dem. Mahdi nævner også at det at lære danskerne at kende var en årsag til at han valgte at deltage.

I Kates, Bodils og Gunvers forklaringer af hvorfor de har valgt at deltage i eventen er det tydeligt at deres årsager til at deltage bærer præg af at de gerne vil *gøre noget* for flygtninge.

Kate fortæller at hun gerne vil bidrage til at tage ansvar overfor den situation, som hun mener at flygtninge de står i. Gunver deltager fordi at hun gerne vil signalere noget andet, end hvad hun mener at regeringen signalerer, og i Bodils tilfælde er det bemærkelsesværdigt at hun fortæller at flygtningene bliver glade når man råber hej, og ikke at de lokale bliver glade. Hun fortæller også at hun vil bakke op om flygtningene, og på den måde vise dem at hun er glad for at de er kommet til byen.

Ud af disse forklaringer af årsager til at deltage, vurderer jeg at der er en generel forskel i flygtningenes og de lokales årsager til at vælge at dukke op til eventen.

Det ses her, hvordan magten er ulige fordelt, i den forstand at de lokale deltagere går ind i arrangementet på præmissen at *gøre noget* flygtningene, hvor flygtningene har mere på spil da de har til formål at vise danskerne at de ikke er som det *stereotype* billede, som de mener bliver fremstillet af flygtninge af den danske regering og i medierne i Danmark.

Fokus synes derfor at være på flygtningenes situation for både de lokale og flygtningene.

I Goffmans begrebsliggørelse af *hold* gør han opmærksom på at man, med to grupper der er karakteriseret af sociale organiseringer, som det i dette tilfælde ses i forhold til *holdet* af flygtninge og *holdet* af lokale, kan pege på hvilke af de to typer af *hold* der besidder mest *magt*.

I denne folkevandring ser jeg at de to *hold*, flygtningene og de lokale, råder over forskellige magtpositioner, hvorfor jeg vil anvende Goffmans begreb *dramatisk dominans* til at vurdere at de lokale på forhånd råder over en mere magtfuld position end hvad flygtningene gør.

Denne viden omkring fordelingen af magtpositioner flygtningene og de lokale imellem, vil jeg være opmærksom på i min analyse af den *sociale samhandling* der finder sted, når deltagerne er i *facadeområdet* som udgøres af den Humanitære Folkevandring.

8.2.2.4 Vurdering af Goffmans teori ift. generaliserbarhed

Den ulige fordeling af magtpositionerne mellem flygtninge og de lokale er jeg, med afsæt i Goffmans begrebsapparat, kommet frem til på baggrund af to interviews med deltagende flygtninge og tre interviews med deltagende lokale. Da deltagerne indgår i eventen, hvor grupperne flygtningene og de lokale er defineret på forhånd, kan grupperne med Goffmans begrebsapparat kaldes for *hold*. Her pointerer han at specielt i en social organisering af *hold*,

hvilket jeg vurderer at den Humanitære Folkevandring er, vil deltagernes samarbejdsaktivitet være så betydningsfuldt at det skal håndteres som et *hold*.

(Goffman 2014: 119) Ifølge Goffman vil *holdet* have præg af at de samarbejder for at udføre en enkelt rutine.

På baggrund af medlemsskabet af et *hold*, kunne der argumenteres for at den fortælling som de få af deltagerne fortæller mig i mit interview med dem, på sin vis, afspejler hele gruppens *optræden* i *facadeområdet*. Jeg vil her stille mig kritisk over for Goffmans begreb *hold*, da det kan diskuteres hvorvidt to-tre personer kan udgøre talerør for en hel gruppe.

Hertil beskriver Goffman:

"...når vi går videre fra enmandshold til større hold, ændrer den virkelighed, som holdet forsvarer karakter. I stedet for en fyldig definition på situationen kan virkeligheden blive reduceret til en tynd partilinje, og man kan ikke forvente, at linjen passer alle medlemmer lige godt." (Goffman 2014: 123)

Med dette citat mener Goffman at man ikke kan forvente at fælles definition af hvilken *optræden* der bør finde sted i *facadeområdet*, passer alle medlemmerne af *holdet* lige godt. Når han anvender begrebet *tynd partilinje* til at definere *holdets* fælles definition af situationen, frem for *en fyldig definition af situationen*, forstår jeg at han mener at det ikke er på alle parametre, at der finder en enighed af definitionen af hvilken *optræden* *holdet* skal fremføre sted.

Dette giver forståelsen af, at holddeltagerne har mere plads til at udvise forskellige *optrædener*, hvorfor jeg antager at jeg kunne have fået nogle andre svar på årsagen til at vælge at deltage end dem jeg fik fra de fem deltagere jeg interviewede, hvis jeg havde interviewet nogle andre.

På baggrund af forståelsen af at alle medlemmerne af et *hold* ikke har en fælles fyldig definition af situationen, forventer jeg heller ikke at alle deltagerne vil fremføre den helt samme *optræden*, men blot at de har et fælles mål, i forhold til hvad de vil opnå med deres samlede *optræden*.

Dette kan understøttes af hvad Goffman skriver, om at samarbejdet på et *hold* kan ske ved ensartede *individuelle optrædener* eller uensartede *optrædener* som tilsammen udgør en helhed.

På baggrund af denne vurdering har jeg valgt at synliggøre hvilken forskel i magtpositioner jeg ser gør sig gældende imellem deltagerne af folkevandringen, hvilket jeg forventer vil vise sig i holdenes *optræden*.

8.2.2.5 Sammenligning mellem magtrelationen og den fremmede

På baggrund af ovenstående analyse, har jeg fundet frem til at magtfordelingen mellem gruppen af flygtninge og gruppen af lokale er ulige, da de lokale deltagere går ind i arrangementet på præmissen at *gøre noget* for flygtningene, hvor flygtningene har mere på spil, da de blandt andet har til formål at vise danskerne at de ikke er som det *stereotype* billede som de mener bliver fremstillet af flygtninge, af den danske regering og i medierne i Danmark.

Denne magtfordeling mener jeg kan sammenlignes med Simmels definition af *den fremmede*, og relationen mellem de lokale og deres *værtsrolle* og flygtningenes *rolle* som *den fremmede*. (uddybning i afsnit 8.2.3) Her beskriver Simmel nemlig, at *den fremmede* ikke kan have organisk tilknytning til noget, hvilket jeg forstår at de lokale har i og med at de er lokale. Derfor vil *den fremmede* hele tiden være i en position hvor denne til dels er udenfor. Herunder kommer Simmel ikke ind på noget omkring magt, men jeg mener at denne magtfordeling mellem deltagerne netop kan forklares ved at de lokale har en organisk tilknytning til Svendborg, hvilket flygtningene ikke har og derfor til dels lever i en form for fjernhed, afsondring og at være udenfor og dette kan være forklaringen på at de har mere på spil, end de lokale deltagere har, da de vil søge en form for accept som de lokale ikke behøver at søge, i og med at de har en organisk tilknytning til stedet.

Derfor mener jeg at magtfordelingen mellem deltagerne og deres *roller* som *vært* og *den fremmede* kan supplere og støtte op om hinanden på en hensigtsmæssig måde.

8.2.3 Grupperinger i projektet

I dette afsnit vil jeg komme nærmere ind på de grupperinger, som der synes at være defineret under den Humanitære Folkevandring. Som det kunne læses ud af afsnit 8.2.1, bliver der defineret to grupper af deltagere, nemlig *flygtningene* og *de lokale*, i Røde Kors irammesættelse af projektet. Derudover kunne det læses at der også bliver defineret en tredje gruppe, i form af et fælles "vi", i form af deltagere og holdet bag den Humanitære Folkevandring.

Dette afsnit er delt op i to underafsnit. Første afsnit omhandler grupperingen af flygtninge og de lokale i den Humanitære Folkevandring. Næste afsnit omhandler gruppen et fælles "vi".

8.2.3.1 Flygtninge og de lokale

Grupperne flygtningene og de lokale kan defineres som *hold*, og dermed grupper som samarbejder for at fremføre en enkelt rutine.

Det kan her diskuteres hvorvidt Goffmans begrebsapparat er tilstrækkeligt til at kunne rumme hvad disse to *hold* har af forskelligheder, som gør dem karakteristiske som *hold* eller grupper, andet end at Røde Kors i deres projekt har defineret dem som grupper. Goffmans definition af *hold* rummer heller ikke nogen forklaring på, hvorvidt Røde Kors definitioner af flygtninge og de lokale som grupper, rummer en essentiel lighed deltagerne imellem.

Herunder rummer Simmels teori om *den fremmede* en forklaring på de to grupperinger, som jeg synes komplementerer Goffmans teori om *hold* hvor den ikke rækker. *Den fremmede* definerer Simmel som værende ham der er kommet for at blive på ubestemt tid. Det karakteristiske ved *den fremmede* er at han befinder sig i en gruppe med et afgrænset rum, hvori han ikke har været tilhørende fra start. Denne definition kan sammenlignes med gruppen af flygtninge, som var deltagende i den Humanitære Folkevandring, som alle havde den essentielle lighed at de var kommet til Danmark for nyligt. Blandt andet fortalte informanten Mahdi, at han havde været i Danmark i 4 måneder (ID Mahdi), informanten Wasim, at han havde været i Danmark i 5 måneder og de tre lokale deltagere, som fungerede som mine informanter, fortalte også at dem som de gik sammen med under vandringen alle var kommet til Danmark for nyligt. (D Kate, D Gunver, D Bodil)

Jeg ser ikke at Simmels definition af *den fremmede*, rummer en forståelse for hvad deltagerne som gruppe kan have til fælles, ud over at de alle er fremmede, da hans teori om *den fremmede* mest omhandler hvilken karakter en fremmed vil bære præg af i forhold til at opholde sig i området hvor han eller hun er fremmed.

Dette vil jeg komme lidt nærmere, med Goffmans begreb *den personlige facade*. Heri beskriver han, at denne henviser til dele som vi identificerer den *optrædende* med som person, og som han/hun bringer med sig over alt. Herunder kan det blandt andet være racemæssige kendetegn. Også Jenkins beskrivelse af *den individuelle orden*, rummer en beskrivelse af hvordan menneskers kroppe kan referere til kollektive ligheder.

Da de deltagende flygtninge kom fra mange af de samme lande, herunder kom mine gå-partnere og Gunvers gå-partnere fra Syrien, mens informanterne Mahdi og Wasim samt Kates gå-partnere kom fra Afghanistan, kan man forvente at de har haft nogle sammenlignelige racemæssige kendetegn som også har vist sig kropsligt. (ID Mahdi, ID Wasim, D Kate) Jeg synes dog ikke disse begreber er dækkende nok, da også de lokale kan

besidde forskellige racemæssige kendetegn, og i nogle tilfælde måske de samme som nogle af flygtningene.

I empirien finder jeg den lighed mellem deltagerne fra gruppen af flygtninge at de har nogle erfaringer til fælles, i form af at de er flygtet fra deres hjemland og størstedelen af dem stadig bor på asylcentre. (ID Wasim, ID Mahdi, D Kate, D Gunver) Dermed kan de have været nogle af de samme ting igennem. Ordet flygtning indebærer i sig selv også en forståelse af at være *"en person der er tvunget til at forlade sin hjemegn eller sit hjemland pga. krig eller f.eks. politisk eller religiøs forfølgelse."* (Ordnet u.å.) hvorfor flygtningene i og med de bliver italesat som flygtninge, allerede indgår i en gruppe af mennesker, der har det til fælles at være flygtet fra noget. For at komme denne gruppering nærmere vil jeg anvende Jenkins begrebsapparat i forhold til at definere grupper. Jenkins forklarer at en gruppe kan defineres som *værende individer der bliver klar over deres fælles situation og i overensstemmelse hermed definerer sig selv som medlemmer af samme kollektiv.* Både informanterne Wasim og Mahdi påtaler sig selv som en del af gruppen flygtninge. (ID Wasim, ID Mahdi)

De omtaler også gruppen af flygtninge i andre sammenhænge. F.eks. forklarer Mahdi, hvordan folk i den by han bor i ikke er vandt til at se flygtninge (ID Mahdi)

I afsnit 8.2.1, kunne det læses at Røde Kors i sin irammesættelse af projektet, har karakteriseret grupperingerne i flygtninge og de lokale, men i og med at de deltagende flygtninge også omtaler sig selv som værende flygtninge udenfor projektet, ser jeg at denne gruppe også eksisterer uden for projektets udformning.

Ydermere beskriver Jenkins, at kollektiver også kan have karakter af at være kategoriserede udefra, ved at være *forenet i beskuerens øjne via tilskrivning af specifikke kollektive karakteristika.*

Kategoriseringer synes ligeledes at finde sted for gruppen af flygtninge, da både Mahdi og Wasim fortæller om, hvordan de oplever at medierne og politikerne i Danmark omtaler flygtninge på en negativ måde. (ID Mahdi, ID Wasim)

Det ses i min empiri at både flygtningene og de lokale deltagere *dikotomiserer* og opdeler sin egen og den anden gruppe, som grupperne de lokale og flygtningene, i form af en italesættelse af "dem" og "os" i deres italesættelse af hinanden. (ID Wasim, ID Mahdi, D Kate, D Bodil, D Gunver)

Gruppen af lokale synes, udover at være defineret som en gruppe i Røde Kors projektets udformning, at have det til fælles at de kommer fra området i og omkring Svendborg. Herunder kommer informanterne Gunver og Bodil fra Svendborg og deltageren Kate

kommer fra Ollerup som ligger 5 km. fra Svendborg. Ordet lokal defineres som værende *en som hører til eller kommer fra et nævnt eller underforstået, oftest mindre geografisk område, fx by eller bydel* (Ordnet u.å.) hvorfor de lokale, ved at blive italesat som de lokale, indgår i en gruppe af mennesker der har det til fælles at de kommer fra, eller hører til nærområdet. Hvor gruppen af flygtninge med Simmels begrebssæt kunne defineres som værende *den fremmede*, ser jeg at de lokale deltagere kan have karakter af at besidde en *værtsrolle* da de har en *organisk tilknytning* til Svendborg.

Jeg finder det her væsentligt at nævne, at de grupper som er definerede i den Humanitære Folkevandring i henhold til Goffman er indbefattet af en sammenhængskraft, der går på tværs af sociale og strukturelle kløfter. Da gruppen af flygtninge kommer fra mange forskellige lande, herunder nogle fra Eritrea, nogle fra Afghanistan og andre fra Syrien (ID Wasim, ID Mahdi, D Bodil) kan de, på trods af at de alle er flygtninge, være meget forskellige fra hinanden selvom de indgår i samme gruppe. Her kan det som eksempel nævnes at man i Eritrea snakker sproget tigrinya, hvor man i Afghanistan snakker paktho og persisk. (Den store danske u.å.) Ligesom at gruppen af lokale kan være forskellige fra hinanden i mange andre sammenhænge.

8.2.3.2 Et fælles "vi"

Udover de to grupperinger, de lokale og flygtningene, ses det også, som nævnt i afsnit 8.2.1, at Røde Kors i deres invitation skaber et fælles "vi" som en gruppe, i form af alle deltagere og mennesker bag folkevandringen.

Her finder jeg Jenkins pointe om generering af *gruppeidentitet* relevant. Jenkins forklarer at vi som mennesker genererer *gruppeidentitet* ved at vi, med de andre vi ønsker at være i gruppe med, mobiliserer ligheder og i denne proces også defineres forskelligheden fra "de andre", som ikke er en del af gruppen. Denne pointe finder jeg relevant af to årsager.

For det første fordi at jeg under mine interviews med både deltagende lokale og deltagende flygtninge, oplevede at to af dem fortalte mig hvordan de under vandringen, samt i deres forklaring for hvorfor de ville deltage i arrangementet, omtalte den danske regering overvejende negativt.

Deltageren Gunver fortalte mig at hun gerne ville signalere noget andet end regeringen ved at deltage. (D Gunver) Deltageren Wasim fortalte at hans gå-partnere under vandringen fortalte ham, at ikke alle danskere var som regeringen, der havde nogle af de strengeste regler overfor flygtninge (ID Wasim) På denne måde genererede deltagerne en forestilling

om "de andre" sammen, hvilket jeg vurderer kan have haft betydning for deres generering af *gruppeidentitet*. Dermed ikke sagt at denne generering af "de andre" skete blandt alle deltagerne.

For det andet kan der argumenteres for at deltagerne, ved at dukke op til arrangementet, mobiliserer en gruppe idet at de har det til fælles, at de gerne vil møde hinanden og vise hinanden at de vil dele den oplevelse sammen, som den Humanitære Folkevandring skaber muligheden for, da dette er konceptet bag vandringen. Ydermere erfarede jeg i mine interviews med deltagerne, at de fandt ligheder mellem hinanden under vandringen, i form af deres forklaringer af deres familierelationer og baggrunde. (D Bodil, ID Wasim) (uddybning i afsnit 8.2.4)

8.2.4 Hvad skete der i mødet?

I dette afsnit vil jeg analysere hvad der skete i mødet mellem flygtninge og lokalsamfundet, under udfoldelsen af den Humanitære Folkevandring i Svendborg. Afsnittet er delt op i 3 underafsnit kaldet; *lad forestillingen begynde..*, *Vigtige samtaleemner* og *Det er jeg ikke lige vandt til...* efterfulgt af en opsamling. Herefter vil der være et afsnit omhandlende *nye indsigter og diskussioner* som denne analyse har ført med sig.

8.2.4.1 Lad forestillingen begynde...

Som beskrevet i afsnit 8.2.1, startede folkevandringen ved at folk mødte op, ude foran spillestedet Harders i Svendborg.

Her oplevede jeg at folk stod i klimer af flygtninge og danskere. Det så ud til at mange af deltagerne kendte hinanden i forvejen, og at det var dem de stod sammen med. (Bilag 7) Det var tydeligt at se at vandringen, og dermed deltagernes *optræden i facadeområdet*, ikke var startet endnu i og med at deltagerne stod i klynger med folk fra deres egne grupper, fremfor i grupper af flygtninge og de lokale som Røde Kors beskrivelse af korrekt anstand lagde op til. (afsnit 8.2.1)

De lokale deltagere Kate, Bodil og Gunver fortalte alle at de syntes det hele var lidt kaotisk i starten, og at de var lidt i tvivl om hvordan grupperne skulle dannes. (D Kate, D Bodil, D Gunver)

På trods af at alle tre lokale deltagere fandt stemningen lidt kaotisk og var lidt i tvivl om hvordan grupperne skulle dannes, fandt de alle sammen nogle fra gruppen af flygtninge, at

gå sammen med. Jeg vurderer på den baggrund at de lokale deltagere havde en klar formodning om, at de skulle finde sammen i grupper af flygtninge og lokale, præcis som måden hvorpå Røde Kors i deres invitation og velkomstguiden, havde beskrevet. (afsnit 8.2.1)

Da deltagerne havde fundet sammen i de grupper de skulle gå sammen i, begyndte de at gå på den planlagte rute.

Herfra var det lidt forskelligt, hvor meget grupperne anvendte samtalekittet.

Bodil fortalte at de allerede begyndte at læse det første spørgsmål op, da de kom ud på gaden, men at snakken gik derfra og så brugte de ikke samtalekittet mere. (D Bodil) Kate fortalte at de startede med at introducere sig selv, hvorefter snakken automatisk gik i gang. Det var først senere på gåturen de fik hevet samtalekittet frem, men der blev de klar over at de allerede havde snakket om mange af de ting der stod i samtalekittet i forvejen. (D Kate) Mahdi fortalte at de ikke forstod hvad der stod på pindene, hvorfor de ikke brugte samtalekittet. (ID Mahdi) Deltageren Gunver og hendes samtalepartner brugte ikke samtalekittet særligt meget. (D Gunver)

Samtalekittet samt velkomstguiden med en beskrivelse af hvordan det skulle anvendes kan jeg konstatere ikke var i centrum for særligt mange af deltagerne på trods af at det var udførligt beskrevet som værende korrekt anstand i velkomstguiden (afsnit 8.2.1). Det var pointen i hvad de fik snakket om og hvad der skete omkring dem til gengæld.

Herunder var deltagerens baggrund et af de gennemgribende emner der blev snakket om, hvilket jeg vil uddybe i afsnittet nedenfor.

8.2.4.2 Vigtige samtaleemner

I mine interviews med deltagerne var der nogle særlige samtaleemner, som jeg oplevede at flere af deltagerne fortalte, havde fundet sted under vandringen. Disse samtaler har jeg samlet i underafsnit i dette afsnit. Disse er følgende: *Hvem er jeg og hvem er du, Flugten til Danmark, Hvis jeg kunne rejse hjem., Sådan gør man i Danmark, omgivelserne som samtaleemne og når sproget ikke rækker..*

8.2.4.2.1 hvem er jeg og hvem er du?

I mødet mellem flygtningene og de lokale deltagere i den Humanitære Folkevandring, snakkede deltagerne om deres baggrund. For nogle blev samtalekittet brugt til at tale dette frem, for andre kom samtalen omkring dette automatisk i gang.

Med eller uden samtalekittet, som rummede et spørgsmål omhandlende baggrund og familierelationer, blev en udveksling af fortællinger omkring hvem deltagerne var, sat i tale. (D Gunver, D Bodil, ID Wasim)

Herunder snakkede de om hvor de kom fra, om deres familierelationer, om de var gift eller ej og om deres alder. (D Bodil, ID Wasim, ID Mahdi, D Gunver, D Kate)

I disse samtaler ser det ud til, at deltagerne forsøgte at kortlægge deres *identiteter* overfor hinanden, i og med at de fortalte om hvem de var, ud fra deres relationer til andre mennesker og ud fra en fortælling af hvor de kommer fra.

For eksempel fortalte Bodil, da jeg spurgte hende om hvad hende og hendes gå-partner snakkede om:

"..Så spurgte jeg hvor mange søskende han havde og hvor gammel han var. Så fortalte jeg hvor gammel jeg var. Så begyndte han at kalde mig mor, da han fandt ud af hvor gammel jeg var (haha). Jeg kommer jo også fra Fåborg, ikke. Så blev vi enige om at det var nok os to som skulle gå den her tur, ikke?" (D Bodil)

Det udgår ikke fra citatet her, men Bodils gå-partner bor på asylcenter i Fåborg, hvor Bodil kommer fra (D Bodil)

I Bodils eksempel hvor hende og hendes gå-partner blev enige om at det var meningen de skulle gå turen sammen, på baggrund af at de begge kom fra Fåborg, samt at Bodils gå-partner begyndte at kalde Bodil for mor, ses det hvordan de fandt ligheder og forskelligheder mellem hinanden. Denne handling kan understøttes af Jenkins forklaring af, at dette er måden, hvorpå mennesker tillægger relationen værdi og tilskriver den mening. Jeg finder disse samtaler ligeværdige mellem flygtningene og de lokale, og mener derfor ikke at *magtrelationen* mellem flygtningene og de lokale, som jeg er kommet frem til i afsnit 8.2.2, kommer til udtryk ved denne handling.

Mine gå-partnere og jeg fik brugt samtalekittet. Da vi lige var begyndt at gå, tog vi samtalekittet frem. Da vi anvendte den første træpind med et spørgsmål på, oplevede jeg en bemærkelsesværdig episode som jeg vil beskrive følgende:

"Det første spørgsmål "hvor stammer du fra" fik de to mænd til at fortælle at de kom fra Syrien. De fortalte begge at deres forældre og søskende stadig boede i Damaskus. Derefter fortalte Sofie og jeg om vores baggrund. De to mænd lyttede ikke rigtigt da vi snakkede men gik og snakkede lidt på deres eget sprog." (Bilag 7)

Det kom bag på mig at de to syriske mænd, som vi gik sammen med under vandringen, ikke hørte efter da Sofie og jeg fortalte om vores baggrund, men gik og snakkede med hinanden i stedet. Det gjorde det fordi jeg havde en formodning om, at vi alle skulle høre hvad hinanden havde at fortælle. Denne formodning havde jeg på baggrund af at jeg havde læst velkomstguiden, hvor der udførligt stod at de andre skulle lytte, når dem som havde samtalekittet i hånden snakkede, og derfor, at det ville være korrekt anstand at de lyttede, når vi fortalte om os, ligesom vi lyttede når de fortalte om dem. (afsnit 8.2.1) (Bilag 7)

Jeg vurderer at denne episode fandt sted på baggrund af *magtrelationen* imellem os som gruppen af flygtninge og gruppen af lokale. Denne formodning har jeg på baggrund af min viden om, at de deltagende flygtninge dukkede op til dette arrangement for at vise et godt billede af dem selv, hvor de lokale dukkede op for at *gøre noget* for flygtningene. (afsnit 8.2.2) Lige præcis konstellationen, af at flygtningene ville vise et godt billede af sig selv, og at de lokale skulle *gøre noget* for flygtninge blev reproduceret i denne samtale i og med at flygtningene fortalte deres historie og vi lyttede, hvor den omvendte konstellation, hvor flygtningene skulle lytte til vores fortælling, ikke fandt sted.

I situationen formodede jeg at de to flygtninge som jeg gik sammen med, fandt det vigtigere at fortælle om deres baggrund, end at lytte til vores.

At flygtningene for mig virkede for uengagerede i forhold til min forventning af situationen, kan understøttes af Goffmans begreb *utilsigtet gestus*, hvor Goffman forklarer at den *optrædende*, for *publikum*, virker for engageret eller uengageret i *samhandlingen*. I situationen valgte jeg ikke at sige noget til denne handling på trods af at det kom bag på mig at de Syriske mænd ikke lyttede til vores fortælling. Sofie kommenterede heller ikke situationen. Ud fra anvendelsen af Goffmans begrebsapparat, kan årsagen til min og Sofies manglende kommentar forklares ved at vi ved hjælp af *indtryksstyring* søgte at opretholde situationen, ved bevidst at overse hvis den *optrædende* begik fejl. Sofies og min manglende reaktion på situationen kan også anses som værende en reproduktion af *magtforholdet*, mellem vores *roller* som *værten* og *den fremmede*. Heri vurderer jeg at opretholdelsen af vores *roller* som *værten* og *den fremmede*, i situationen, havde mere magt, end hvad

beskrivelsen i velkomstguiden for korrekt anstand havde, hvorfor der endte med at forekomme en reproduktion af vores *roller* som *værten* og *den fremmede* som flygtningene startede og som vi, som lokale deltagere, accepterede og spillede med på.

8.2.4.2.2 Flugten til Danmark

Både de lokale deltagere og flygtningene italesatte i interviewsne, at de på gåturen snakkede om, hvordan flygtningene var kommet til Danmark. Det var en historie der især lød til at være vigtig for flygtningene at fortælle om, under mine interviews med dem.

Om dette fortalte både deltageren Mahdi og deltageren Wasim, at de lokale deltagere stillede spørgsmål omhandlende hvordan ruten til Danmark havde været. (ID Mahdi, ID Wasim) Hertil fortalte Wasim, at han forklarede de lokale deltagere om hvor hård ruten til Danmark havde været, og at der var mange som havde mistet deres børn undervejs. Wasim fortalte om de lokale deltageres reaktion på hans fortællinger om den hårde rute til Danmark:

And when you explain these things, they say they only see these things in TV. But I tell them that is what really people experience, and there was many people that on their way, they lost their kids and they are still living. And then they come to Greece and then slowly things get a little bit better, and then you reach Denmark.

So once we explained these things they said: "That was most in things we saw in TV or we heard. But now that's what the people experience." (ID Wasim)

Fortællingen om at deltagerne, under vandringen, snakkede om flygtningenes rute til Danmark, blev kun italesat i mit interview af en enkelt af de lokale deltagere, Kate. Da jeg spurgte hende om hvad hun lærte om sine gå-partnere under folkevandringen, fortalte hun:

"..men de havde sådan en.. et godt mod synes jeg. Og en humoristisk måde sådan at se på hele deres vej op til Danmark. Han sagde: "jeg er helt vild god til at løbe fordi jeg har løbet i helt vild lang tid. i 3 mdr. har jeg nærmest ikke lavet andet end at løbe, så jeg tror jeg kan løbe et Marathon og få en guldmedalje for det". Det synes jeg egentlig var friskt at have en humoristisk side til det, for måske at kunne holde det ud tænker jeg." (D Kate)

Som skrevet i afsnit 8.2.2 forventer jeg at deltagerne fortsætter den iscenesættelse af sig selv, som har gjort sig gældende under vandringen, hvilket vil sige at jeg forventer at de stadig er prægede af at de udfører en hvis *optræden*.

Her vurderer jeg at tanken om at flygtningene har det hårdt, og at de lokale mødte op til arrangementet for at *gøre noget* for flygtninge, som de lokale gav udtryk for i deres fortællinger om hvorfor de deltog i arrangementet, samt i Røde Kors beskrivelse af korrekt anstand (afsnit 8.2.2) (afsnit 8.2.1) bliver reproduceret, i og med at Kate fortæller at flygtningenes årsag til at italesætte deres flugt til Danmark på en humoristisk måde, var for at de kunne holde det ud. Dermed bliver Kates *rolle* som en *vært* der skal *gøre noget* for flygtningene reproduceret.

At flygtningene under vandringen italesatte overfor de lokale, hvordan deres flugt havde været til Danmark, vurderer jeg er en reproduktion af deres *roller* som *den fremmede* og *værten*. At flygtningene kan fortælle en historie om deres rejse hertil, giver en bevidsthed om at de ikke er fra nærområdet og dermed er ham der er kommet til, ligesom *den fremmede* i Simmels definition er ham der er kommet til.

Simmel beskriver hvordan *den fremmede* vil bibringe kvaliteter og egenskaber, som ikke tilhører gruppen. Herunder fortolker jeg flygtningenes historie om deres flugt til Danmark, som noget udefrakommende der ikke tilhører gruppen. Hvorvidt en fortælling kan være en kvalitet eller en egenskab kan diskuteres, men da jeg mener at historien om flugten rummer det at være noget nyt som ikke tilhører gruppen af de lokale, og i og med at Wasim og Mahdi fortalte at de lokale, under samtalen på gåturen, var nysgerrige for at høre denne historie, mener jeg at kunne argumentere for at historien er interessant for de lokale, og dermed en kvalitet i form af en opsigtsvækkende historie, hvilket bekræfter deres *rolle* som *de fremmede*.

8.2.4.2.3 Hvis jeg kunne rejse hjem

Et par af deltagerne nævnte, at de under vandringen snakkede om, hvordan flygtningene ville rejse hjem til deres hjemland hvis de kunne.

Dette fortalte Wasim at han havde snakket med sine gå-partnere om (ID Wasim). Da jeg spurgte Gunver om hvad hun havde lært om sine gå-partnere, svarede hun at faderen i den Syriske familie hun gik sammen med, fortalte hende om at det eneste han gerne ville, det var

at komme tilbage til Syrien, men at han var i Danmark for at kunne få sig et godt liv her. (D Gunver) Om den Syriske faders fortælling, fortalte Gunver mig:

".. Det var meget beslutningen om at rede sine børn på bekostning af at det var ikke det han selv ville. han ville helst være i Syrien, ikke? Det var ret stærkt synes jeg. Også fordi han fik jo blanke øjne. Han var jo virkelig ked af det. Og man kunne også mærke på børnene at de var jo pressede på den måde at det hele er jo på bekostning af så meget andet ikke? At være her.. det er jo ikke det de vil." (D Gunver)

Som skrevet i afsnit 8.2.2, forventer jeg at deltagerne fortsætter den iscenesættelse af sig selv som har gjort sig gældende under vandringen, hvilket vil sige at jeg forventer at de stadig er prægede af at de udfører en hvis *optræden*. I Gunvers fortælling finder jeg det relevant at hun nævnte at flygtningene er i Danmark på bekostning af *så meget andet* og at hun fortalte mig at det ikke er det de vil. Her forstår jeg at Gunver mener at det er hårdt for hendes gå-partner at være i Danmark, og jeg ser ligeledes at tanken om at flygtningene er nogle som de lokale skal *gøre noget for* bliver reproduceret, og dermed hendes *rolle* som en *vært* der skal *gøre noget* for flygtningene, som det kunne læses ud af afsnittet omhandlende deltagerens årsager til at deltage i folkevandringen, samt i Røde Kors beskrivelse af korrekt anstand. (afsnit 8.2.2) (afsnit 8.2.1)

Jeg fortolker flygtningenes italesættelse af at de ville rejse hjem til deres hjemland hvis de kunne, som at flygtningene udviser en vis beskedenhed overfor de lokale, over at være i Danmark. Denne beskedenhed kan understøttes af Goffmans begreb *dramatisering*, som skal forstås som en fremhævelse eller bekræftende kendsgerning, som den *optrædende* benytter sig af for at formidle det som han/hun ønsker. Jeg mener at denne udvisning af beskedenhed bunder i deres frygt for at danskerne har en *stereotyp* opfattelse af flygtninge som er negativ, som det kunne læses ud af deres årsager til at deltage i folkevandringen (afsnit 8.2.2), hvorfor de med deres beskedenhed forsøger at fremhæve overfor de lokale at de har en *afsondrende* tilknytning til lokalområdet. Derfor vurderer jeg at *magtrelationen*, eller *rollerne* som *værten* og *den fremmede* her igen bliver reproduceret, i og med at flygtningene udviser en adfærd der bekræfter deres *rolle* som *den fremmede* overfor de lokale, ved at fortælle dem om at de ville rejse hjem til deres oprindelsesland hvis de kunne.

8.2.4.2.4 Sådan gør man i Danmark

Både Wasim og Mahdi fortalte mig under mine interviews med dem at de lokale, under vandringen, fortalte dem om, hvordan man gør og opfører sig i Danmark. Disse samtaler spændte bredt over hvordan lyskrydsene virker og hvordan man ikke slår på hunde eller smider affald i skoven, til hvordan uddannelsessystemet virker og hvordan man kun tjener penge i Danmark, såfremt man arbejder. (ID Wasim, ID Mahdi) Både Wasim og Mahdi omtalte disse samtaler som en positiv gestus fra de lokales side. F.eks. fortalte Mahdi:

"They were very generous, they started to explain the Danish culture, and also we were talking about the Danish rules.." (ID Mahdi)

Herunder kunne jeg, af deres fortællinger om vandringen, udlede at denne vidensdeling ikke foregik på samme måde den anden vej rundt, altså hvor flygtningene fortalte om hvordan man gør tingene der hvor de kommer fra. Dette forekom kun en enkelt gang hvor Wasim fortalte de lokale deltagere om regeringen i Afghanistan. (Dette bliver uddybet i afsnit 8.3)

I og med at de lokale gav udtryk for at de havde en viden omkring hvordan man gør og opfører sig i Danmark, som de fralærte sig til flygtningene, vurderer jeg at de reproducerede *magtforholdet* og dermed *rollerne* mellem flygtningene som *den fremmede* og de lokale som *værten*, da *rollerne* her netop bærer præg af at flygtningene er kommet til, og de lokale har en tilknytning til stedet og dermed er dem som besidder en viden omkring hvordan man gør og opfører sig i det danske samfund.

Som skrevet i afsnit 8.2.2 forventer jeg at deltagerne fortsætter den iscenesættelse af sig selv som har gjort sig gældende under vandringen, hvilket vil sige at jeg forventer at de stadig er prægede af at de udfører en hvis *optræden*.

Når Mahdi i mit interview med ham, fortalte mig om at de lokale deltagere var generøse i sammenhæng med at de fortalte om den danske kultur og de danske regler, vurderer jeg at han reproducerer sin *rolle* som *den fremmede*, i og med at han viser en beskedenhed overfor de lokales organiske tilknytning til lokalområdet, i hans fortælling til mig.

8.2.4.2.5 Brugte omgivelserne som samtaleemne.

Flere af deltagerne fortalte, hvordan de brugte omgivelserne som samtaleemne under vandringen. Herunder fortalte deltageren Gunver, hvordan de snakkede om fyrene på vandet (D Gunver), og om dette fortalte deltageren Kate:

"Så var det jo et meget smukt område at gå i. Så man kom nemt også til at snakke om de ting vi gik forbi. Vi gik forbi nogle der stod og lavede noget graffitikunst og vi gik forbi nede ved bådhavnen og ved noget vand hvor vi så var nede og.. vi tog sådan en lille de tour hvor vi gik ud på en af badebroerne og stod og snakkede og de tog nogle billeder."(D Kate)

I disse samtaler, hvor deltagerne snakkede om omgivelserne, vurderer jeg at *rollerne* som værten og *den fremmede* ikke bliver reproduceret, da *kulissen* i form af naturen og omgivelserne danner grundlag for samtaler der er ligeværdige for begge parter. Jeg finder disse samtaler ligeværdige, da Gunver og Kate i deres fortællinger om dialogen omhandlende omgivelserne under vandringen, fortalte om at de sammen snakkede om de ting de gik forbi og ikke at de lokale fortalte eller lærte flygtningene om den danske natur og omgivelserne, som det kunne læses ud af forrige afsnit (afsnit 8.2.4.2.4), fandt sted i andre samtaler.

8.2.4.2.6 Når sproget ikke rækker...

Ikke alle flygtninge snakkede lige godt dansk eller engelsk. Derfor blev der kommunikeret på andre måder. Herunder fortalte Mahdi at det var lidt svært med sproget og derfor gik de bare sammen, hvilket han fandt som værende en god oplevelse. (ID Mahdi) Det samme oplevede jeg selv under vandringen, hvor min gå-partner og jeg, på et langt stykke af ruten, gik sammen i stilhed ved siden af hinanden. (Bilag 7) Bodil og hendes gå-partner løb om kap og hun lærte ham at tælle på dansk. (D Bodil)

Deltageren Kate og hendes gå-partnere benyttede situationen, hvor de fandt sproglige vanskeligheder, til at lære hinanden deres sprog. Om dette fortalte Kate:

"..og så kom vi også til at oversætte ord til hinanden.. altså hvordan siger man "jeg hedder" på dansk eller hvordan siger man det på jeres sprog og det er altid sjovt det her med at det er altid

svært for os at snakke deres sprog ikke og de står jo netop i en situation hvor de skal lære at snakke dansk og.. så det er virkelig svært” (D Kate)

At Kate og hendes gå-partnere gik og oversatte, hvordan man sagde forskellige ord på deres repræsentative sprog, til hinanden, ser jeg som en ligeværdig *samhandlen*, og mener ikke at rollerne som *værten* og *den fremmede* bliver genskabt i denne situation, fordi at det i situationen ikke kun var den lokale deltager, Kate, der lærte flygtningene hun gik sammen med at snakke dansk, men at hun også lærte deres sprog.

At Kate i interviewet fortalte mig, at flygtningene jo netop står i en situation, hvor de skal lære dansk, og at det er virkelig svært, vurderer jeg at hun igen reproducerer tanken om at flygtningene har det hårdt og dermed er nogle man som lokal deltager skal *gøre noget* for. Igen vil jeg henvise til afsnit 8.2.2, hvor jeg skrev at jeg mener at deltagerne, i mine interviews med dem, fortsætter den iscenesættelse af sig selv, som har gjort sig gældende under vandringer, hvilket vil sige at jeg forventer at de stadig er prægede af at de udfører en hvis *optræden*. Når Kate, i mit interview med hende, fortalte at det er svært for flygtningene at skulle lære dansk vurderer jeg at hun, overfor mig, reproducerer hendes *rolle* som en lokal deltager der skal gøre noget for flygtningene, i og med at hun iscenesatte flygtningenes situation som svær.

8.2.4.3 Det er jeg ikke lige vandt til..

Den lokale deltager Kate fortalte, at da hun kom tilbage til opsamlingsstedet ved musikhuset Harders, blev der sat noget musik på som Kate kaldte *deres musik*. (D Kate) Jeg oplevede selv, at dette var noget arabisk musik. (Bilag 7) Kate fortalte at der var massere af dans, og at hende og hendes venner fra skolen som også deltog, dansede med. (D Kate)

Om denne oplevelse fortalte Kate:

”Det var også sådan.. det var også lidt svært for mig at være i, for så dansede vi rundt der og jamen det her med at så står der hende den lyshårede pige blandt alle de her flygtninge og så bliver jeg lige pludselig den der er den anderledes. Og mig der skal hives ind i den der indercirkel og ej- nu skal du danse. vi skal se på dig. det var lidt mærkeligt for mig faktisk. og nogle af dem der kom med mobiltelefoner og satte lys på fordi de var i gang med at filme og så

fik man sådan et kamera lige op i sylten "se lige ind i kameraet, dans lige med mig foran kameraet" og sådan.." (D Kate)

Kates fortælling til mig, omkring hvordan hun oplevede denne episode var:

"..og der kan man jo godt mærke at de kommer af en anden kultur ikke.. og de har måske lidt en anden.. jeg ved ikke personlighedsgrænse eller.. end jeg har.. og det var lidt ubehageligt eller mærkeligt faktisk.." (D Kate)

Jeg oplevede selv at mange af deltagerne fandt tilbage med folk fra deres egne grupper, af flygtninge og lokale, da de vendte tilbage til spillestedet Harders og at stemningen fra vandringen og dialogen mellem flygtningene og de lokale ophørte. (Bilag 7) Og mener derfor at kunne argumentere for at deltagerne, da de kom tilbage til Harders, trådte ud af *facadeområdet*, og bar mere præg af at befinde sig på *bagsceneområdet*, eller i hvert fald trådte ind i en anden *rolle*, hvorfor normerne for korrekt anstand ophørte og folk trådte ud af de *roller* de havde *optrådt* med under vandringen, hvilket bekræfter mig i at deltagerne laver en *publikumsadskillelse*.

Som Kate fortalte mig under interviewet, fandt hun denne episode ubehagelig. I mit interview med hende begrundede hun denne episode med at flygtningene kom fra en anden kultur. Hun fortalte ydermere at det var lidt mærkeligt for hende, hvilket får mig til at rejse spørgsmålet omkring om hun havde andre forventninger til flygtningenes opførsel, i kraft af den vandring de lige havde gået på og de *roller* de havde spillet under vandringen. I så fald vurderer jeg at der for Kate, i denne episode, ikke var en sammenhæng mellem *kulisse, ydre og maner*, hvorfor hun pludselig befandt sig i en situation som var mærkelig for hende og svært for hende at være i. Dette jeg vil komme nærmere ind på i afsnit 8.2.4.4.2

8.2.4.4 Opsummering

I begyndelsen af vandringen delte deltagerne sig op i grupper af flygtninge og lokale, akkurat som Røde Kors have givet udtryk for, var korrekt anstand ved eventens udfoldelse. Da deltagerne var delt op i grupper som indeholdt både flygtninge og lokale, og begyndte at gå, var det meget forskelligt hvorvidt de anvendte samtalekittet til at tale ud fra eller ej. For de fleste af deltagerne virkede det ikke synderligt vigtigt at anvende samtalekittet, men det gjorde de samtaler som de havde under vandringen til gengæld.

De fleste af deltagerne fik snakket om deres baggrunde under vandringen, hvilket kan forklares ved at de søgte at korrigerer deres egen *identitet* overfor hinanden og ydermere tillægge relationen værdi og tilskrive den mening. Samtalerne omkring dette finder jeg ligeværdige, og derfor mener jeg ikke at *magtrelationen*, eller reproduktionen af deres *roller* som *værten* og *den fremmede*, mellem flygtningene og de lokale kommer til udtryk i dette tilfælde.

Der var flere steder i de vigtige samtaleemner under vandringen, som blev italesat af deltagerne i mine interviews med dem, hvor jeg vurderer at der skete en reproduktion af *magtforholdet* mellem flygtningene og de lokale, hvor de lokales *roller* som *værter* blev reproduceret, såvel som flygtningenes *roller* som *den fremmede*. Dette forekom i en samtale som jeg oplevede, hvor flygtningene som jeg gik sammen med under vandringen, fortalte om deres baggrund, hvor min gå-partner og jeg lyttede til deres fortælling, men hvor de ikke lyttede til vores fortælling omhandlende samme. Det forekom også i samtalerne omhandlende flygtningenes flugt til Danmark, i flygtningenes fortællinger om at de ville rejse hjem til deres hjemland hvis de kunne, og i samtalerne hvor de lokale lærte flygtningene om, hvordan man gør og opfører sig i Danmark.

Goffman beskriver at man i gruppesammenhænge vil se en større sammenhæng mellem de rutiner som en gruppe udfører, hvor nogle bliver betonet mere og andre mindre. I denne sammenhæng finder jeg en bekræftelse i at gruppen af deltagene flygtninge udfører en samlet rutine, hvori *rollen* som *den fremmede* bliver reproduceret, ligesom at jeg også ser at de lokale udfører en samlet rutine, hvori *rollen* som *værten* bliver reproduceret.

Ydermere oplevede jeg i mine interviews med deltagerne, at nogle af de lokale deltagere reproducerede deres *roller* som *værter* overfor mig, i og med at de italesatte at flygtningene anvendte humor til at kunne holde ud at havde oplevet flugten til Danmark, at flygtningene er i Danmark på bekostning af så meget andet og at det ikke er det de vil og at det er svært for flygtningene at stå i en situation hvor de skal lære dansk, og på denne måde reproducerede tanken om at flygtningene har det hårdt og er nogle som man skal *gøre noget* for, som det kan læses ud af afsnit 8.2.2 var de lokales årsager til at deltage. Jeg oplevede også at Mahdi reproducerede hans *rolle* som *den fremmede* i mine interviews med ham, i og

med at han udviste en beskedenhed overfor de lokales organiske tilknytning til lokalområdet.

Der var også steder i deltagernes forklaringer, i mine interviews med dem, af hvad der skete under vandringen, hvor jeg vurderer at deltagerne ikke reproducerede *magtrelationen* mellem dem og ikke reproducerede deres *roller* som *værten* og *den fremmede*, men tværtimod førte nogle ligeværdige samtaler. Dette skete i deltagernes måde at italesætte deres baggrunde på overfor hinanden, da de brugte omgivelserne som samtaleemne og da de gik sammen i stilhed og lærte hinanden at sige forskellige ord på deres repræsentative sprog.

Da deltagerne kom tilbage til opsamlingsstedet, spillestedet Harders, kan der argumenteres for at deltagerne trådte ud af den *rolle* som de havde spillet under vandringen. En af deltagerne, Kate, havde en oplevelse der for hende var svær at være i, hvilket kan bunde i at hun havde en anden forventning, hvorfor der for hende ikke var en sammenhæng mellem *kulisse*, *ydre* og *maner*.

Disse fortolkninger rejser nogle nye spørgsmål og indsigter som jeg vil komme ind på i følgende afsnit, *Nye diskussioner og indsigter*.

8.2.4.5 Nye diskussioner og indsigter

8.2.4.5.1 Er ligeværdigheden bare et udtryk for at flygtningene også er indenfor, nære og tilknyttede?

Som skrevet i ovenstående afsnit, er der steder under vandringen, hvor jeg vurderer at flygtningene og de lokale fører ligeværdige samtaler og udfører ligeværdige handlinger, hvorfor jeg mener at der forekom episoder under vandringen hvor magtrelationen, eller *rollerne* som *værterne* og *de fremmede*, mellem flygtningene og de lokale, ikke blev reproduceret.

Da Simmel beskriver at *den fremmede* vil leve i en syntese mellem at være indenfor og udenfor, nær og fjern og leve mellem tilknytning og afsondring, ser jeg dog også at denne handling kan være et udtryk for, at flygtningene i *rollen* som *den fremmede* i disse eksempler befinder sig i en grad af at være *indenfor*, *nære* og *tilknyttede*, hvorfor jeg forstår at

flygtningene og de lokale i det store hele godt kan kommunikere ligeværdigt, på trods af, at magtfordelingen mellem dem stadig er tilstedeværende.

8.2.4.5.2 Sammenhæng mellem Kulisse-ydre og maner

Som det kunne læses ud af afsnit 8.2.1 dannede omgivelserne, som den Humanitære Folkevandring foregik under, *kulissen* for deltagernes *optrædener*, hvor velkomstguiden og samtalekittet udgjorde *rekvisitterne*. Herunder fandt jeg at der var en udførlig beskrivelse af normen for korrekt anstand, hvoraf deltagernes egne definitioner af årsagen til at de valgte at dukke op til arrangementet, udgjorde samme årsager og hensigter som det kunne læses ud af Røde Kors definition af korrekt anstand. Dette så jeg i form af at de lokale deltagere dukkede op til arrangementet for at *gøre noget* for flygtningene, hvor flygtningene dukkede op til arrangementet for at lære de lokale at kende, men også for at vise dem at de ikke er som de mener at de danske medier og politikere fremstiller dem. På denne baggrund vurderede jeg at der var en ulige magtfordeling imellem de lokale deltagere og de deltagende flygtninge, som jeg vurderede kunne bunde i deres positioner som *værterne* og *de fremmede*. Under selve vandringen, hvor deltagerne var i gang med at udføre en formel social aktivitet, med hvilket Goffman refererer til at udgøre det *ydre*, vurderede jeg at der i flere tilfælde var en sammenhæng mellem *kulissen* og det *ydre*, i og med at de gik ruten i de planlagte grupper imens de konverserede med hinanden, akkurat som Røde Kors i deres kommunikation lagde op til at man skulle *gøre*. Der var dog også steder hvor jeg fandt at *kulissen* og det *ydre* ikke var sammenhængene i og med at deltagerne f.eks. ikke anvendte samtalekittet på samme måde som Røde Kors havde anført at man skulle, (dette vil jeg komme nærmere ind på i afsnit 8.2.4.5.3) samt at deltagerne trådte ud af de *roller* som de havde under vandringen, da de nåede tilbage til opsamlingsstedet, som det kunne læses ud af afsnit 8.2.4.3, hvor Røde Kors i deres kommunikation havde anført at *facadeområdet* også indebar tiden på spillestedet Harders.

I deltagernes *optræden* under vandringen fandt jeg at flygtningene i mange tilfælde indtog en *samhandlingsrolle* som *den fremmede*, hvilket f.eks. medførte en beskeden *maner* i form af deres fortælling om at de ville rejse hjem til deres hjemland hvis de kunne, hvor de lokale deltagere i flere situationer indtog en *samhandlingsrolle* som *værterne*, som f.eks. medførte en belærende *maner*, som det sås i tilfældene, hvor de lokale lærte flygtningene om hvordan man gør og opfører sig i Danmark.

På denne baggrund vurderer jeg at der var flere steder under eventens udførelse, hvor der var en facadesammenhæng mellem *kulisse, ydre og maner*.

Jeg finder dog også at der var undtagelser på sammenhængen mellem *kulisse, ydre og maner*. Dette ses i eksemplet hvor Kate dansede med flygtningene efter de kom tilbage til spillestedet Harders, hvor hun følte det mærkeligt og ubehageligt at være i situationen. Jeg vurderer at *kulissen*, som var dannet i form af eventen, den Humanitære Folkevandring, fordrede en bestemt opførsel, som i dette tilfælde ikke hang sammen med den *ydre* og den *maner* som flygtningene påviste overfor Kate, i form af deres dansen og deres måde at filme hende på, samt at bede hende om at danse med dem foran kameraet.

8.2.4.5.3 Deltagernes egen årsager til at deltage synes vigtigere end korrekt anstand

Som det kunne læses ud af afsnit 8.2.1, havde Røde Kors lavet en meget udførlig beskrivelse af hvad normen for korrekt anstand ville være, under eventens udførelse. Herunder havde de lavet et samtalekit med udførlige spørgsmål og en velkomstguide der udførligt beskrev hvordan de skulle gå sammen i grupper og konversere om spørgsmålene. Det kunne dog læses ud af afsnit 8.2.4, at mange af deltagerne ikke anvendte samtalekittet og at de også snakkede om mange emner, som samtalekittet ikke indeholdt spørgsmål omkring. På denne baggrund vurderer jeg at deltageres formål med at deltage, og dermed deres egne hensigter med at deltage, i større grad, end hvad Røde Kors definitioner af normer for korrekt anstand, var i centrum for deltagerne i deres udførsel af deres *optrædener* under eventens udfoldelse.

8.2.5 Udfordringer og potentialer ift. inklusion og integration af nyankomne flygtninge

I dette afsnit vil jeg, på baggrund af ovenstående analyse, analysere hvilke udfordringer og potentialer en Humanitær Folkevandring rummer i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge.

Dette afsnit er delt op i to underafsnit, hvor jeg i det første underafsnit analyserer hvilke potentialer og udfordringer jeg finder ift. inklusion og i det næste analyserer hvilke udfordringer og potentialer jeg finder i forhold til integration.

8.2.5.1 Potentialer og udfordringer ift. inklusion

Som det kunne læses ud af afsnit 4.0, omhandler social inklusion at man fjerner eller bekæmper de omkringliggende faktorer som kan virke ekskluderende i forhold til at få

individet inkluderet i et fællesskab, hvorfor individet er passivt, og grænsedragningen sker uafhængigt af individet.

Som det kunne læses ud af Røde Kors Facebook-invitation og velkomstguiden til den Humanitære Folkevandring i afsnit 8.2.1, forsøgte Røde Kors med dette projekt at skabe et fælles "vi" i form af deltagere i, og medarbejderne bag projektet, hvorfor jeg mener at kunne argumentere for at Røde Kors i udformningen af projektet skabte et socialt inkluderende fællesskab for alle involverede parter. I afsnit 8.2.3 kan det også læses at nogle af deltagerne, under vandringen, genererede *gruppeidentitet* ved at mobilisere forskelligheder fra "de andre", i form af den danske regering, hvilket kan bekræfte at deltagerne oplevede et fællesskab under folkevandringen.

Ydermere kunne det i afsnit 8.2.4, læses at deltagerne fandt ligheder, hinanden imellem, under vandringen i form af deres baggrunde og familierelationer, ligesom at de førte nogle ligeværdige samtaler og handlinger under vandringen, i form af at lære hinanden deres repræsentative sprog og ved at bruge omgivelserne som et samtaleemne. I et socialt inkluderet fællesskab findes der lige muligheder for alle, hvorfor det involverer et lighedsbegreb (afsnit 4.0) Jeg mener på baggrund af ovenstående at kunne argumentere for at der fandt ligeværdige samtaler og handlinger sted under vandringen, hvilket skal forstås som handlinger der er udført i et socialt inkluderet fællesskab.

Jeg vurderede dog også at grupperne, flygtningene og de lokale, blev reproducerede i dette event, dels af Røde Kors, som i deres udformning af eventen beskrev disse to grupperinger som det kan læses i afsnit 8.2.1, og dels af deltagerne selv, som foretog en *dikotomisering*, ved at italesætte deres egen gruppe og den anden gruppe, i form af flygtningene og de lokale, som "dem" og "os", (afsnit 8.2.3) og i form af deres handlinger under eventens udførsel, hvor de gentagne gange reproducerede deres *roller* som *værterne* og *de fremmede*. Dette ses i eksemplet hvor flygtningene fortalte de lokale om deres flugt til Danmark, om at de ville rejse hjem til deres hjemland hvis de kunne, og når de lokale fortalte flygtningene om, hvordan man gør og opfører sig i Danmark.

Dette anser jeg som værende en udfordring i forhold til inklusion, da grupperingerne i flygtningene og de lokale bliver reproducerede, og dermed bliver grænsen mellem grupperne ikke flyttet, sådan at et område bliver større og et andet mindre som det kan læses ud af afsnit 4.0 er forudsætningen for inklusion.

Som skrevet i afsnit 8.2.4.5.1, kan de ligeværdige samtaler og gestus, som deltagerne foretog under vandringen også være et udtryk for, at flygtningene i positionen som *den fremmede*, i form af deres position som flygtninge der lige er kommet til byen, lever i en syntese af at være indenfor og udenfor, nære og fjerne og tilknyttede og afsondrende, hvorfor de ligeværdige handlinger kan være et udtryk for, at flygtningene i *rollen* som *den fremmede* i eksemplerne hvor en ligeværdig kommunikation finder sted, befinder sig i en grad af at være *indenfor, nære og tilknyttede*. Jeg vurderede på baggrunden af dette, at magtfordelingen mellem flygtningene og de lokale, som *den fremmede*, der ikke kan være jordejer, og *værterne*, som har en organisk tilknytning til Svendborg, stadig kan være tilstedeværende. Det kan derfor diskuteres hvorvidt der findes lige muligheder for alle deltagerne, i og med at flygtningene, som det kunne læses ud af afsnit 8.2.2, har mere på spil end de lokale i og med at de i folkevandringen ønskede at vise de lokale at de ikke er, som det negative billede, som de mener at de danske politikere og de danske medier tegner af dem.

8.2.5.2 Potentialer og udfordringer ift. integration

Som det kunne læses ud af afsnit 4.0 indebærer social integration et aktivt individ og handler om at en *indre* del skal indplaceres i noget større. I det sociale tilfælde, som dette tilfælde er, handler integration om at minoriteten, her i form af flygtningene, tilegner sig og forholder sig til majoriteten, her i form af de lokale, og deres kulturelle og normative orden.

Som det kunne læses ud af afsnit 8.2.4, forsøgte flygtningene at forholde sig til de lokales samfund og deres kulturelle og normative orden. Dette ses i eksemplerne, hvor de lokale lærte flygtningene om hvordan man gør og opfører sig i det danske samfund, hvor flygtningene omtalte denne handling som en positiv gestus fra de lokales side.

Ydermere handler integration om at skabe motivation hos både dem der skal integreres, men også systemet som minoriteten skal integreres i. (afsnit 4.0)

Jeg finder at der var en motivation hos de deltagende lokale, i og med at de alle, som det kunne læses i afsnit 8.2.2, fortalte at de dukkede op til eventen for at *gøre noget* for flygtningene, det kan dog diskuteres hvorvidt denne motivation kun er gældende i selve eventens udfoldelse, eller om der også finder en generel motivation i at skabe relationer til flygtningene sted. Jeg fik dog bekræftet at de lokale deltagere som jeg interviewede var motiverede til at fremme integration, ud over ved selve vandringen. Herunder fortalte den lokale deltager Kate, at hun skrev sig op til at være frivillig på integrationsområdet i

Svendborg efter eventen, Gunver fortalte at hun selv arbejdede som frivillig i Dansk Flygtningehjælp og Bodil at hun arbejdede som frivillig i Frivillighuset i Svendborg, hvor hun arbejder med sårbare kvinder, herunder mange fra Syrien. Jeg finder at der er en motivation hos flygtningene i og med at de, som det kunne læses ud af afsnit 8.2.2, viste interesse for at lære de lokale at kende.

Jeg fandt i min analyse også at der under den Humanitære Folkevandring, var udfordringer ift. integrationen af flygtningene. Dette ses i eksemplet, i afsnit 8.2.4, hvor Kate blev hevet ind i en flok dansende flygtninge, som tog billeder af hende og bedte hende om at danse i midten, hvilket hun i mit interview med hende, fortalte at hun oplevede ubehageligt og mærkeligt.

At denne episode føltes ubehagelig og mærkelig for Kate at være i, vurderer jeg kan bunde i at integrationen, i form af at flygtningene tilpasser sig de lokales kulturelle og normative regler, ikke fandt sted, på baggrund af, som jeg vurderede i analysen, at flygtningene ikke længere forsøgte at spille deres *rolle* som *den fremmede* der forsøgte at tilpasse sig og undertrykke sider af dem selv, som de gjorde under vandringen, men bar mere præg af at befinde sig på *bagsceneområdet*, hvorfor de smed *masken* og de ikke længere forsøgte at nedtone sider af sig selv. Kate begrundede selv episoden med at flygtningene kom fra en anden kultur, og at de måske derfor havde en anden personlighedsgrænse, hvilket kan sammenlignes med at flygtningenes ”sande” jeg kom til udtryk i denne episode.

8.3 Analysedel 2. Flygtningenes identitetsforståelser ud fra Jenkins definition af identitet

I denne analysedel tager jeg udgangspunkt i Jenkins begrebsapparat, for at analysere hvilken betydning deltagelsen i den Humanitære Folkevandring havde for de deltagende flygtninge.

Som skrevet i afsnit 8.2.2 ses det at de deltagende flygtninge, Mahdi og Wasim, blandt andet valgte at deltage i den Humanitære Folkevandring, for at vise danskerne at de ikke er, som de mener at medierne og politikerne fremstiller flygtninge i Danmark. I dette afsnit vil jeg anvende Jenkins teori om identifikationens *indre-ydre-dialektik* til at analysere hvorvidt den forestilling som de mener at de bliver fremstillet med, har betydning for deres *identitetsforståelse*, samt hvilken indflydelse deres deltagelse i den Humanitære Folkevandring ser ud til at have på deres *identitetsforståelse*. I henhold til Jenkins definition

af *indre-ydre-dialektikken*, finder jeg det relevant at skelne imellem individernes *indre*, i form af deres egne opfattelser af dem selv, og *ydre*, i form af den forestilling individet har af hvordan andre betragter det. Den skelnen jeg laver mellem det *indre* og det *ydre* skal ikke forstås som absolut, eftersom at det inde og det *ydre* ifølge Jenkins fungerer i en dialektisk syntese.

Jeg har delt afsnittet op i to dele. I den første del fokuserer jeg på hvilken forestilling Mahdi og Wasim gør sig af hvordan danskere betragter dem, som flygtninge, uafhængigt af den Humanitære Folkevandring.

I den anden del fokuserer jeg på hvilken betydning deres deltagelse i folkevandringen har, på deres forståelse for hvordan danskerne tænker om dem.

Afsnittet afsluttes med et underafsnit, hvor jeg analyserer hvilke udfordringer og potentialer en Humanitær Folkevandring kan rumme i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge.

8.3.1 Flygtningenes forståelse af danskernes syn på dem

I afsnit 8.2.2 kan det læses, hvordan Mahdi og Wasim mener at de danske politikere og medierne fremstiller et *stereotyp* og negativt billede af flygtninge. Jeg vurderer at deres bekymring, hvis deres frygt bunder i noget reelt, kan have konsekvenser for dem og andre individer som defineres som værende flygtninge. Denne vurdering foretager jeg med afsæt i Jenkins begreb om den *institutionelle orden*, hvor han forklarer at det typisk er i politiske sammenhænge at *kategoriseringer* finder sted. Igennem medierne kommer de politiske diskussioner til udtryk og på denne måde er medierne med til at danne den *institutionelle orden*, hvor *kategorier* hævdes, forsvares, pålægges og/eller trodses. Wasims og Mahdis bekymring overfor denne institutionalisering, går ud på at fremstillingen af flygtninge i mange tilfælde er negativ og ensidig. Denne forenklede beskrivelse af antagne kulturtræk ved en bestemt type af mennesker og i dette tilfælde flygtninge, kan forklares ved det som Marianne Skytte kalder *stereotypificering*.

Hvis medierne tegner et *stereotyp* billede af hvem flygtninge er, kan det, i henhold til Jenkins, i grunden også have konsekvenser for flygtninge som gruppe, og være afgørende for de enkelte medlemmers livsmuligheder i form af manglende adgang til bestemte ressourcer, fordi at *kategorisering* kan medføre konsekvenser for individet, da allokering er en del af den proces der genererer identifikation, heraf kan måden hvorpå et individ defineres påvirke

hvad og hvor meget det får. Her oplever Wasim for eksempel at Danmark har nogle af de strammeste regler hvad angår flygtninge (ID Wasim) Hertil finder jeg hverken min empiri eller teorierne jeg har valgt at anvende dækkende nok til at definere hvorvidt denne *stereotypificering* af flygtninge som kategori reelt finder sted, hvorfor jeg ikke vil komme nærmere ind på hvorvidt denne påstand er reel eller ej.

Ud over at Mahdi og Wasim har en forståelse af at medierne og politikerne skaber et negativt billede af flygtninge, fortæller de også om nogle episoder hvor de har oplevet at blive mødt med afvisning fra danskere. (ID Wasim, ID Mahdi) Blandt andet fortæller Mahdi:

"In the city where we live, the people are not used to refugees, whenever we go to the beach, when they see us they leave the area... It happened many many times, when you go to the beach, when the people see especially the old people above 50, they kind of feel threatened or something, they leave the area." (ID Mahdi)

Her fortæller Mahdi at han oplever at menneskene (underforstået danskerne) forlader stranden når han og de andre flygtninge kommer. Mahdi forklarer denne hændelse ved at danskerne ikke er vant til flygtninge og at det muligvis kan være fordi at de føler sig truede.

Relevansen af Mahdi og Wasims forestillinger om at der bliver skabt et negativt eller *stereotyp* billede af flygtninge gennem medierne, samt deres oplevelser af at møde danskere som de oplever føler sig truede af dem, finder jeg i betydningen af dette, for deres *identitetsforståelse*, hvilket jeg her vil komme nærmere ind på.

I Wasims forklaring i hvorfor han deltager i folkevandringen siger han blandt andet:

"..The government says we restrict the rules and the people are supporting it, but then there is maybe between a hundreds or thousands of immigrants. So the people say: Okay, all of them are bad." (ID Wasim)

I netop dette citat ser jeg at Wasim fortæller at regeringen fortæller om nogle flygtninge der overskrider reglerne og at dette fører til at "menneskene" (her underforstået danskerne) får en *stereotyp* opfattelse af flygtninge. Forestillingen om at alle flygtninge er skidte tager Wasim senere i mit interview med ham afstand fra:

“..But I have to admit that there is good and bad people in my country. It's in everywhere its in nature of human. So we cannot say that all good people are Danish and if there is 1% who is not showing a good reaction, these people are not good. It is all around the world. Most people are good.” (ID Wasim)

I dette citat forklarer Wasim, hvordan han mener at der findes gode og dårlige mennesker overalt og at man ikke kan forklare at en hel menneskemængde er skidte mennesker på baggrund af den mindre del af skidte mennesker der findes. Mahdi forklarede i mit interview med ham at danskerne igennem folkevandringerne har mulighed for at lære flygtninge at kende og derigennem få skabt sig et positivt billede af hvem flygtninge er, som de kan fortælle videre til deres familie og venner. (ID Mahdi) Ud af denne fortælling forstår jeg at Mahdi mener at flygtningene har noget positivt at vise og dermed forstår jeg at han ikke identificerer sig selv med det *stereotype* billede, som han mener der bliver skabt af flygtninge i medierne og af politikerne.

På baggrund af disse udtalelser forstår jeg at Wasim og Mahdi ikke har *internaliseret* de negative billeder af flygtninge, som de mener bliver fremstillet og som de også har oplevet i mødet med danskere, hvilket kan sammenlignes med det som Jenkins kalder for en *nominel identitet* som netop går ud på at individet ikke har *internaliseret* det *stempel* som individet identificeres med.

Jeg finder det her relevant at nævne at både Marianne Skytte og Jenkins argumenterer for at negativt udefrakommende definitioner af individet kan munde ud i *stigmatisering*, hvor det *ydre*, igennem *ydre-indre-dialektikken* internaliseres hos individet, som herefter identificerer sig med de mindreværdige træk som opleves som dets *stigma* og de konsekvenser der følger med dette. Da jeg ikke oplever at Mahdi og Wasim identificerer sig selv med det negative billede de mener at medierne tegner af dem, eller den reaktion som de mener at have mødt fra danskere, ser jeg ikke at *stigmatisering* finder sted, men jeg finder det nødvendigt at nævne i forhold til at skabe en forståelse for hvordan *ydre* definitioner, som dem Wasim og Mahdi oplever, kan have konsekvenser for individet hvis negativt udefrakommende identifikationer internaliseres, hvilket det ifølge Marianne Skytte kan gøre med tiden og ifølge Jenkins kan ske såfremt den der bærer en tillagt autoritet stempler et individ, da denne bærer magten til at trænge ind på den individuelle oplevelse.

Både Wasim og Mahdi fortalte om den vigtighed de så i at kunne mødes med danskerne til den Humanitære Folkevandring, i forhold til at danskerne så kunne få et mere positivt billede af flygtningene, men også at de var glade for at møde danskerne og opleve at de ikke havde så negativt et billede af flygtninge som de havde antaget. (ID Wasim, ID Mahdi) Dette vil jeg komme ind på i næste afsnit- *Den Humanitære Folkevandrings betydning for flygtningene.*

8.3.2 Den Humanitære Folkevandrings betydning for flygtningene

I Mahdis forklaring, af årsagen til at han valgte at deltage i den Humanitære Folkevandring, fortalte han om hvilken betydning dette event kunne have for mødet mellem flygtninge og danskere i fremtiden:

".... And then in one kind of this event is help that if people see refugees they are not feel kind of threatened or they will not have the fear from them." (ID Mahdi)

Også Wasim fortalte at den Humanitære Folkevandring var en af de bedste muligheder for at danskerne så flygtninge tæt på og at de kunne have en venlig, fredfyldt og god samtale. (ID Wasim)

Når Mahdi fortæller at han mener dette event er vigtigt, fordi det kan hjælpe til at danskerne ikke vil være bange for flygtninge når de møder dem i fremtiden, og Wasim fortæller at eventen var en god mulighed for at danskerne kunne være tæt på flygtningene, forstår jeg at de mener at eventen kan hjælpe til at åbne op for muligheden for, at danskerne kunne få et andet billede af flygtningene, end det billede som de mener at politikerne og medierne skaber af dem.

I og med at Røde Kors har lavet dette projekt, hvor formålet er at flygtninge og lokale skal mødes og gå en tur med formålet at danne relationer, åbner de også op for muligheden for at de to grupper, herunder flygtningene og de lokale, kan kommunikere og på denne måde opstår et rum for *samhandling*.

Som det sås i forrige afsnit, var der ikke en sammenhæng mellem de tanker som Mahdi og Wasim gjorde af sig selv som flygtninge, og den *stereotype* opfattelse af flygtninge som de mente at politikerne og medierne skabte af dem, samt den trussel som Mahdi oplevede at nogle danskere følte i nærheden af ham. I *samhandlingen* med de lokale deltagere åbnes der

en mulighed for at de kan præsentere sig selv i overensstemmelse med den *identitet* de tildeler sig selv.

I samtalerne som flygtningene og de lokale havde under den Humanitære Folkevandring, er det bemærkelsesværdigt at Wasim gjorde en indsats for at forklare om hans eget land på en positiv måde. (ID Wasim)

I Wasims fortælling om hvad ham og hans gå-partnere snakkede om under gåturen, fortalte han at de havde snakket om at de nyheder som danskerne hører om Afghanistan mest er negative og handler om krigen. Han fortalte mig så at de lokale blev overraskede når han fortalte om positive historier omhandlende Afghanistan:

"And when I am telling this, people really get surprised: *"Afghanistan parliament has an amount of 224 around 220 members. 17 of them are woman. It's even more than many European countries. And they are very strong politicians those woman. They have been nominated to many Nobel-prizes around the world. But that information comes less on the news. Most you hear about Afghanistan are bad."* So I was explaining all these things" (ID Wasim)

Når Wasim her fortæller om, hvordan han under gåturen forklarede de lokale, at der er flere kvindelige medlemmer af det Afghanske parlament end flere steder i Europa og hvordan flere af disse kvinder har været nomineret til at få nobel-priser, forstår jeg at han fortæller denne historie, for at give danskerne en forståelse for de positive ting ved Afghanistan, da de ifølge Wasim kun hører om de negative ting ved landet. (ID Wasim)

Jeg tolker det, at Wasim fremhæver de positive ting ved hans hjemland, som at han har behov for at forsøge at skabe et billede af Afghanere som er i overensstemmelse med hans egen *identitet* som Afghaner.

Dette kan understøttes af Jenkins beskrivelse af hvordan mennesker ved *indtryksstyring* forsøger at præsentere dem selv over for andre, i overensstemmelse med den *identitet* de tildeler dem selv, for at gøre det lettere for andre at danne sig et indtryk af hvem de er som er passende til deres eget selvbillede. Ydermere kan det understøttes af Jenkins beskrivelse af hvordan individer vil søge at validere og forhandle om deres *identiteter* i *samhandlingsordenen*.

Som skrevet i ovenstående afsnit lagde jeg i mine interviews med Mahdi og Wasim også mærke til at de fortalte om hvor glade de var for at møde danskerne og opleve at de ikke havde så negativt et billede af flygtninge, som de havde antaget. Herunder fortalte Mahdi at han var overrasket over danskernes opførsel og at denne var over hans forventninger. Wasim fortalte om samtalerne under gåturen:

"The Danish people said: "the Danish people and the government, there is a big difference between them. What the government is applying the rules about refugees, it comes from politicians, not from the normal people." The normal people are really kind. They want to help. But sometimes the normal people, their number sometimes goes under the politicians because you know Denmark has applied some of the hardest rules against the immigrants. The Danish people are nice but the government is differently." (ID Wasim)

Her forklarer Wasim at de lokale under gåturen fortalte ham at der er en stor forskel mellem den danske befolkning og den danske regering. Han fortalte mig derefter at de "normale mennesker", hvoraf jeg forstår at han mener befolkningen, er søde mennesker der ønsker at hjælpe. Ud af Mahdi og Wasims fortællinger, fortolker jeg at de mener at danskerne, som de mødte under gåturen, havde et noget mere positivt billede af flygtninge end den forestilling om et *stereotyp* billede af flygtninge, som de begge oplever bliver fremstillet. Dette forstår jeg at de både oplevede i de lokales opførsel overfor dem og i de fortællinger som de havde med de lokale under vandringen.

De begge udtrykte en meget tydelig taknemmelighed for den oplevelse de havde til folkevandringen. (ID Mahdi, ID Wasim) Blandt andet fortalte Mahdi at danskerne kunne have ignoreret arrangementet og have ladet være med at komme, men at de brugte deres tid og kom. Om dette fortalte han:

"..It means a lot for us. They came, they walk, they drink coffee, they talk. That shows so much generosity from the Danish people. So they paid their time to come and participate and let the people know them, and know the people. People really work hard for it. We appreciate the positive impression from that walk. It is very nice." (ID Mahdi)

Mahdi fortæller her, at han er taknemmelig for at danskerne kom til den Humanitære Folkevandring og at de er taknemlige for det positive indtryk som der kom ud af gåturen. Dette kan understøttes af Jenkins pointe om at tankerne andre har af os også er vigtigt for vores *identitet*.

Jeg har fremstillet to argumenter for, hvorfor dette arrangement synes vigtigt for flygtningene.

For det første fordi de fik mulighed for at præsentere sig selv i overensstemmelse med deres *indre* selvdefinition og fordi at de fik en fornemmelse for at de lokale havde et mere positivt billede af flygtninge, end det billede som de havde antaget at medierne tegnede af dem, samt den manglende imødekommenhed som Mahdi havde følt sig mødt med på stranden.

På denne måde er der igennem flygtningenes møde med de lokale, skabt en sammenhæng mellem deres *indre* selvdefinitioner og *ydre* definitioner af dem selv.

Jeg finder det på baggrund af min analyse i dette afsnit, vigtigt for Wasim og Mahdi at der er en sammenhæng mellem hvad de tænker om dem selv og hvad de oplever at andre tænker om dem. Her vil jeg argumentere for at Jenkins pointe om at selvet dannes ud fra en syntese af *indre* og *ydre* definitioner er relevant, i og med at den *ydre* definition som flygtningene mener at de lokale tildeler dem under vandringen, lyder til at være vigtig for dem.

Som det kunne læses ud af afsnit 8.2.2 finder jeg at der er en magtforskel mellem de lokale og flygtningene i den institutionelle konstellationen af eventen Humanitære Folkevandringer. Ligesom Goffman anvender begrebet *magt* til at kunne definere magtforskellen mellem forskellige individer eller *hold*, anvender Jenkins også begrebet i forhold til at forklare hvordan den der bærer magten til at definere en given situation, kan påvirke andres identifikation og konsekvenserne heraf.

Jeg vil her argumentere for at denne magtrelation, hvor de lokale synes at besidde mest magt har indflydelse på situationen. Dette argument fremsætter jeg på baggrund af Mahdi og Wasims udtryk for taknemmelighed over for danskernes imødekommenhed ved folkevandringen. Det samme udtryk for taknemmelighed overfor flygtningenes opførsel og deltagelse fortalte de lokale deltagere ikke om i mine interviews med dem. (D Kate, D Bodil, D Gunver)

8.3.3 Opsummering

Både Wasim og Mahdi har en oplevelse af at der bliver tegnet et *stereotyp* billede af flygtninge i medierne og af den danske regering. Ydermere har de haft nogle oplevelser af at være afvist af lokale når de har mødt dem i bybilledet.

Wasim og Mahdi har dog ikke internaliseret disse opfattelser af dem som flygtninge, hvorfor der ikke er en sammenhæng mellem deres *indre* selvidentifikation og den *ydre* identifikation som de mener bliver pålagt dem som flygtninge.

I deres deltagelse i den Humanitære Folkevandring har de begge oplevet en vigtighed i at danskerne kunne opnå et mere positivt billede af flygtninge, herunder benyttede Wasim sig af muligheden for at fortælle de lokale om de positive aspekter ved hans oprindelsesland.

De oplevede også, at de lokale ikke havde så negativt et billede af flygtninge, som de havde antaget.

Både Mahdi og Wasim udtrykte en taknemmelighed, for at have haft muligheden for at møde de lokale, og at de var taknemlige for det positive indtryk som der kom ud af gåturen. Igennem deres oplevelser ved deltagelsen i den Humanitære Folkevandring, vurderer jeg at de har oplevet en sammenhæng imellem deres *indre* selvidentifikation og den *ydre* identifikation som de har oplevet igennem de lokale under den Humanitære Folkevandring. Ifølge Jenkins er det andre tænker om os lige så vigtigt som det vi tænker om os selv, da *identitet* skabes i en syntese mellem *ydre* og *indre* definitioner. Såfremt at flygtningene over længere tid vil blive mødt af en negative udefrakommende identifikationer, kan det lede til *stigmatisering*.

8.3.4 Udfordringer og potentialer ift. inklusion og integration af nyankomne flygtninge

I dette afsnit vil jeg, på baggrund af ovenstående analyse, analysere hvilke udfordringer og potentialer en Humanitær Folkevandring rummer i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge.

Dette afsnit er delt op i to underafsnit, hvor jeg i det første underafsnit analyserer hvilke potentialer og udfordringer jeg finder ift. inklusion og i det næste analyserer hvilke udfordringer og potentialer jeg finder i forhold til integration.

8.3.4.1 Potentialer og udfordringer ift. inklusion

Som det kunne læses ud af afsnit 4.0, omhandler social inklusion at man fjerner eller bekæmper de omkringliggende faktorer som kan virke ekskluderende i forhold til at få

individet inkluderet i et fællesskab, hvorfor individet er passivt, og grænsedragningen sker uafhængigt af individet.

Som det kunne læses ud af afsnit 8.3.1, mener Mahdi og Wasim at de danske politikere og medierne tegner et negativt billede af flygtninge og Mahdi har tilmed haft en oplevelse af at danskere føler sig truede af ham og andre flygtninge, når han har mødt dem på stranden. Da individet ved inkluderende og ekskluderende mekanismer er passivt og det er udefrakommende faktorer der definerer grænsedragningen, vurderer jeg på baggrund af ovenstående episoder at disse kan virke ekskluderende på flygtningene, da de ikke føler sig inkluderet i fællesskabet.

Jeg ser en potentiale i forhold til inklusion, ved udførelsen af den Humanitære Folkevandring, i og med at deltagerne Wasim og Mahdi, ved deltagelsen i eventen opnåede en bevidsthed om at de lokale havde et mere positivt billede af flygtninge, end det negative billede som de mente at medierne og de danske politikere tegnede af dem, samt den mangel på imødekommenhed som Mahdi havde følt sig mødt med på stranden (afsnit 8.3.1) hvilket jeg vurderer kan medfører at de føler sig mere inkluderede i fællesskabet. Dette er ikke uden betydning for individet i og med at det, som det kan læses ud af afsnit 8.3.2, kan medføre en større sammenhæng mellem *ydre* definitioner og *indre* selvdefinitioner, hvoraf den negative udefrakommende beskrivelse, som de følte sig *stemplet* med, med tiden kan have konsekvenser for individet, såfremt disse negative udefrakommende definitioner internaliseres. På denne måde kan oplevelsen af at være inkluderet i et fællesskab som dette, skabe modstandskraft hos flygtningene, i forhold til hvis de i fremtiden oplever udefrakommende negative *kategoriseringer* af dem som flygtninge.

8.3.4.2 Potentialer og udfordringer ift. integration

Som det kunne læses ud af afsnit 4.0 indebærer social integration et aktivt individ og handler om at en *indre* del skal indplaceres i noget større. I det sociale tilfælde, som dette tilfælde er, handler integration om at minoriteten, her i form af flygtningene, tilegner sig og forholder sig majoriteten, her i form af de lokale, og deres kulturelle og normative orden.

Overordnet set skabte Røde Kors, med afholdelse af eventen, mulighed for inklusion, hvor flygtningene i *samhandling* med de lokale kunne handle aktivt for at blive socialt integrerede. Som skrevet i afsnit 4.0 handler social inklusion om at skabe motivation hos individet der skal integreres, såvel som systemet som individet skal integreres i. Som nævnt i afsnit 8.3.2, fortalte Wasim hvordan han oplevede at de lokale virkelig havde arbejdet hårdt

for at komme til arrangementet og hvordan han satte pris på at de kom og deltog i eventen, og at dette betød meget for dem (her underforstået flygtningene), hvorfor jeg vurderer at Wasim oplevede at de lokale var aktivt deltagende i forhold til at skabe mulighed for integration af flygtningene.

9.0 Kritisk afsnit

I dette afsnit vil jeg forholde mig kritisk til de anvendte teorier, for at vurdere deres styrke i denne opgaves argumentation.

9.1 Kritik af Goffman

Goffman er blevet kritiseret for sin opfattelse af selvet. Herunder kan Goffmans opfattelse af selvet ses som en kynisk iagttagelse af menneskers sociale samspil med hinanden, *hvor det gælder om at opnå så mange fordele som muligt.*

(Andersen og Kaspersen 2007: 213)

Blandt andre Habermas og Lyman & Scott, har kritiseret ham for dette, og har associeret ham med at anlægge et *kynisk menneskesyn, hvor strategiske maskespil udgør de typiske træk ved menneskers sociale samhandling.* (Jacobsen og Kristiansen 2002: 89)

Nogle kritikere har antastet ham for at mene at alle forestillinger om et dybere eller essentielt selv, bag de forskellige rollespil, er en fiktion. Andersen og Kaspersen konstaterer dog, at denne kritik må bygge på en forhastet konklusion, eftersom at Goffmans syn på selvet er, at det kommer til udtryk i kommunikationen, og at det er på denne måde man har adgang til andres selv. Goffman har i hans værker også udtrykt at mennesker *har en evne til at være sig selv på tværs af omgivelser og rollespil.* (Andersen og Kaspersen 2007: 213)

Løbende i min analyse har jeg forholdt mig kritisk til Goffmans dramaturgiske begrebsapparat. Der er specielt på to punkter, jeg finder at anvendelsen af Goffmans begrebsapparat, hviler på et noget tyndt grundlag.

For det første pointerer Goffmans i sit værk, Hverdagslivets rollespil, at det er vigtigt at beskrive de herskende normer for anstand, når man undersøger sociale organiseringer. Dette har jeg gjort i opgaven ved, dels at beskrive korrekt anstand fra Røde Kors side, og dels ved at beskrive hvilket formål deltagerne havde med at deltage i den Humanitære folkevandring, for derigennem at opnå en indsigt i, hvad deres formål var med deltagelsen, og hvilke roller jeg forventede de ville indtage under den Humanitære Folkevandring. At jeg

har skulle tage stilling til hvad jeg forventede var den korrekte anstand så tidligt i processen, fandt jeg problematisk, da jeg syntes det hvilede på et noget tyndt grundlag.

Jeg valgte dog alligevel at få gjort deltagernes bevæggrunde for at deltage eksplicitte og anvende den magtrelation jeg fandt frem til i analysen, og da jeg skrev afsnittet omhandlende hvad der skete i mødet deltagerne imellem, fandt jeg det yderst brugbart at have defineret normerne for korrekt anstand på forhånd.

For det andet finder jeg det, som skrevet i afsnit 8.2.2.4, svært at skulle forholde sig til generaliserbarhed ved anvendelsen af Goffmans dramaturgiske begrebsapparat, da jeg kun har lavet interviews med 5 deltagere af folkevandringen og derfor mener at denne hviler på et tyndt grundlag. Da Goffman beskriver at det specielt i en social organisering af *hold*, er betydningsfuldt at håndtere deltagernes samarbejdsaktivitet som et *hold*, fandt jeg det dog ikke muligt at komme udenom at definere alle deltagere som holddeltagere, på baggrund af de få interviews jeg havde lavet. Som skrevet i afsnit 8.2.2.4, antager jeg dog at jeg kunne have fået nogle andre svar på årsagen til at vælge at deltage, end dem jeg fik fra de fem deltagere jeg interviewede, hvis jeg havde interviewet nogle andre. Derfor mener jeg at beskrivelsen for korrekt anstand bygger på et noget vagt grundlag.

Da jeg skrev afsnit 8.2.4, omhandlende hvad der skete under selve vandringen, var det dog tydeligt at mange af de italesatte årsager til at deltage, som jeg fik forklaret under interviewsne, reflekterede sig i måden deltagere opførte sig på under vandringen, hvorfor jeg alligevel fandt at denne generalisering var yderst brugbar.

9.2 Kritik af Jenkins

Som det ses i afsnit 7.2.2, er Jenkins inspireret af Marx og Foucault i hans beskrivelse af *den institutionelle orden*. Da Marx og Foucaults sociologi hviler på hhv. en strukturforklaring og poststrukturalisme (Fuglsang, Olsen og Rasborg 2013: 146) (Juul og Pedersen 2012: 91), finder jeg, som skrevet i afsnit 8.3.1, hverken min empiri eller teorierne jeg har valgt anvendelige til at definere hvorvidt en *stereotypificering* finder sted eller ej.

Jeg finder dog vigtigheden i at forklare at dette kan bære konsekvenser med sig og finder i henhold til den interaktionistiske indgangsvinkel til problemstillingen, at det som mennesker tror er virkeligt, om ikke andet er virkeligt i sine konsekvenser, som W.I. Thomas formulerede det.

10.0 Konklusion

Det har været dette speciales erkendelsesinteresse at vise, hvilke udfordringer og potentialer en Humanitær Folkevandring kan rumme i forhold til inklusion og integration af nyankomne flygtninge i Danmark.

På baggrund af analysen af, hvad der dannede grundlag for eventen fra Røde Kors side, samt en analyse af hvilke grupperinger der fandt sted under eventens udførelse, fandt jeg at den Humanitære Folkevandring havde potentiale til at skabe et socialt inkluderende fællesskab, ved at generere en *gruppeidentitet*, imellem alle involverede parter, under eventens udførelse.

Ved at analysere hvad der skete under eventens udførsel fandt jeg frem til at denne følelse af *gruppeidentitet* fordrede flere ligeværdige *samhandlinger* mellem flygtningene og de lokale.

Det fremkom ydermere af analysen at en Humanitær Folkevandring har potentiale til at forankre en følelse hos flygtninge, af at være mere inkluderet i fællesskabet, som også kan påvirke deres selvidentifikation udenfor folkevandringen, i og med at flygtningene, under vandringen, opnåede en bevidsthed om at de lokale havde et mere positivt billede af flygtninge, end det billede som de havde erfaret at medierne og politikere tegnede af dem og den mangel på imødekommenhed som de til tider følte sig mødt med af de lokale i bybilledet.

Denne oplevelse af at være inkluderet i et fællesskab, som det der fandt sted under udførelsen af den Humanitære Folkevandring, erkendte jeg skabte en større sammenhæng mellem flygtningenes *indre* selvdefinitioner og *ydre* definitioner, hvilket jeg vurderede har potentiale til at skabe modstandskraft hos de deltagende flygtninge, i forhold til hvis de i fremtiden oplever udefrakommende negative *kategoriseringer*. I og med at negativt udefrakommende definitioner af individet kan munde ud i *stigmatisering*, såfremt disse internaliseres af individet, finder jeg det særligt vigtigt at der er en sammenhæng mellem flygtningenes *indre* selvdefinitioner og *ydre* definitioner af dem selv.

Ligesom at der under eventens udførsel fandt ligeværdige *samhandlinger* sted mellem flygtningene og de lokale, fremkom det også af analysen at der fandt ekskluderende mekanismer sted i form af en reproducering af grupperingerne i flygtningene og de lokale. Denne *dikotomisering* fandt også sted mellem deltagerne som dels italesatte sin egen gruppe

som "os" og den anden gruppe som "dem", og dels reproducerede deres *roller* som flygtningene og de lokale i deres *samhandling* under udførelsen af den Humanitære Folkevandring.

Ved anvendelse af Simmels definition af *den fremmede*, og den fundne magtrelation mellem de lokale deltagere og de deltagende flygtninge, som jeg kom frem til på baggrund af deltagernes fortællinger af hvorfor de valgte at deltage i den Humanitære Folkevandring, fandt jeg at flygtningene forsøgte at tilegne sig og forholde sig til de lokales kulturelle og normative orden.

På denne baggrund vurderede jeg også at det, at flygtningene indtog en *rolle* som nytilkomne til nærområdet, hvor de lokale deltagere indtog en *værtsrolle*, medførte et integrationspotential.

Jeg kan konkludere at den Humanitære Folkevandring havde integrationspotential, i og med at den skabte muligheden for en *samhandling* mellem de lokale og flygtningene, hvor de lokale var imødekommende over for flygtningene og motiverede til at *gøre noget* for dem, ligesom at der fandt en motivation sted hos flygtningene, for at tilpasse sig majoritetens, som i dette tilfælde var de lokales, orden.

Den humanitære Folkevandring medførte dog også integrationsudfordringer. En lokal deltager af den Humanitære Folkevandring oplevede en episode under eventens udførelse, hvor flygtningene ikke længere forsøgte at tilpasse sig de lokales normative orden, hvilket mandede ud i en grænseoverskridende oplevelse, som jeg på baggrund af analysen vurderede kunne bunde i en manglende tilpasning af majoritetens kulturelle og normative orden.

11.0 Perspektivering

Som skrevet i afsnit 3.0, ser jeg vigtigheden af at undersøge hvilke udfordringer og potentialer et enkeltstående projekt som Humanitære Folkevandringer fører med sig, i forhold til integration og inklusion af nyankommne flygtninge.

Som det kan læses ud af projektbeskrivelsen i afsnit 4.0, havde dette projekt også et andet formål, nemlig at skabe bedre samarbejde mellem deltagende lokale frivillige. I denne

perspektivering vil jeg dykke ned i hvilken betydning dette enkeltstående event i Svendborg kan have for fremtidige indsatser på integrationsområdet i Svendborg.

Udformningen af projektet Humanitære Folkevandring i Svendborg bærer præg af at være et socialt innovativt projekt, hvilket jeg vil komme nærmere ind på i det følgende.

11.1 Hvordan er Humanitære Folkevandring et socialt innovativt projekt?

I dette afsnit vil jeg kort beskrive hvad en social innovation er og derefter beskrive hvordan jeg mener at Humanitære Folkevandring er en social innovation.

Hougaard og Lauritzen beskriver social innovation som:

..Nye og bedre velfærdsløsninger, som er ført ud i livet, og som er skabt af eller med samfundets aktører – ikke for dem. (Hougaard og Lauritzen 2014: 9)

Social innovation er altså et initiativ som skabes med tanken om at sikre bedre velfærd. Social innovation skabes af, eller i samspil, med samfundets aktører. Herunder frivillige, civile borgere, organisationer, virksomheder, foreninger mm. (Ibid.: 6)

For at komme nærmere en universel definition af social innovation som kunne anvendes i EU-regi, blev der i 2011 nedsat et forskningsprojekt kaldet TEPSIE, som havde til formål at etablere en overordnet definition. De fandt frem til 5 kriterier som kunne definere fænomenet. (Ibid.: 14)

Disse fem kriterier er følgende:

Første kriterium: Nyskabelse

For at noget kan kaldes innovation skal det være nyt, det behøver dog ikke at være banebrydende, men blot en forbedring, eller en ny måde at anvende en given løsning på, i det felt som det anvendes i. En social innovation kan med fordel være udviklet med inspiration fra andre sektorer. (Hougaard og Lauritzen 2014: 16)

Humanitære Folkevandring er et nyt projekt, som er skabt på baggrund af Carsten Ohms koncept om at mennesker skal gå en tur sammen, hvor spørgsmål danner grundlag for dialog

og Uzmas måde at anvende dette koncept ift. integration (P Uzma, P Carsten I1) Nyskabelsen findes i at Carstens koncept om en folkevandring anvendes på en ny måde idet den anvendes i integrationsøjemed.

Andet kriterium: Realiseret

Den nye idé skal føres ud i livet før den kan kaldes for en social innovation. Der skelnes her mellem sociale opfindelser som findes på idébasis og social innovation som er idéer der er ført ud i livet. (Hougaard og Lauritzen 2014: 16)

Da det kan dokumenteres at den Humanitære Folkevandring i Svendborg fandt sted d. 29 Februar 2016, kan jeg konstatere at idéen er realiseret. (Nielsen 2016)

Tredje kriterium: Virker bedre end eksisterende løsninger

Det er en nødvendighed at den nye løsning virker bedre end de eksisterende løsninger på det givne felt. Dette kan måles på flere parametre som f.eks. økonomi, borgertilfredshed eller bæredygtighed eller det kan være på parametre som social inklusion eller livskvalitet. Det vigtige er altså at en social innovation skal bringe os videre som samfund. (Hougaard og Lauritzen 2014: 17)

Da mit speciale ikke omfatter en analyse af projektets virkning, eller en sammenligning med andre lignende løsninger, kan jeg desværre ikke udtale mig om, om denne løsning virker bedre end andre eksisterende løsninger på det givne felt.

Jeg kan dog på baggrund af mine interviews med deltagerne, såvel som med de lokale frivillige og medarbejdere, konstatere at flere fandt projektets udfoldelse yderst relevant. (ID Wasim, ID Mahdi, MSusanneI2, D Bodil)

Fjerde kriterium: Imødekommer en kollektiv samfundsordning

En social innovation må *være konstrueret med henblik på at komme en kollektiv samfundsudfordring i møde*. (Hougaard og Lauritzen 2014: 17)

Dette kan både være i form af større samfundsudfordringer som fattigdom, global opvarmning eller stigende arbejdsløshed, såvel som almindelige velfærdsproblemer som f.eks. integration, kriminalitet, udsathed, ældrepleje mm.

Det er dog altafgørende at formålet er rettet en samfundsudfordring, for at kunne kaldes en social innovation. (Ibid.: 17)

Da formålet med den Humanitære Folkevandring er at skabe venskaber mellem flygtninge og danskere for at fremme integration, kan den betegnes som en velfærdsløsning. (P Uzma)
Som det kan læses i afsnit 3.0 fortalte statsminister Lars Løkke Rasmussen i sin seneste nytårstale, at vi skal blive bedre til at integrere de flygtninge der kommer. Heri pointerer han endvidere, at vi står overfor en udfordring pga. det han kalder flygtningekrisen, hvorfor jeg vil antage at de ankomsten af de nye flygtninge anses som en samfundsudfordring.

Femte kriterium: Skabt af eller med ikke-offentlige aktører- ikke for dem

Social innovation skabes per definition ikke ovenfra, af en forsørgende offentlig sektor. Den skabes enten af, eller i tæt samspil med ikke-offentlige aktører som blandt andet tæller almindelige borgere, pårørende, naboer, foreninger, almindelige private virksomheder og socialøkonomiske virksomheder. (Hougaard og Lauritzen 2014: 18)

Det er altså et kriterium for social innovation at det rummer et opgør med en offentlig løsning, hvor den offentlige instans selv identificerer og imødekommer en problematik.
Formålet med dette kriterium er at gøre op med det giver-modtager-forhold der er til stede mellem det offentlige og borgeren og i stedet give samfundets aktører mulighed for at participere i at udvikle bæredygtige processer. (Ibid.: 18)

Projektet Humanitære Folkevandringer er en social innovation i den forstand at det er blevet skabt i samspil med samfundets aktører.

Til folkevandringen i Svendborg inddragede Uzma som projektleder, både organisationer i form af Frivillighuset i Svendborg som også er kaldet Kontakt Mellem Mennesker (M Susanne I1), frivillige og civile borgere som Michael og Gyvel der som civile borgere bidrog med deres frivillige arbejdskraft (F Gyvel I1) (F Michael I1) og foreninger i form af Lis som til dagligt kører projektet "gå dig glad" (M Lis I1).

Desuden har Uzma udformet projektet Humanitære Folkevandringer i tæt samspil med samfundets aktører. Herunder tog hun f.eks. til Rønne for at snakke med beboerne på et asylcenter om hvordan de mente at situationen skulle gribes an, derfra udsprang ideen om at samtale skulle være i fokus. (P Uzma)

Uzma fortæller ydermere at hun anser alle deltagende som frivillige, de lokale såvel som flygtningene og lægger stor vægt på at hver enkelt deltagers deltagelse er vigtig for at arrangementet kan finde sted. (P Uzma)

11.2 Hvorfor er dette relevant?

Jeg mener at netop det, at projektet er skabt som en social innovation i samarbejde med samfundets aktører, er relevant fordi det kan skabe nye former for samarbejde og relationer der på længere sigt kan munde ud i flere lignende projekter, eller møder mellem flygtninge og lokalbefolkningen.

Samarbejdet mellem de frivillige lokale i Svendborg mandede ud i at aktørerne som havde været sammen om at skabe den Humanitære Folkevandring i Svendborg, gik sammen om at skabe et nyt event, med formålet at fremme integration, i form af en international festival som bliver afholdt d.27 August i Krøyers Have i Svendborg. (Feltjournal)

Deltageren Mahdi fortalte at han kendte flere af de deltagende der havde udvekslet kontaktoplysninger så de kunne opretholde kontakten, herunder fortalte han om en afghansk kvinde han kender, som havde lavet en aftale om at mødes i Svendborg med en af de lokale hun havde gået sammen med under folkevandringen. (ID Mahdi)

Også Kate som var en lokal deltager fortalte at nogle fra hendes skole der havde deltaget havde udvekslet kontaktoplysninger og stadig snakkede sammen. (D Kate)

Mødet mellem deltagerne i den Humanitære Folkevandring har altså skabt nogle forbindelser mellem flere af de lokale deltagere og flygtningene som deltog og så er de frivillige lokale i Svendborg gået sammen om at skabe et nyt projekt med samme formål. Derfor ser jeg at et enkelt socialt innovativt projekt kan skabe ringe i vandet.

Med tiden kan de nye forbindelser måske munde ud i vedvarende relationer som det f.eks. ses hos en familie i Hillerød der har været venskabsfamilie til en flygtningefamilie fra Syrien i et år og næsten snakker med dem hver dag. (Beyer 2016)

12.0 Litteratur

12.1 Bøger og Tidsskrifter

Andersen, Heine og Kaspersen, Bo Larsen (2007) *Klassisk og moderne samfundsteori*. Hans Reitzels forlag

Brinkmann, Svend og Tanggaard, Lene (2010) *Interviewet: Samtalen som forskningsmetode i Kvalitative metoder- en grundbog*. Hans Reitzels forlag

Ejrnæs, Anders (2011): *Etnisk opdeling i det postindustrielle samfund*. I B. Greve, *Grundbog i socialvidenskab- 4 perspektiver*. Nyt fra samfundsvidenskaberne

Goffman, Erving (2014) *Hverdagslivets rollespil*. Samfundslitteratur

Goffman, Erving (2009) *Stigma- om afvigerens sociale identitet*. Samfundslitteratur

Gudykunst, William (1983) *Toward a typology of stranger-host relationships*. i *International journal of intercultural relations* vol. 7 pp 401-413. Pergamon Press

Fuglsang, Lars. Bitsch, Poul og Rasborg, Klaus (2013) *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne. På tværs af fagkulturer og paradigmer. 3 udgave*. Samfundslitteratur.

Hacking, Ian (2004) *Between Michel Foucault and Erving Goffman: between discourse in the abstract and face-to-face interactions*. Economy and society

Henriksen, Lisanne (2015) *Røde Kors. Venner Viser Vej*. Eksamensopgave Migration, medborgerskab og socialt arbejde. Upubliceret

Hougaard, Karsten Frølich og Lauritzen, John René Keller (2014): *Sammen om velfærd- bedre løsninger med social innovation*. Gyldendal public

Jakobsen, Michael Hviid og Kristiansen, Søren. *Forord til den danske oversættelse. Dramaturgisk sociologi*. i Goffman, Erving (2014) *Hverdagslivets rollespil*. Samfundslitteratur

Jacobsen, Michael Hviid og Kristiansen, Søren (2002) *Erving Goffman. Sociologien om det elementære livs sociale former*. Hans Reitzels forlag

Jenkins, Richard (2006) *Social identitet*. Acedemica- et forlag i Gyldendal Akademisk

Juul, Søren og Pedersen, Kirsten Bransholm (2012) *Samfundsvidenskabernes videnskabsteori en indføring*. Hans Reitzels forlag

Karpatschof, Benny (2016) *Den kvalitative undersøgelsesforms særlige kvaliteter i*

Brinkmann, Svend og Tanggaard, Lene (2016) *Kvalitative metoder en grundbog 2*. Hans Reitzels forlag

Kofoed, Lasse og Simonsen, Kirsten (2010) *Den fremmede, byen og nationen*. Roskilde universitets forlag

Kristensen, Ole Steen, Oberman, Marie-louise og Dolmer, Annie (2007) *Notat om forskellen mellem social integration og social inklusion*. European commission; Directorate-general for translation, Danish language department, Brussels

Kristiansen, Søren og Krogstrup, Hanne Kathrine (2015) *Deltagende observation*. Hans Reitzels forlag

Kvale, Steinar og Brinkmann, Svend (2009) *Interview*. Hans Reitzels forlag

Mik-Meyer, Nanna og Järvinen, Margaretha (2005) *Kvalitative metoder i et interaktionistisk perspektiv*. Hans Reitzels forlag

Møller, Simon Østergaard: *Etnisk stigmatisering og outsideridentitet i Danmark* i Mortensen, Nils og Larsen, Jørgen Elm (2009) *Udenfor eller indenfor*. Hans Reitzels forlag

Simmel, Georg (1998) *Hvordan er samfundet muligt?* Gyldendal

Skytte, Marianne (2009): *Kategorisering og kulturopfattelse*. I C. Schou og C. Pedersen, Samfundet i pædagogisk arbejde, et sociologisk perspektiv. København: Akademisk forlag.

Spradley, James P (1979) *The ethnographic interview*. Macalester College

Spradley, Japes P (1980) *Participant observation*. Macalester College

12.2 Rapporter

Danmarks statistik (2015) *Indvandrere i Danmark*. Danmarks statistik

Røde Kors (2015) *Anbefalinger til en humanitær flygtningepolitik*.

Si-folkesundhed (2007) *Mænds vold mod kvinder*. Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold.

12.3 Internetsider

Beyer, Claus (2016) *Danskere og flygtninge mødes: "Et ægte venskab for livet"*:
[http://hilleroed.lokalavisen.dk/danskere-og-flygtninge-moedes-"et-aegte-venskab-for-livet"/20160708/artikler/707089987/1013](http://hilleroed.lokalavisen.dk/danskere-og-flygtninge-moedes-) Set 14/7 2016 kl.09.37

Danmarks statistik (2015) *21.000 har søgt om asyl i Danmark i 2015*:
<http://www.danmarksstatistik.dk/da/Statistik/NytHtml?cid=20613> Set 10/5 2016 kl.11.23

Danmarks statistik (2014) *Underbeskæftigelse blandt indvandrere*:
<http://www.danmarksstatistik.dk/da/Statistik/NytHtml?cid=20886> Set 10/5 2016 kl.13.49

Den store danske (u.å.) Søgning på Afghanistan sprog:
http://denstoredanske.dk/Sprog_religion_og_filosofi/Sprog/Verdens_sprog/Afghanistan_-_sprog Set 6/7 kl. 14.45

Den store danske (u.å.) Søgning på Eritrea sprog:
http://denstoredanske.dk/Sprog_religion_og_filosofi/Sprog/Verdens_sprog/Eritrea_-_sprog
Set 6/7 kl. 14.45

Dfunk (2016) *Ung til ung*:

<http://www.dfunk.dk/aktiviteter/aktiviteter-med-flygtninge/ung-til-ung/> Set 5/7 kl. 09.11

Facebook-side for Humanitære Folkevandringer (u.å.) :

<https://www.facebook.com/humanitaere.folkevandringer/?fref=ts> Set d.22/3 2016 kl.12.37

Folkevandringen (u. å): <http://www.folkevandringen.dk/kontakt> Set 10/3 2016 kl.13.08

Folkevandringen (u. å.): http://www.folkevandringen.dk/om_folkevandringen Set 10/3 2016 kl.13.55

Havmand, Tobias (2014) *Borgerkrigen i Syrien*. Faktalink:

<http://www.faktalink.dk/titelliste/borgerkrigen-i-syrien/hele-faktalinket-om-borgerkrigen-i-syrien> Set 10/5 2016 kl.11.25

Nielsen, Jonathan Møller (2016) *Folkevandring var en succes*. Fyens Stiftstidende:

<http://www.fyens.dk/svendborg/Folkevandring-var-en-succes/artikel/2952255> Set 12/7 2016 kl.16.50

Nørskov, Klaus (2015) *Alle har brug for en ven*. Røde Kors:

<https://www.rodekors.dk/nyheder/alle-har-brug-for-en-ven> Set 9/3 2016 kl.13.22

Ordnet (u.å.) Søgning efter ordet flygtning:

<http://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=flygtning> Set d.2/7 kl. 14.04

Ordnet (u.å.) Søgning efter ordet lokal:

<http://ordnet.dk/ddo/ordbog?aselect=lokal,2&query=lokal%20borger> Set 5/7 kl.12.28

Radio Diablo (2016) *Humanitær Folkevandring i Svendborg*:

<http://www.radiodiablo.dk/147-nyhedsvisning.html?lno=649866> Set d.15/6 2016 kl.10.29

Redder, Gitte (2016) *Danskerne: flygtningene og integration er vores allerstørste problem*. Ugebrevet A4: http://www.ugebreveta4.dk/danskerne-flygtninge-og-integration-er-vores-allerst_20333.aspx Set d. 10/5 2016 kl.13.42

Reeholm, Signe (2015) *Kom i gang med Venner Viser Vej*. Røde Kors: <http://mitrodekors.dk/nyheder/kom-i-gang-med-venner-viser-vej> Set 9/3 2016 kl.15.57

Reeholm, Signe (2015) *Venner viser vej*. Røde Kors: <http://mitrodekors.dk/nyheder/venner-viser-vej> Set: 8/3 2016 kl.12.27

Schmidt, Søren Stjerne (2016) *Humanitær gåtur i det sydfynske*. Tv2fyn. <http://www.tv2fyn.dk/artikel/humanitaer-gatur-i-det-sydfynske> Set d. 15/6 2016 kl.10.15

Statsministeriet (2016) *Statsminister Lars Løkke Rasmussens nytårstale*: http://www.stm.dk/_p_14279.html Set 10/5 kl.13.39

Tv2nord (2016) *Nyhedsudsendelse. Projekt Tøm et asylcenter*: <http://www.tv2nord.dk/nyheder/16-09-2015/1930/projekt-toem-et-asylcenter> Set 5/7 kl. 09.30

13.0 Bilagsfortegnelse

13.1 Medfølgende bilag

Bilag 1: Interview med projektlederne

Bilag 2: Observationsguide

Bilag 3: 1. interview med deltagere

Bilag 4: 1. interview med frivillige lokale

Bilag 5: 2. interview med frivillige lokale

Bilag 6: Observationer

Bilag 7: Min deltagerobservation under vandringen

Feltjournal

13.2 Ikke- medfølgende bilag

Alle interviews i lydfiler